

BIOGRAFVANER

I biffen med familier, teenagers og singles – markedsføring til et biografpublikum, som ved præcis, hvad de vil have, og hvad de vil bruge deres penge til. DFI og FAFID står bag en ny undersøgelse.

SIDE 7

DEN STORE DOKUMENTARFILM

"Jeg forsvinder emotionelt, så tidsfornemmelsen glipper, så jeg åndeløst føres fra sted til sted af flytningerne og falder ned i og er til stede i de etablerede tilstedeværelser. Som jeg forføres af. Simpelthen." Filmkonsulent Allan Berg Nielsen om den store dokumentarfilm.

SIDE 10

NORDLYS OVER UDLANDET

"Det startede i slutningen af 80'erne med, at de nordiske kort- & dokumentarfilminstruktører, sagde: "Det er meget svært for os at blive set. Hvordan skal vi få vores film ud?" Samtale med Kerstin Hagrup, som forlader Filmkontakt Nord efter 10 år.

SIDE 14

./FILM./

16

FILM UDGIVES OG DISTRIBUERES AF DET DANSKE FILMINSTITUT / JULI-AUGUST 2001

:/FILM/ #16

JULI-AUGUST 2001 / 3. ÅRGANG #16

Forside: Charlotte Sachs Bostrup og Regner Grasten. Foto: Jan Buus

BRUG BLADET

FILM modtager meget gerne indlæg og idéer til kommende numre

E-MAIL: susannan@dfi.dk eller agnetes@dfi.dk

UDGIVET AF: Det Danske Filminstitut
REDAKTØRER: Agnete Dorph
Susanna Neimann
REDAKTION: Lars Fiil-Jensen
Tine Fischer
Vicki Synnott
EKSTERN REDAKTION: Kim Foss
Rumle Hammerich
Løke Havn
Tue Steen Müller
ABONNEMENT OG KORREKTUR: Nina Caroc, ninac@dfi.dk
Det Danske Filminstitut
Pernille Volder Lund
LAYOUT: Rasmus Koch/Adrian Tächmann
DESIGN: Milton (e©) Reg.+Bold
Cendia (e©)
Underton (e©)
PAPIR: Munken Lynx 100 gr.
TRYK: Holbæk Center-Tryk A/S
OPLAG: 5.500
ISSN: 1399-2813

DET DANSKE FILMINSTITUT
 Gothersgade 55, 1123 København K
 Tlf +45 33 74 34 00

DEADLINE FOR #18
 3. september 2001

BODIL COLD-RAVNKILDE NY BØRNEFILMKONSULENT

Foto: Kirsten Bille

med børnefilm og -tv som producer, instruktør, redaktør og redaktionschef for Børne r'eren. Bodil Cold-Ravnkildes store tv-produktion inkluderer bl.a. *Kikkassen* med Ingrid og Lillebror fra 70'erne, *Den er go'* med Søren Sætter-Lassen fra 80'erne og *Hemli' Nemli'* med Michael Falch fra 90'erne.

Bodil Cold-Ravnkilde er uddannet i filmbranchen, i Danmarks Radios B&U-afdeling og på Filmskolen og har - foruden sit tv-arbejde - også virket som filminstruktør, bl.a. med dokumentarfilmen *Rosa og Susanne fra Nuuk* (1981).

Siden midten af 80'erne har Bodil Cold-Ravnkilde skrevet 10 børne- og ungdomsbøger og har gennem sit arbejde i Kulturministeriets arbejdsgruppe om Børn og Kultur en solid viden om børnekulturområdet i Danmark.

Den 15. maj afløste Bodil Cold-Ravnkilde Ulla Hjorth Nielsen som børnefilmkonsulent på kort- og dokumentarfilmområdet på DFI.

Bodil Cold-Ravnkilde kommer fra Danmarks Radio, hvor hun har arbejdet

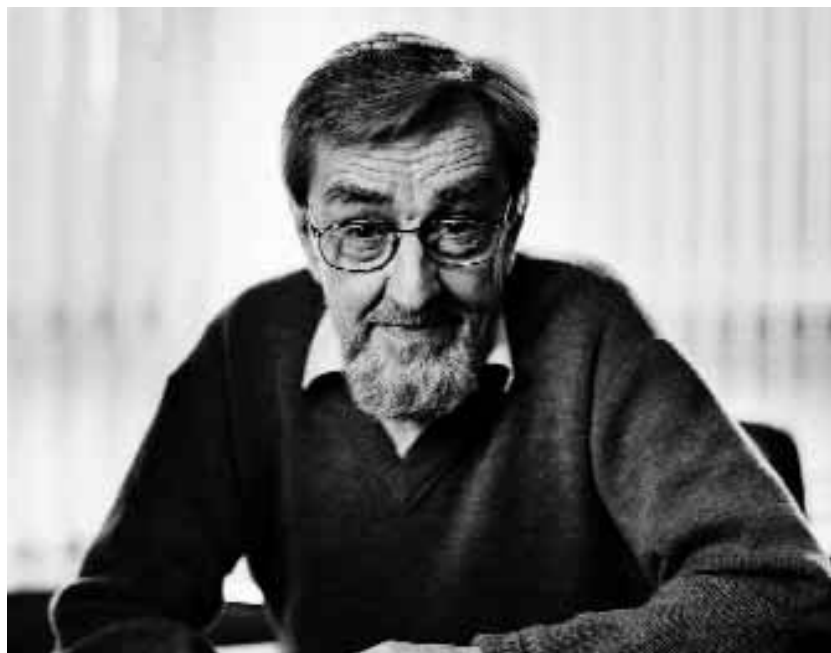

Foto: Jan Buus

GABRIEL AXEL - COMMANDEUR DES ARTS ET LETTRES

Filminstruktøren Gabriel Axel fik tirsdag den 26. juni overrakt den franske orden Commandeur des Arts et Lettres af ambassadør Jean-Pierre Masset.

Ordenen "Arts et Lettres" er indstiftet af det franske kulturministerium for at belønne de personligheder i Frankrig såvel som i udlandet, der har udmærket sig ved deres kunstneriske eller kulturelle kreativitet.

Gabriel Axel, som er født i Danmark i 1918, voksede op i Frankrig og har bevaret en nær tilknytning til landet. Filmveteranen er uddannet skuespiller, men siden han debuterede som instruktør i 1955 med filmen *Altid*

ballade, har han instrueret en lang række tv- og spillefilm. Den største succes opnåede han med filmen *Babettes gæstebud* fra 1987, der vandt en Oscar i kategorien Bedste Udenlandske Film. Senest har Gabriel Axel instrueret filmen *Leïla*, der får premiere senere på året.

Blandt de danskere, der tidligere har modtaget 'Arts et Lettres' kan nævnes forfatteren Henrik Stangerup, filminstruktørerne Bille August og Lars von Trier, produceren Vibeke Winbødeløv og Kirsten Dalgaard, direktør for Grand Teatret.

DANSKE STUMFILM I LOS ANGELES

Neonlysene og teksten The Silent Movie Theatre lyser op på facaden på den lille biograf midt på den californiske avenue tæt på Hollywood, stjernernes boulevard og de store filmselskaber.

Men biografen har ikke meget tilfælles med den storindustri, multiplex biografer og de kæmpe kommercielle foretagender, Los Angeles i dag står for. Biografen er nemlig den eneste af sin slags i USA, som udelukkende er dedikeret til at vise film, hvor skuespillerne ikke siger et ord.

Omkring den første weekend i august vil denne biograf holde en fire dages dansk filmfestival, hvor der præsenteres film fra Danmarks første storhedstid inden for filmhistorien. Den unge Charlie Lustman, ejer af biografen og stumfilmusiast, har selv boet i København og har nu fået lyst til at sætte bl.a. Asta Nielsen, Benjamin Christensen og Carl Th. Dreyer på plakaten. Programmet udarbejdes i samarbejde med Det Danske Filminstitut. Yderligere information: Charlie Lustman, The Silent Movie Theatre, 001 323 655 2510.

Producenten Regner Grasten svor på, at der aldrig ville komme en fortsættelse af *Kærlighed ved første hik*. Men han kom på andre tanker, og *Anja & Viktor* er blevet en overraskende anderledes toer. Foto: Thomas Petri

KÆRLIGHED VED ANDET STIK

KÆRLIGHED VED ANDET STIK

AF CLAUS CHRISTENSEN

Anja har fået job i reklamebranchen. Peter kører karrieren som fotomodel i København. Viktor går stadig i gymnasiet og frygter, at Anja er ved at glide fra ham.

Det er snart to år siden, vi tog afsked med Anja og Viktor, deres rapkæftede brødre og den uforbederlige skørtejæger Peter. Viktor er sluppet af med sin nervøse hikke og har fået styr på de genstridige kondomer. Men nye og alvorligere problemer venter forude. Den smarte reklameinstruktør Tobias (Peter Gantzler) har et godt øje til Anja, og på gymnasiet er Viktor nu selv kommet i rollen som eftertragtet 3.g'er.

Spørgsmålet er, om Anja og Viktors kærlighed holder. Et andet og nok så interessant spørgsmål er, om publikum er med på et nyt eventyr. Kan producenten Regner Grasten tage endnu et stik hjem?

"Der var 530.000 mennesker i biografen til *Kærlighed ved første hik*, og det var tilfredsstillende. Men bagefter solgte filmen 160.000 videokassetter. Jeg har aldrig oplevet noget lignende," fortæller Regner Grasten og fortsætter:

"En markedsundersøgelse viste, at kun 28 procent i gruppen over 18 år var ikke interesserede i at se en fortsættelse i et eller andet medie. Men det var en forudsætning for at lave en toer, at jeg kunne tage en ny mødom."

"Jeg har villet give folk, hvad de ikke vidste, de ville have. Og det er selvfølgelig det farligste, for man risikerer at ramme forkert. Men vil man have fat i gruppen over 18 år – og det er vigtigt, fordi gruppen er så stor – er man nødt til at lave noget nyt. Den gruppe gider ikke se en *Kærlighed ved første hik 2*."

EN STEMNINGSFILM

Mens etteren foregik i et idealiseret ungdomsunivers og især var en perlerække af komiske optrin, kan *Anja & Viktor* bedst karakteriseres som en romantisk stemningsfilm. Handlingen foregår i et genkendeligt København anno 2001, skuespillet og fotograferingen (Jørgen Johansson) er præget af naturalisme, og Anja og Viktors brødre er stort set ene om at forsvare de klassiske folkekomedie-traditioner. Små følsomme stik i hjertet har afløst etterens lavkomiske hik.

Forfatteren Søren Frellesen har skrevet historien, men spillefilmdebutanten Charlotte Sachs Bostrup, der afløser Tomas Villum Jensen i instruktørstolen, har haft en væsentlig indflydelse på det endelige manuskript.

"Der var brug for mere karakter til Anja," fortæller Charlotte Sachs Bostrup. "Hun skulle ikke bare stå med hovedet på skrå og smile sødt. Det kan man ikke byde den kvindelige del af publikum. Vi måtte også uddybe konflikterne og nedtone det slapstick-agtige, for at det blev en ægte og sand historie om to mennesker, som man kan gå ud og møde på gaden."

Inden optagelserne havde instruktøren glæde af flere ugers læseprøver med skuespillerne.

"Skuespillerne har været vanvittigt modige, for de er gået med på min idé om ikke at vide, hvad de skulle. Hver morgen mødte de op uden at vide noget. De kunne bare teksten, og de har været nødt til at kaste sig ud i det uden noget sikkerhedsnet," siger Charlotte Sachs Bostrup, der har trukket på sine erfaringer fra teatret med improvisation og variationer over den samme tekst.

"Jeg synes, Sofie Lassen-Kalhke viser mere alsidighed end nogensinde, og Robert Hansen giver et portræt af en ung

mand, som virkelig er såret, fortvivlet, fortabt. På film er mænd ofte enten klovne eller machoer, men her får man lov til at se en sårbarhed hos en ung mand, som elsker sin pige så meget og slet ikke kan tåle, at hun er ved at glide fra ham. Der er en stor følsomhed i rollen," understreger Bostrup.

TILSKUERENS UNDERBEVIDSTHED

Regner Grasten taler om klassisk dramaturgi og inspirationen fra romantiske amerikanske komedier, mens Charlotte Sachs Bostrup fremhæver filmens realisme og danske islæt. Men ellers virker det, som om de to stærke individualister – dansk films udskældte billetsælger og den sprælske instruktør fra undergrundsteateret – har fundet sammen i et frugtbart samarbejde.

"Regner vælger aldrig en billig løsning for at tjene penge. Han er ikke udspekuleret, han har bare en sund folkelig smag. Regner vil gerne have, at folk er glade for at se de film, han laver. Og han er dybt involveret i hver eneste del af filmen," siger Charlotte Sachs Bostrup.

Anja & Viktor har kostet godt 13 mio. kr. og har fået 5 mio. i støtte fra Filminstituttet på den såkaldte 60/40-ordning. Optagelserne tog 7 uger ligesom etteren, men klippeprocessen har været længere. Regner Grasten:

"Toeren har været en sværere film at lave, for vi arbejder med mange flere følelsesmæssige nuancer. Det er vigtigt, at publikum bliver ført fra den ene stemning til den anden ude at bemærke det.

Hvis der bare er ét kiks, ryger tilskuerens underbevidsthed. Det handler meget om rytme, og 2-3 minutter kan være afgørende for, om vi får 375.000 eller 800.000 mennesker i biografen."

NOGET PÅ HJERTET

Regner Grasten er en stor tilhænger af test-screeninger for et udvalgt publikum, men han bruger aldrig spørgeskemaer. Han vil hellere stå i salen og fornemme stemningen.

"Problemet er, at hvis du spørger publikum, har de ofte svært ved at definere deres oplevelse. Så vil de begynde at tænke efter og måske pege på en bestemt scene, som i virkeligheden slet ikke er problemet. Film er en følelse, og det er det, der gør det så svært."

Efter to vellykkede test-screeninger sprudler Regner Grasten af optimisme. Men han erkender, at han har vovet sig ind i ingenmandsland. Den romantiske kærlighedsfilm er en ny genre i dansk sammenhæng.

"Vi har arbejdet ihærdigt på, at alle aldersgrupper kan komme ind og få den der feel-good fornemmelse. Vi er især gået benhårdt efter, at folk over atten år skal kunne lide filmen. Folk under atten skal vi nok få med. *Anja & Viktor* er en pigefilm, men vi satser på, at pigerne hiver fyrene med ind i biffen. Ligesom det var tilfældet med *Titanic*, *Pretty Woman* og *Fire brøllupper og en begravelse*."

For Charlotte Sachs Bostrup har det været en udfordring at lave en spillefilm på kun 7 uger, men hun er yderst tilfreds med resultatet.

"Vi har lavet en film, der handler om noget, som man næsten aldrig ser film om – nemlig: Hvad sker der, når kærligheden er ved at smuldre for så unge mennesker? Vi viser to meget modige unge mennesker. Viktor elsker Anja uforbeholdent og skjuler ikke sin kærlighed. Han lyver ikke over for hende og spiller ikke kostbar. Det gør Anja heller ikke. De tør elske og tør stå ved deres egne følelser. Det er vigtigt at vise, for det er så tit, at kærligheden går i stykker i alle mulige spil, hvor man tilbageholder sine ærlige tanker og følelser. *Anja & Viktor* har også noget på hjertet, og det synes jeg er godt gået," siger Charlotte Sachs Bostrup.

Om publikum og anmelderne er enige, får vi svar på den 3. august, hvor *Anja & Viktor* har premiere i 101 biografer over hele landet.

Foto: Jan Buus

Foto: Jan Buus

STYRKEN I DET BANALE

Det skorter ikke på våde drengedrømme i dansk film, men i Charlotte Sachs Bostrups univers træder pigerne ud af rollen som fjerne objekter for attrå og tager initiativet fra fyrene. Med kærlig humor og sikker sans for autenticitet skildrer instruktøren sit køns tumultagtige rejse ind i voksenlivet - senest i *Anja & Viktor*.

AF CLAUD CHRISTENSEN

"Fire dynamitter, en flaske kirsebærvin og tre grønne Look på handicatoiletet i City 2 - og så med veninderne ned i klubben!" Sådan beskriver Charlotte Sachs Bostrup sin tidlige ungdom i Tåstrup i 1970'erne. "Jeg var en plat og banal forstadstøs, og jeg kan aldrig - aldrig - løbe fra det. Nu har jeg besluttet, at det må være en styrke."

Hvad det sandelig også er, når man kaster et blik på den 37-årige instruktørs lille, men lovende filmproduktion. Novellefilmen *Fridas første gang* (1996) er en frisk og følsom skildring af en 16-årig forstadspige, der sammen med veninden tager til København for at skaffe sig af med sin uskyld. Den svenske producerede tv-tragikomedie *För kärleks skull* (1999) beskriver et kaotisk bryllupsdøgn, hvor bruden er ved at snuble i spidsborgerlige ritualer og ulidelige svigerforældre.

Novellefilmen *On the Road* (2000) tager temperaturen på et midaldrende musikpar, som hutler sig igennem tilværelsen med ydmygende småjob på vestjyske badehoteller. Og i spillefilmdebuten *Anja & Viktor* er forelskelsens hikke taget af, og det unge pars kærlighed kommer på en alvorlig prøve, da Anja får arbejde og flytter til København.

Det er alvorlige og humoristiske hverdagshistorier, og med stor indfølelse skildrer Charlotte Sachs Bostrup forholdet mellem mennesker. Især går instruktøren tæt på sit eget køn i situationer, hvor et vigtigt skridt skal tages ind i voksenlivet. ”På film skildres piger ofte som objekter for drenges begær. Pigerne står bare og ser søde ud i det fjerne i et telebillede. Der er alt for få film om, hvor rå piger i virkeligheden er – hvor beregnende, snu, løgnagtige og manipulerende de er på deres egen uskyldige måde. Hvis der er noget, de vil have, så går de målrettet efter det,” siger Charlotte Sachs Bostrup og fortsætter:

”I *Fridas første gang* går min hovedperson hjem med sin mistede mødom, og det er faktisk en sejr for hende. Sådanne der mange piger, der har det. Det er hverken særligt alvorligt eller særligt tragisk, det er sgu bare noget, som skal overstås.”

EN PLAT UNGPIGEDRØM

Charlotte Sachs Bostrup er som sine film: slagfærdig, livfuld, ligefrem, charmerende. Hun udstråler ægte girl power, taler lige ud af posen og tænker lynhurtigt, griber et spørgsmål i luften og returnerer det med et smash. Man kan levende forestille sig hende som fandanivoldsk teenager spændt op til lir på handicaptoliet i City 2. Hendes forældre var dybt fortvivlede, fordi hun hellere ville læse Succesromanen end Dostojevskij. Og selv om en stor del af familien er journalister og beskæftiger sig med virkeligheden, har Charlotte været mere forelsket i fiktionen, lige siden hun som ni-årig så Judy Garland danse af sted i sine røde sko i *Troldmanden fra Oz*.

”At blive skuespiller var en plat ungpigedrom. Jeg holdt det hemmeligt, fordi jeg vidste, at folk ville synes, jeg var åndssvag. Senere fandt jeg ud af, at jeg i virkeligheden ikke ville være skuespiller. Jeg ville bare være med til at skabe illusionen.”

Men før Charlotte Sachs Bostrup gør den erkendelse, uddanner hun sig på den russiske instruktør, Galina Brenaas skuespilscole i København. Skolen bygger på Konstantin Stanislavskijs teorier om en ægte og neddæmpet skuespilkunst, og her lærer Bostrup om sammenhængen mellem ydre karakteristik og indre oplevelse. Hun lærer, at sand skaben kræver disciplin og præcision, men også at der er grænser for planlægning. En skuespiller skal kunne være til stede i nuet og reagere spontant på sine medspillere.

Uddannelsen er så inspirerende, at Bostrup sammen med andre elever – bl.a. Lars Brygmann, Michel Castenholt og Charlotte Munksgaard – danner Teater FÅR302 i 1987, et velvagt absurd navn for det eksperimenterende undergrunds-teater, der behandler menneskelivets store og små problemer med en skæv, ofte grotesk sort humor.

KODEORD: LIDENSKAB

Men Charlotte Sachs Bostrup boltrer sig også i andre sammenhænge. Hun lægger stemme til den lille, insisterende pige Nynne, der driver sin far til vanvid om søndagen i P3's radiospire. Hun kaster sig med dødsforagt ud i improvisationsteater og laver teatersport med blandt andre Søren Hauch-Fausbøll, Claus Bue og Søren Østergaard. Og frem for alt begynder hun at instruere sine egne forestillinger:

”Da jeg kom ud fra skolen, blev jeg frustreret over, at mange instruktører ikke var i stand til at forklare stoffet, så man kunne forstå det. Man blev bedt om at gøre ting, der virkede meget langt fra det menneskelige. Jeg følte det ydmygende at stå på en scene og gøre ting uden at fatte hvorfor, hvordan og hvorledes. Så selv om jeg havde lært på skolen, at den slags blander en skuespiller sig ikke i, måtte jeg bare prøve mine ideer af.”

Dukkemanden på Caféteatret i 1991 hedder debutforestillingen, og inden længe kan Bostrup også skrive filminstruktør på sit visitkort. Halvandet års uddannelse på Filmskolens manuskriptlinje giver en uvurderlig indsigt i filmens væsen – og en ordentlig spandfuld selvtilid.

”På Filmskolen er der et kodeord, som jeg aldrig vil glemme: Lidenskab. At det skal være ens lidenskab, der driver arbejdet som manuskriptforfatter og instruktør. Hvad er jeg vild med? Hvad kan jeg lide at se på? Hvad kan jeg lide at opleve. Hvilke situationer kan jeg lide at leve mig ind i?”

”Det er parametret for, om det er rigtigt eller forkert. Der er ikke nogen udefra, som kan fortælle, hvad man skal vælge og hvordan. Det må altid være ens lyst, som er afgørende for, hvad man skriver,” siger Charlotte Sachs Bostrup og forklarer, at det er en befriende lærdom. ”For i det øjeblik man accepterer den, holder man også op med at dømmes sig selv. Man siger: Jeg elsker det her, og hvis jeg elsker det, så skal det også være der.”

SPØRG ALDRIG EFTER FØLELSER

Det mest karakteristiske træk ved Charlotte Sachs Bostrups film er skuespillernes levende spil, som i de bedste øjeblikke nærmest virker autentisk. Skuespillerne er i den grad til stede, og man føler, man kan aflæse enhver tanke og følelse blot ved at studere deres ansigt.

Forklaringen ligger i Bostrups instruktionsmetode. I stedet for at præsentere skuespillerne for en færdig figur, holder instruktøren så at sige leret fugtigt under optagelserne. Hun afprøver forskellige betoning og arbejder meget med verber, for et verbum er en aktiv handling og skaber interaktion mellem spillerne. Under optagelserne til *Anja & Viktor* beder hun f.eks. Sofie Lassen-Khalke, med den samme replik, bebrejde Viktor (Robert Hansen) og gøre det igen og igen på forskellige måder. Derved får Bostrup for hver scene optaget mange variationer og nuancer, som hun bagefter i klippebordet kan vælge imellem.

”Jeg instruerer aldrig en skuespiller ved at give hende en følelse. Jeg siger ikke, at hun skal være sur eller føle sig såret, for det presser hende hen imod et resultat, som hun sikkert ikke har belæg for. Så bliver det falskt. For mig at se er følelser et biprodukt af noget andet, og det er dette andet – det at ville noget med din partner – som er interessant.”

”Hvis du f.eks. vil forføre en mand, begynder du straks at tænke på, hvordan du kan få ham til at kigge på dig og få ham til at smile. Du arbejder i nuet. Hvis det ikke lykkedes for dig, bliver du skuffet og ked af det. Men du kan ikke nå hen til det resultat, hvis du ikke har været arbejdsprocessen igennem. Følelserne opstår, fordi noget lykkes eller ikke lykkes.”

TÆNKENDE BILLEDER

Charlotte Sachs Bostrups film handler i første omgang ikke om følelser. De er billeder af tanker og tankeprocesser. Vi lever os ind i karaktererne, fordi vi kan følge deres tanker og er spændt på, om deres planer vil lykkes. Vi har hele tiden adgang til underteksten – personernes intentioner – og det er derfor, Charlotte Sachs Bostrups film er så dynamiske og virker så ægte. For som instruktøren selv udtrykker det:

”Tanker er tættere på sandheden om mennesker. Vi går jo ikke rundt og føler. Vi går og tænker. Vi siger ikke til os selv: ‘Nu vil jeg være glad – hvad skal jeg tænke på?’ Vi tænker på noget og så opdager vi, at vi er glade. Tanker vækker følelser i os, ikke omvendt.”

Denne fokusering på tanker kunne foranledige én til at tro, at Charlotte Sachs Bostrup barsler med intellektuel filmkunst. Men det er ikke tilfældet.

”Nej, for fanden. Selv når jeg har lavet ubegribeligt moderne dansk dramatik, har jeg tilstræbt at gøre det forståeligt og humoristisk. Også gerne uhyggeligt eller tragisk. Jeg synes, man skal brede sig ud over genrerne. Hvis noget bliver ensidigt, har det en tendens til at blive småkedeligt.”

”Rene farcer siger mig ikke en bønne. Jeg har det også svært med meget langmodige, patetiske, intellektuelle film. Man kan sagtens fortælle vigtige og alvorlige historier på en underholdende måde,” siger Charlotte Sachs Bostrup, der med *Anja & Viktor* modsat har forsøgt at tilføre den folkelige underholdning kvaliteter som alvor og psykologisk dybde ■

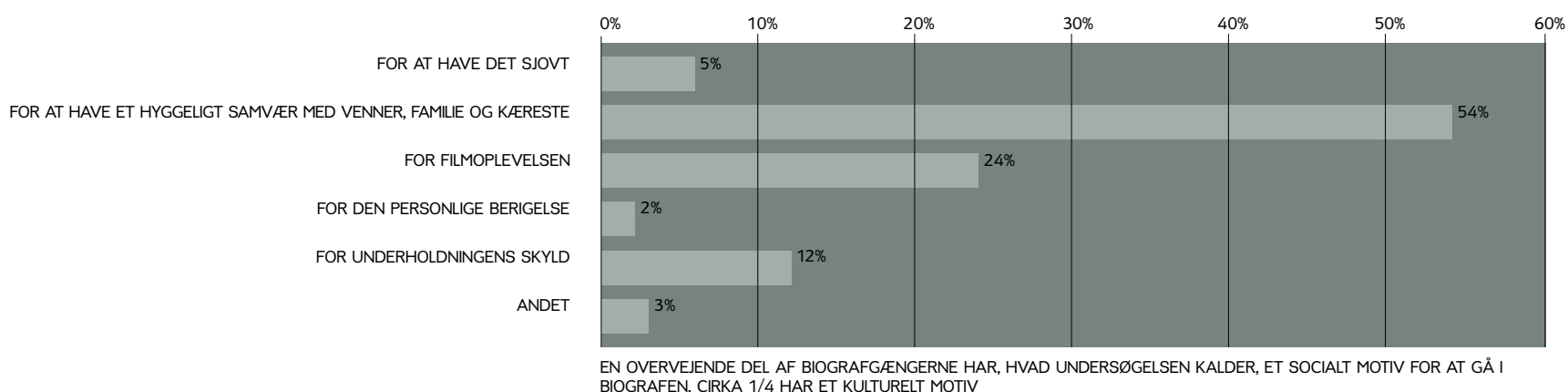
Tegning: Søren Mosdal

I BIFFEN MED FAMILIER, TEENAGERS OG SINGLES

MARKEDSFØRING TIL ET BIOGRAFPUBLIKUM

Det Danske Filminstitut har sammen med Foreningen af Filmudlejere i Danmark (FAFID) gennemført den første større systematiske undersøgelse i mange år, som afdækker biografpublikummets segmentering. Undersøgelsen er baseret på 10 fokusgrupper og 1200 telefoninterviews fordelt repræsentativt på alder, køn og geografisk placering. Som udgangspunkt blev der defineret segmenter, som var særligt interessante at undersøge: 13-18 årige, 19-35 årige m/u børn og over-35-årige m/u børn. Der blev opdelt efter upmarket-, mainstream- og downmarket-orientering, der repræsenterer kulturelle præferencer og forbrug. Undersøgelsen er finansieret af DFI og FAFID med støtte fra Filmkopi. Rapporten på ca. 300 sider findes på www.dfi.dk under menuen Filmstøtte.

AF HVILKEN GRUND TOG DU I BIOGRAFEN, VAR DET ...?

Med et stigende udbud af forskelligartede kulturelle aktiviteter er det danske biografpublikum blevet en kritisk og selektiv brugergrupper, der går i biografen for at få opfyldt bestemte behov og lyster. Publikum ved præcis, hvad de vil have ud af et biografbesøg, og hvad de vil bruge deres penge til. Det viser en ny undersøgelse.

AF SANNE PEDERSEN

Markedsføringen af danske spillefilm har i mange år været baseret på intuition og "mavefølelser", som er opstået ud fra årelange erfaringer med biografpublikummet. Det Danske Filminstitut har i samarbejde med Foreningen af Filmudlejere i Danmark ønsket mere præcist at afdække adfærd og præferencer hos biografgængerne og spore sig ind på, hvad publikum synes om danske film. Der blev derfor i perioden oktober til december 2000 iværksat en større undersøgelse, som skulle belyse biografpublikumets segmentering, adfærd og kulturelle orientering. Undersøgelsen, som faldt i to faser, en kvalitativ og en kvantitativ, blev udført af analyseinstituttet Alsted Reseach.

Undersøgelsen skal ses i forlængelse af DFIs overordnede politik og ønske om at optimere markedsføringen af danske film.

"Alsteds undersøgelse er netop den type tiltag som DFIs lanceringsafdeling gerne vil fremme," siger lanceringschef Jimmy Bredow Pedersen. "Jeg er ikke i tvivl om, at den egentlige markedsføring af filmene gøres bedst af de aktører, der er i daglig berøring med markedet, være det sig producenter, distributører eller biografer. DFIs rolle i den sammenhæng er at støtte nye initiativer til at fremme det generelle vidensniveau for markedsføringen. Jeg betragter selv undersøgelsen som en meget stor succes, der har givet inspiration til forskellige konkrete markedsføringstiltag og en bredere og dybere forståelse af biografmarkedet."

Undersøgelsen afdækker nogle væsentlige publikumsegmenter. En sådan inddeling kan anvendes til at få et mere nuanceret og komplekst billede af filmenes målgrupper. På den måde kan undersøgelsen anvendes til at positionere filmene mere præcist i forhold til målgruppen. Man kan altså målrette de enkelte

kampagneelementer, så filmens potentielle biografgængere opfatter, at her er en film, der vil give dem den oplevelse, de søger, når de går i biografen.

EN GOD AFTEN I BIFFEN!

I undersøgelsens kvalitative del konkluderes, at der kan skelnes mellem to slags biografbesøg. Der er de såkaldte socialt bestemte og de kulturelt bestemte biografbesøg.

Mange går i biografen som en del af et socialt samvær. Man ønsker typisk at være sammen med venner, kæresten eller familien, og sekundært går man efter den specifikke film. En pige i undersøgelsen udtrykte det således: "Vi gik fire piger i biografen, gik ud og spiste og hyggede... det var vildt hyggeligt. Jeg kan ikke huske filmen så godt, vi snakkede mere."

Typisk går man i biografen i flok. Derfor beslutter man kollektivt, hvilken film der skal ses, og det ender sædvanligvis med en mainstream-film - ofte en amerikansk som *Gladiator*, *The Patriot* eller *Den sjette sans*. Det at få lidt mad og en øl før eller efter filmen regnes for mindst lige så vigtigt som selve filmoplevelsen, og bagefter kan man godt snakke om filmen, men det er lige så sandsynligt, at der bliver talt om helt andre ting. Biografturen handler altså mest om underholdning og om at have det sjovt og hyggeligt. Det er "noget man kan aftale at gøre med vennerne, hvis man ikke kan finde på andet," og det går ud på "at komme ud af hjemmet og se andre mennesker," som deltagere i undersøgelsen forklarer.

Det er især teenagers med en mainstream-orientering, som vælger biografbesøget som en del af det sociale samvær, men også børnefamilierne og et voksent mainstream-publikum opfatter oftest selve filmen som noget sekundært. Medlemmerne i familiesegmentet, der både optræder som familier, forældre og ægtepar, kan dog også finde på at gå ind og se en film af kulturelle årsager.

FILMEN I CENTRUM!

Når man går i biografen af kulturelle årsager, er det filmoplevelsen, der fylder det meste. Filmen er i centrum, og hvis man mødes på en café inden biografbesøget, tales der hovedsagligt om forventningerne til filmen, dens instruktør og skuespillere. Hvis man drikker en kop kaffe sammen bagefter, er det primært for at have et forum for bearbejdning af filmen. Selskab

er ikke engang nødvendigt på en kulturelt determineret biograftur. Man kan sagtens gå alene og fordybe sig i den kunstneriske oplevelse. Undersøgelsens deltagere forklarer således, at "man reflekterer over en film," at man "har haft fantastiske oplevelser alene," og at "aktiviteter før og efter filmen er uvæsentlige."

Det er hovedsagligt et voksent upmarket-publikum, der går i biografen for den specifikke films skyld, men der findes også teenagers med denne adfærd. Af undersøgelsen fremgår det, at det er film som *Dancer in the Dark*, *Bænken* og *East Is East*, der vælges på denne måde.

Ifølge undersøgelsens kvantitative del er det ca. 3/4 af publikummet, som primært har et socialt motiv til at gå i biografen, mens 1/4 går i biografen udelukkende på grund af filmoplevelsens kvalitet. Opdelingen i to typer biografbesøg kan opfattes som meget firkanter, da personer, der går i biografen for det sociale samvær, ikke er fuldstændig ligeglade med, hvad de ser. Dog må man nok erkende, at blandt denne type biografgængere er det hovedsagligt underholdningen, der trækker, og ikke den store kunstneriske oplevelse.

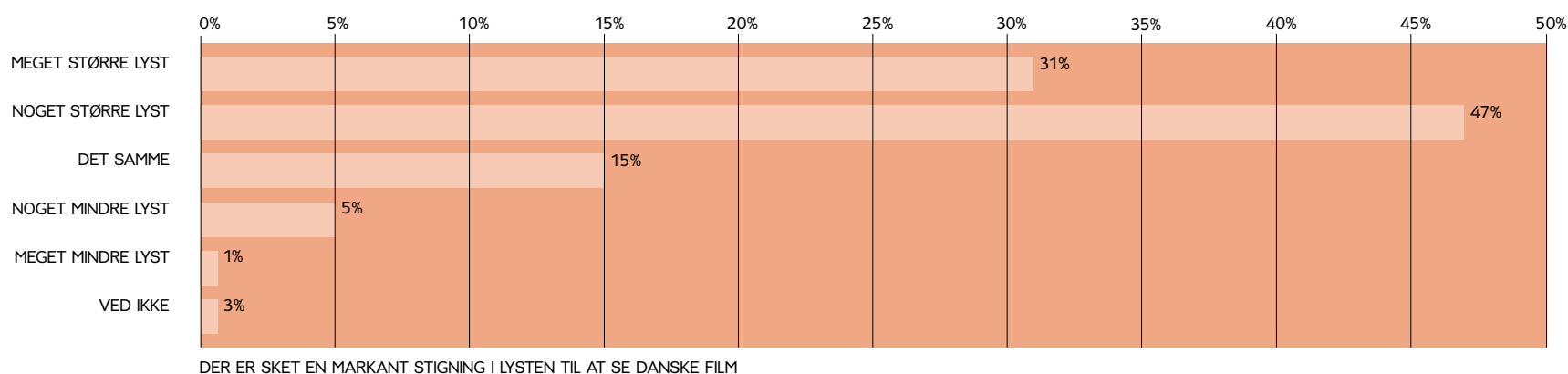
HVEM GÅR I BIOGRAFEN?

Når man forsøger at opdele biografgængerne i segmenter efter alder, er det kun teenagers, der danner en særlig gruppe med egen livsstil og biografadfærd, der adskiller sig markant fra de voksne. Derimod er der ikke identificeret en forskel i adfærden blandt det voksne publikum, som er direkte aldersbetinget. Når man forlader teenagealderen, er biografadfærden i højere grad knyttet til livsstadier: om man lever et familieliv, eller har en single-tilværelse, har stor betydning for, hvordan man går i biografen og hvor ofte.

Man kan efter publikums præferencer opdele markedet i upmarket-, mainstream- og downmarket-segmenter. Et upmarket-publikum adskiller sig markant fra andre grupper ved en høj motivation i forhold til filmene. Typisk er det et meget kulturelt og kvalitetsorienteret publikum. 32% af de adspurgte i den kvantitative undersøgelse tilhører denne gruppe.

Downmarket-segmentet er den ekstreme modpol til upmarket-gruppen. Publikummet er kendetegnet ved sjældent at gå i biografen, gruppen synes typisk, at det er alt for dyrt, og vælger i stedet video. Når dette publikum endelig går i biografen, er det for det sociale samværs skyld. Downmarket-segmentet vil ikke blive

HAR DU SELV FÅET MERE ELLER MINDRE LYST TIL AT SE DANSKE FILM INDENFOR DE SIDSTE 5 ÅR, ER DET ... ?

yderligere beskrevet her, da rapporten ikke anser medlemmerne for potentielle biografgængere, og gruppen kun består af 6% af de adspurgte.

Mainstream-segmentet, der består af 62% af de adspurgte, er det brede flertal, der overordnet har en langt mere positiv indstilling til biografbesøget end downmarket-gruppens, men her er det igen det sociale samvær, der er en vigtig del af biografbesøgene. Ud fra rapportens analyse af publikummet er det muligt at identificere seks væsentlige biografrelevante segmenter.

TEENAGERS BESLUTTER SPONTANT

Indenfor teenager-gruppen tegner der sig to væsentlige grupper med henholdsvis mainstream- og upmarket-tendenser. Det gælder for begge segmenter, at de typisk går i biografen med deres venner og oplever en gruppesamhørighed. De har en meget spontan beslutningsadfærd, hvor man oftest beslutter sig for at gå i biografen et sted mellem to dage og en time før forestillingen. Teenagers går oftere i biografen end det voksne mainstream- og upmarket-segment. Motivet for mainstream-gruppens biografbesøg er typisk underholdning og tidsfordriv, og de ser typisk amerikanske action film, gysere og romantiske komedier som *Kærlighed ved først hik*, *MI2* og *Me, Myself & Irene*.

Teenagers med en upmarket-orientering findes typisk i de større byer, især universitetsbyerne. De lader sig ikke afskrække af, at en film er europæisk eller dansk, men de ville ikke vælge den alene på grund af produktionsland. De film, som de vælger, vil stadig hovedsagligt være forholdsvis brede mainstream-film. Upmarket-teenagers går oftere i biografen end mainstream-teenagers, og de vælger også nu og da at gå i biografen alene – udelukkende for at få den personlige berigelse. De vil typisk se film som *American Psycho*, *American Beauty* og *Erin Brockovich*.

FAMILIERNE SKAL PLANLÆGGE

Familierne er svære at få i biografen. De har en meget hektisk hverdag med arbejde, madlavning og børn. Når de går i biografen, er det typisk med deres børn og i ferieperioderne eller weekenderne, hvor man har tid. Familiebiografgængerer kan dog i særlige tilfælde gå ud med sin partner eller med venner, men det er meget sjældent. Når familierne går i biografen med deres børn, er det typisk en begivenhed, der skal

planlægges lang tid i forvejen, og børnene bestemmer i høj grad, hvilken film man skal se. Indenfor mainstream-segmentet vil man typisk vælge amerikanske tegnefilm og børne-familiefilm, og man vil gerne starte eller afslutte med f.eks. et Happy Meal på McDonalds. Hvis man går med sin partner, vil det være store mainstream-film, som man "simpelthen må se", f.eks. *Titanic* og *Den eneste ene*.

Indenfor upmarket-segmentet ser man gerne danske børne- og familiefilm, som man tillægger en højere kulturel kvalitet end de amerikanske film. Familier inden for dette segment vil gerne delagtiggøre deres børn i vigtigheden af dansk kultur. Forældrene i upmarket-segmentet ser oftere film med deres partner end mainstream-segmentet og typisk ser de 'smalle' film. Produktionslandet er underordnet. Det er f.eks. film som *Bænken*, *Crouching Tiger, Hidden Dragon* og *Magnolia*.

SINGLES ER HYPPIGE BIOGRAFENGÈRE

Inden for gruppen af singles er der også forskelle – man har jo ikke nødvendigvis den samme kulturelle orientering, blot fordi man er single. Fælles er dog, at man bruger biografen som et socialt rum til at møde nye partnere – mange går i biografen på deres første date. Endvidere har singles en langt højere besøgsfrekvens end brugerne i andre segmenter, og biografbesøget er sjældent planlagt.

Singles med en mainstream-orientering søger i høj grad biografen for det sociale samvær. Man hygger sig med en partner eller venner. Man går efter de brede film, og typisk er det kvinden, der bestemmer hvilken film, man skal se på en date. Når mainstream-singles går i biografen med deres venner, ser mændene typisk action, voldsfilm eller gysere, mens kvinderne vælger "tårepersere" og romantiske film.

Når singles med en upmarket-orientering går i biografen, er det typisk både et socialt og kulturelt motiv, der spiller ind. Det sociale motiv har baggrund i det faktum, at de er "alene" og derfor nyder andres selskab. Men det kulturelle motiv ligger som en underlæggende faktor i valget af film. De ser typisk "smalle" film – gerne socialrealisme og komedier, og filmens oprindelsesland har ingen betydning. De lader sig ikke afskrække af en fransk film. Singles med denne orientering går også alene i biografen, og her træder deres kulturelle motiv frem – de går efter den person-

lige berigelse, og filmvalget baseres på personlige præferencer. De ser f.eks. *Alt om Min Mor* og *Magnolia*.

DANSKE FILM MED IMAGE-PROBLEM

Det er en generel opfattelse, at danske film er af svingende kvalitet, og det er få, der går ind og ser en film, netop fordi den er dansk. Det er faktisk kun det voksne upmarket-publikum, som har en identificeret præference for dansk film. Indenfor de andre segmenter sporer man et image-problem for de nationale film – især hos teenagers og mainstream-publikummet. I den kvalitative del af undersøgelsen fandt man dog, at dette image-problem er noget, der hænger ved fra tidligere perioder af dansk films historie.

Mange – også teenagers – kan nævne adskillige danske film, som de synes var gode som *Blinkende Lygter*, *I Kina spiser de hunde* og *Pusher*. I den kvantitative del kunne man også spore en stigning i lysten til at se danske film. Der er altså identificeret en uoverensstemmelse mellem, hvad folk tænker om de nationale film, og hvad de reelt har erfaret. Når de interviewede taler dårligt om danske film, fremhæver de typisk ældre film, som de evt. har set på tv. Teenagers forbinder disse film med noget gammeldags med dårlige effekter, og det er ikke cool at se danske film. Dette image-problem betyder, at markedsføringen af filmene er endnu vigtigere. Man slås med "gamle lig i lasten." En af årsagerne til image-problemet og opfattelsen af, at der er en svingende kvalitet i danske film, kan bl.a. findes i det faktum, at alle danske spillefilm får biografpremiere – såvel gode som mindre vellykkede film. Det betyder, at mange også ser de mindre gode film eller hører om dem. Det amerikanske udbud af film i de danske biografer er derimod nøje udvalgt til markedet, og derfor er der få skuffelser. En anden årsag kan være for dårlig markedsføring, så potentielle biografgængere til de danske film lokkes ind at se film, der måske slet ikke stemmer overens med deres forventning og smag – og derved skabes et dårligt erfaringsgrundlag med danske film.

"Selv om der er mange positive tilkendegivelser om danske film, opleves kvaliteten som svingende. Der er ingen tvivl om, at de film som ikke helt har kvalitet til biografpremiere, gør en del skade på publikums helhedsbillede af danske film. Det bør bestemt indgå i overvejelserne i fremtiden," udtaler Jimmy Bredow Pedersen ■

DEN STORE DOKUMENTARFILM

Kort- & dokumentarfilmkonsulent Allan Berg Nielsen tænker højt over dokumentarfilmens væsen og forskellen mellem dokumentarfilm og journalistik.

AF ALLAN BERG NIELSEN

På billedet ser vi familieportrætter af den alvorlige slags fra fotografen dengang. En kvindestemme, ældre, siger på vestjysk: Det er fredag den anden januar 1977, og jeg føler mig sund og rask... Portrætterne fortsætter i overtoninger, en lille pige bliver ung pige, ung kvinde, ung kone. Og stemmen fortsætter sin optegnelse. En mellemting mellem dagbog og tilbageskuende vurdering, testamente: Der er sket meget i min tid... I et kontrolrum et sted i USA, har kvinden læst, er der altid to til stede. Hvis den ene skulle bryde sammen og ville trykke på knappen, skal den anden kunne gribe ind. Sådan også på Cheminova, vores kemifabrik. Der er der også to, skulle den ene falde i søvn. For mennesket må selv tage ansvar og ikke give Gud skylden for ulykkerne, det selv har skabt grundlaget for...

Karsten Vogels saxofon begynder på et tema. Alexander Gruszynskis store landskabsbillede oppefra viser os stedet, vi er i Vestjylland. Det må være Bovbjerg. Kameraet panorerer til vejen. To små kvindeskikkelser aser på cykler op ad bakken. Så helt tæt på, især det ene ansigt. Nu ved jeg hvem. Stemmens lyd bekræfter: "Min kæde er hoppet af," siger hun. De to får cyklen vendt, forsøger at ordne det med kæden. Med dametasken dinglende ved håndledet påtager

hun sig opgaven. Hun er sej, men må opgive, vel på grund af den lukkede kædekasse. Veninden vender cyklen. Stort landskabsbillede med kirken. Nu lav horisont. Saxofontemaet fortsætter, mens billedet viser os gårdspladsen, et blik ud forbi julestjernen og porcelænshesten i vindueskarmen, ud på gårdspladsen. En telefon ringer. En mand ligger og sover på divanen med avis over ansigtet. Han tager telefonen, spiller diletant som i forsamlingshuset. De snakker om kæden, nej, han skal ikke hente hende. Nej, det behøves ikke. "Jeg kan trække hjem. Det er så godt vejr." Han vender sig og sover videre.

Åh, tænker jeg. Nu kommer så historien om et leve livet midt i dette landskab i samtale med Gud. Så fremmedartet og så nært alligevel. Guds plads, menneskets plads, egne kræfter. En tilværelse med tingene i orden. Historien begynder her - kan ses igen og igen, som en gentagen række af ens dage. At kæden hopper af, er her ikke en talemåde, men et problem, som klares.

KUN SÅDAN KAN JEG FORESTILLE MIG FREMTIDEN

Jeg oplevede det første gang i Dagmar. I den store sal. En dokumentarfilm på det store lærred, i mørket. Jon Bang Carlsens *Jenny*, som er fra 1977. Jeg var vant til dokumentarfilm på små lærreder i tilfældigt mørklagte rum. Dokumentarfilm havde dengang en ekstra lyd fra projektorens skramlen. I Dagmar var den lyd naturligvis væk. Dokumentarfilmen havde med den forestilling i Dagmar for mig fået sin værdighed som kunstnerisk genre. Næsten. For det var jo 16 mm pro-

jektion. Lidt dristigt på Dagmars meget store lærred. Men det er så nu ved at ændre sig.

I Grand kunne vi til for nylig se Jon Bang Carlsens *Portræt af Gud*. Og instruktøren leder stadigvæk efter sit ståsted i tilværelsen. Men eftersøgningen, nu i Sydafrika, er skildret i den store dokumentarfilms format, 35 mm. Og kun sådan kan jeg forestille mig fremtiden for genren. Da vi tog stilling til det projekt, var vi da også sikre på at den films sted var biografen. Så 35 mm kopierne var med i budgettet fra begyndelsen.

Sådan er det ikke altid. Den lille dokumentarfilm tænkes selvfølgelig til tv og videodistribution. Men så kan der ske det, at den vokser undervejs. Vil i biografen. Sådan er det med et andet projekt jeg har foreslået støttet, og der havde vi ikke medregnet biografkopien.

LYSET SKAL SLUKKES

Men jeg burde have forudset det. For det er en romantisk historie den her film. Og romantiske filmhistorier skal fortælles i biografen. Lyset skal jo være slukket.

Hun klatrer alene kvinde med sit lille kamera om bord på det ene store skib efter det andet som de ligger der i Århus Havn. Trænger med sine spørgsmål ind i den mandsverden disse jernskrog indeholder. Denne lille kvinde, disse store jernskrog og disse mange mænd. Og så viser det sig i bevægelse efter bevægelse at være helt anderledes end forventet. Led for led afmonterer hun vores myte, og erstatter den med en fortælling om kærligheden, såmænd. Som i de andre film i biografen, men også som en helt særlig film i biografen.

Naturligvis kan den her film også vises på tv. Det kan

Jenny af Jon Bang Carlsen. Foto: Alexander Gruszynski. (Billedet er reproduceret efter en tryksag).

alle film, og det er da godt. En række laves direkte til tv. Dramaserier, som vil underholde og dokumentarfilm, som vil oplyse om faktiske forhold, hører til den slags.

Det gør Katrine Borres *Pigen i Havnen* ikke. Den er en særegen kærlighedshistorie, en serie af følelsesforskydninger, et lyrisk forløb. Den er en symfoni som de andre i denne gamle filmiske form. Den er en rigtig klassisk dokumentarfilm. Og film som den skal ses i biografen. Så kan billedet få sin rigtige stofflighed, så kan musikken fylde rummet, så kan lyden i det hele taget blive den halvdel den er, talens laveste hvisken opfattes. Så kan tilskueren være alene med fortællingen og bevægelsen.

HVAD ER DET SÅ DET DER MED DEN STORE OG DEN LILLE DOKUMENTARFILM?

Jeg prøver. Den store dokumentarfilm er klippet som spillefilm. Organisk fra sted til sted. Den medvirkende står eller sidder og snakker som i en spillefilm. Spillefilm og store dokumentarfilm har det til fælles at de er film, som grundlæggende består af to elementer, tilstedeværelser og flytninger. Scener vi falder selv-forglemmende ind i, og scener, hvor vi transporteres i tid og sted til et nyt ophold.

Jeg tror den vigtigste forskel er etablering af et sammenhængende univers, jeg forsvinder i emotionelt, så tidsfornemmelsen glipper, så jeg åndeløst føres fra sted til sted af flytningerne og falder ned i og er til stede i de etablerede tilstedeværelser. Som jeg forføres af. Simplethen.

Tv-dokumentaren og den lille dokumentarfilm får mig ikke ud af min stue, ud af skolelokalet. Den kom-

mer i stedet for derind. Og lyset er tændt. Så jeg bevarer tidsfornemmelsen. Her klippes som i en artikel, argumenterende. Her lytter jeg bevidst til en fremstilling, som jeg ikke forsvinder ind i. Men tager stilling til. Holder ude fra mig.

Og så kommer det vigtige. Det med stor og lille dokumentarfilm er noget vi i diskussionerne for tiden har valgt at kalde det. Fordi man – specielt i producentkredse – har ment, at den store, klassiske dokumentarfilm er truet. Fordi den er så svær at finansiere. Stor og lille har i og for sig ikke noget med længde at gøre, og det har overhovedet intet med kvalitet at gøre. Det har mere med rummet den vises i at gøre, og æstetikken (dens konstruktion) tror jeg. På et møde for nylig blandt nogle af medarbejdere i produktions- og udviklingsafdelingen på filminstituttet stillede vi det forsøgsvist op i et simpelt skema på tavlen (se skema).

DET UMISTELIGE ØJEBLIK

Og så en ting mere. Den store dokumentarfilm handler som al kunst om de store eksistentielle spørgsmål. Det er en voldsom fejltagelse at opfatte dokumentarfilm som sådan som faglitteratur. De store er alle skønlitteratur. Romaner, noveller, essays, erindringer, biografier. Hver af de gode af dem sammenfatter i et umisteligt øjeblik hele indsigt. Vi mærker hele værket i dette øjeblik, dets væld af klogskab og følelse. Men værket kan jo ikke undværes af den grund. Det er selve forudsætningen.

Der kan være flere af dem i filmen. Nogle af disse øjeblikke – for eksempel korte momenter af lykke – opleves så redigerings slow-motiontrick føles som dækkende udtryk under biografforestillingen og først afslører sig som teknik under gensynet. Og så er der øjeblikke af den slags, hvor det end ikke gør noget, at

DOKUMENTARFILM

KULTUR (HISTORISK): BOGENS
FORFATTER, INSTRUKTØR → STOF → EMNE
ORDEN-ORIENTERET
KONSTRUKTION, FORTÆLLING, ARKITEKTUR, STATUE
FORTÆLLERÅBNING MED KONTRAKT
BIOGRAFEN
SCENEN: TILSTEDEVÆRELSE
KLIPPET: FLYTNING
INTERVIEW SOM SAMVÆR
STEDETS DRAMA
EKSISTENS
SCENEN BEVARES TIL SEKUNDET FØR DEN DØR
ARBEJDSMÅDE: KUNSTNERISK
TVIVL
AMORAL

TV-DOKUMENTAR

KULTUR (HISTORISK): AVISENS
EMNE → STOF → TILRETTELÆGGER
PROBLEM-ORIENTERET
MEDDELELSE, OPLYSNING, OVERTALELSE
PROBLEMSTILLING-PRÆSENTATION UDEN KONTRAKT
TV, PC, UV-LOKALE
AFSNITTET: OPLYSNING, INFORMATION, AFSLØRING
KLIPPET: ASSOCIATION, ARGUMENT
INTERVIEW SOM MATERIALE
STRØMMEN AF MEDDELELSER
VILKÅR
SCENEN BEVARES TIL DEN HAR AFGIVET SIN INFORMATION
ARBEJDSMÅDE: JOURNALISTISK
SANDHED
MORAL

Pigen i havnen af Katrine Borre. Foto: Katrine Borre

Under New York af Jacob Thuesen. Foto: Morten Søborg

En minister krydser sit spor af Ulrik Holmstrup. Foto: Lars Schou

de bliver afsløret i deres form, mens jeg iagttager det, for indholdet er så ægte. Sådan er anden scene i Jacob Thuesens *Under New York*, og sådan er den hver gang jeg ser den. Autentisk. To børn skal fulde af forventning vække deres far, John, den ene af filmens to fortællere. De opfatter instruktørens anvisninger som leg, vi er en halv verden mindst, som kender rævesøvnens regler. Reglerne aldrig blevet røbet, men vi kender dem og leger legen igen og igen. Børnene og vi trættes aldrig.

Og vi trættes aldrig ved kunsten, som genskaber lykken, så den genses som lykke, dækkende følelsen. Eller genskaber tabet så det genses med forfærdelse. Jeg nævner lige en scene mere (kunne blive ved og ved):

John arbejder som social politimand i New Yorks Subway. Hans job er at finde de hjemløse som lever der og i andre skjulesteder og tage dem væk til en eller anden form for hjælp.

En kvinde på 26 bliver fundet på sit opholdssted af Johns kolleger, forkommen og sulten. Hun hjælpes ind i bilen, de vil køre hende til et herberg, snakker om socialrådgiver og økonomisk hjælp. Men udenfor står kæresteren og midt i denne åndeløst gribende reportage gennemspiller de to deres forholds magtsystem og register af ømhed. Manden vender sig og går, bilen med betjentene og kvinden kører. Hun gennemlever en serie emotionelle overvejelser, kameraet viser dem på hendes åbne ansigt og vi forstår.

Et øjeblik efter vil hun af, foregiver at tage til sin bedstemor. De ved, hun går direkte tilbage til ham. Det hele varer i filmen nøjagtigt tre minutter, tre helt tilstrækkelige minutter. Musikken antyder kun tragediens voldsomme omfang, men vi mærker den som sandhed. Cinéma vérité. Og sandheden er skønheden, som John Keats engang bemærkede.

FILM OG TV

Det her er film mener jeg. Og lige netop dette, disse to flytninger og to tilstedeværelser må opleves i biografen. På tv lykkes det kun, hvis vi har indrettet os på at se film, (hvad der som bekendt er noget andet end at se tv), og véd det kommer. Film på tv er erindring om biografen.

Imidlertid finder jeg tilsvarende umistelige øjeblikke i Lars Engels arbejder og i Anja Dalhoffs, senest om de tvangsfjernede børns forældre. Det er fordi - tror jeg - at de arbejder filmisk selv om det er for tv. Og det har blandt andet med disse tilstedeværelser at gøre. Skal scenen bevares til umiddelbart før den dør af sig selv? Det er den filmiske holdning, som vil følelsen. Eller skal der klippes, når den har afleveret sin information. Det er tv's - og jeg understreger her - lige så

berettigede holdning, som vil den faktiske viden. Tv-folk kan arbejde filmisk og filmfolk kan lave tv. Det er ikke institutionelle forhold som gør forskellen, det er de æstetiske valg.

VIDEN

Så jeg er - for mig selv - nu dér, at jeg ikke ser nogen nødvendig krig mellem dokumentarfilmen og tv-dokumentaren, og jeg vil i mit arbejde i og for sig gerne foreslå støtte til tv-dokumentarer. Blot er det vigtigt for mig, at projektet så fra sin begyndelse defineres som tv. Kun ved at gøre det kan det blive en professionel udfordring, bedre og bedre tv. Alt for mange projekter designs til både at tilfredsstille en filmisk forventning og en tv-nødvendighed. Det fører næsten altid til lunkne værker.

Når jeg deltager i tv-produktioner er mine krav: vægt på oplysninger, som er nye, dobbeltcheck af alle oplysninger, og der skal flås i min vante opfattelse af tingene, hver sten skal under researchen være vendt, alle vigtige og berømte dokumentationer skal være til stede, og dokumentaren skal tage højde for, at jeg tåler flere og flere chok. Jeg skal ikke skånes. Altså alt sammen gammeldags journalistiske krav.

Og så skal der videreudvikles. Jeg ville støtte ethvert arbejde mod gennembrud for en ny tv-dokumentarisk fremstilling som i sin tid Flindt Petersens og Erik Stephensens arbejde, som Poul Martinsens arbejde og hele den gamle DR-dokumentargrupper arbejde. Dertil kan tv-dokumentarens form vise sig at være den relevante, når det gælder den emneorienterede dokumentar. Debatfilmen, informationsfilmen, oplysningsfilmen, undervisningsfilmen. Det er en lige så vigtig, men anden snak om det æstetiske. Men den samme snak om den kloge film.

SANDHEDEN OG TVIVLEN

Birte Weiss og Karsten Fledelius står i et grønt, frodigt sommerlandskab ved en ruin af et beboelseshus og snakker med en yngre politimand. Alle er rolige. Værdige. Høflige.

Weiss (off): Vi kom skoleinspektøren Marco nogle skridt nærmere, da vi helt tilfældigt løb ind i den lokale politichef, som selv havde mistet en lang række familiemedlemmer under massakrene.

Fledelius: Var han en god lærer?

Politichef: Før krigen var han ikke dårlig. Han var mønsterborger. Bosnierne havde stor tillid til ham. Men da krigen begyndte, ændrede han sig fundamentalt.

Fledelius: Hvad var de første tegn på på den forandring?

Politichef: Hvis De kommer hen på politistationen,

kan jeg vise Dem nogle dokumenter, han personligt har underskrevet.

Fledelius: Hvad er det for nogle dokumenter? Anholdelser eller andre ting?

Politichef: Det er noget, han skrev til sine soldater. Han skrev, at de skulle kæmpe for serbiskheden. Vi fandt det efter befrielsen. De flygtede uden at få det med. Vi fandt det på skolen, hvor han arbejdede. På hans kontor.

Fledelius: Er han anklaget i Haag?

Politichef: Ja. Men man venter. Det går langsomt.

I Ulrik Holmstrups tv-dokumentar om opklaringen af en af massakrene i Bosnien, *En minister krydser sit spor*, er vi kommet til det sted, hvor Birte Weiss og Karsten Fledelius for alvor er på sporet af skoleinspektøren i byen, som var med til at planlægge forbrydelsen. Centralt er her beviserne, dokumenterne, vidnesbyrdene. Selve sandheden er målet.

Engang sidste år blev jeg interviewet til FILM. Jeg kom til at sige, at en god historie - jeg mente en filmisk historie - ikke må være entydig, for jeg synes ikke at virkeligheden er entydig. Så det vil sige, at den skal være amoralsk. Og interviewereren var der med det samme: En god historie er amoralsk? Ja, gav jeg igen, hvor man kommer i tvivl om godt og ondt og sådan noget. Det allervigtigste for mig er, at tvivlen kommer til stede som en vigtig del af konstruktionen. Når man selv er et menneske, der tvivler hele tiden, så skal man jo trøstes en gang imellem og have at vide, at det gør andre også. Og dem der fortæller mig, at der ingen grund er til at tvivle, for det er sådan og sådan, de får mig altså blot til at tvivle endnu mere. Så jeg hæftede mig selvfølgelig ved følgende ordskifte i Jon Bang Carlsens nye film. Han taler med den medvirkende præst og er i sin troslære, som filmen også er, kommet til tvivlens plads:

Præst: Det modsatte af tro er ikke tvivl. Det modsatte af tro er vished.

Bang Carlsen: Det var en god formulering. Kan du gentage den?

Præst: Ja. Det modsatte af tro er ikke tvivl. Det modsatte af tro er vished. Hvis jeg følte mig sikker på Gud ville jeg opgave min tro helt.

Bang Carlsen: Indbefatter Gud... Besidder han...

Tvivler han selv?

Præst: Det er en interessant tanke Det tror jeg aldrig jeg har tænkt på - at tvivlen på en eller anden måde må være en del af Gud... Det er faktisk for omfattende overhovedet at spekulere på. Det må jeg lige overveje ■

Kunstneriske filmprojekter er normalt vanskelige at sælge i en syvminutters pitch. Men Jørgen Leth, Lars von Trier og Zentropa Real tog broadcasterne med storm på dokumentarfestivalen Hot Docs i Toronto, da man i maj præsenterede *De fem benspænd*.

DEN PERFEKTE PITCH

CLAUS CHRISTENSEN

"Det perfekte menneske er en lille perle, som vi nu skal have ødelagt," siger Lars von Trier med fryd i stemmen. "Det er en god perversion at dyrke," smiler Jørgen Leth skælmsk.

Med denne ordduel er bolden givet op til en leg, hvor Jørgen Leth i løbet af de næste par år skal lave fem modificerede remakes af sin 13 minutter lange kortfilm fra 1967, *Det perfekte menneske*. Lars von Trier finder på reglerne, sætter fælder op og laver beskudte benspænd. Mens Jørgen Leth vil forsøge at glide af på tacklingerne og udtænke modtræk for at forsvare sin gamle film.

Titlen på filmprojektet er *De fem benspænd*, og da piloten i maj blev vist ved Toronto Documentary Forum, der foregår som en delaktivitet ved Hot Docs - Nordamerikas største dokumentarfestival, reagerede den fyldte sal med spontane klapsalver.

"Normalt har tv-stationernes slots svært ved at forholde sig til specielle filmprojekter. Alle kloge hoveder - inklusive os selv - sagde da også, at pitch-konferencen i Toronto ikke var det rette forum at præsentere filmen i," fortæller Carsten Holst, producer i Zentropa Real.

USÆDVANLIG DEBAT

Alligevel besluttede Carsten Holst at tage chancen, og han fik Jørgen Leth med på ideen om at pitche filmen på syv minutter foran 40-45 broadcastere og en fyldt sal med professionelle filmfolk.

"Vi var sat på som dagens første

pitch," fortæller Jørgen Leth, "Mikael Opstrup fra Filminstituttet indrammede forelæggelsen på en enkel og effektiv måde. Han begrundede Institutets deltagelse i projektet. Den tre minutter lange pilot var velklippet og vittig, og så var det min tur. Jeg var meget bevidst om, at jeg havde to minutter og redigerede min tekst i farten, så nogle passager røg ud, for at bevare de vigtigste punchlines."

På syv minutter var stemningen vendt totalt.

"Lige pludselig blev slots'ne længere, og broadcasterne, der normalt køligt sidder og vurderer produktets kommercielle muligheder, kastede sig ud i en spændende diskussion om dokumentarisme og filmkunst. Det har jeg aldrig oplevet før," siger Carsten Holst, der efter pitchen har fået bindende tilsvarende fra en række af de store tv-stationer om økonomisk støtte.

IMPROVISERET LEG

Piloten til *De fem benspænd* beskriver mødet mellem Jørgen Leth og Lars von Trier, hvor de benhårde betingelser for det første remake fastlægges. *Det perfekte menneske* er oprindelig optaget i relativt lange billedindstillinger og former sig som en slags poetisk-antropologisk undersøgelse af en mand og en kvinde i et tomt, hvidt rum. Men nu dikterer Lars von Trier, at Jørgen Leth skal genindspille filmen på Cuba uden setstykker og med billedindstillinger, der ikke må være over tolv frames. Og i stedet for at rejse spørgsmål om det perfekte menneske (igen spillet af Claus Nissen), skal Jørgen Leth denne

gang besvare spørgsmålene.

Formen i piloten er humoristisk, legende, improviseret. Jørgen Leth nyder en Havana-cigar, og Lars von Trier griber straks chancen til at sende sin modspiller til Cuba, hvor han aldrig har været. Leth fortæller, at han gerne vil have mulighed for at opbygge et rum med en skærm. "Ærgerligt, det må du ikke," svarer Trier drilagtigt, "ha' en god rejse, Jørgen!"

De to personligheder svinger godt sammen. Tonen er munter og sympati-en gensidig. Rollerne er klart fordelt. Jørgen Leth er den garvede dokumentarist, Lars von Trier den anarkistiske udfordrer. Man bliver nysgerrig. Hvordan vil Leth løse opgaven? Hvordan vil Trier reagere på resultatet? Hvad bliver mon hans næste træk?

LAV EN PILOT

"Det er ligesom med Dogme 95. Da sagde man også, at det var for intellektuelt og fortænkt, indtil der kom billeder og historier på," mener Carsten Holst. "I piloten til *De fem benspænd* forsøger vi at sætte billeder på ideen og skabe forventninger. Forventninger om en undersøgende filmisk rejse, men også om en udviklingshistorie med diskussioner, frustrationer, ja, måske ligefrem had og kærlighed - alle de elementer, man kæmper for at få lagt ind i fiktion."

Efter oplevelsen i Toronto har Carsten Holst følgende råd til sine kolleger:

"Lav en pilot - vis de mennesker, dokumentarfilmen skal skildre. Lad dem fortælle deres egen historie. En instruktør eller producent kan sidde og snakke nok så længe foran broadcasterne, men billeder siger meget mere."

Piloten må dog ikke vare mere end tre minutter, understreger Carsten Holst. Der skal være tid til at præsentere instruktøren og projektet. Her handler det også om at vise engagement, om at tænde nogle mennesker - ligesom i en eksamenssituation.

Den evne besidder Jørgen Leth. I sin pitch-tekst i Toronto spiller han på fodboldterminen benspænd. Han gør elegante Michael Laudrup til sit forbillede i kampen mod bissen Lars von Trier, og på den måde bliver filmkonceptet nemmere at forstå.

"Pitching er en slags teater, med klare roller og spilleregler. Og med et interesseret professionelt publikum på opadskrående stolerækker. Og der er pay-off umiddelbart, om man så må sige," skriver Jørgen Leth i en e-mail fra Haiti og fortsætter:

"Det fascinerende er, at her er bordet som en spilleplads, hvor de nye film handles, her mødes projekternes ophavsmænd og producenter med dem, der kan træffe beslutninger om køb, visning og distribution. En direkte konfrontation. De ubønhørlige spilleregler sikrer, at det bliver dramatisk knald eller fald. Her kan man spille, vinde eller tabe i løbet af få minutter. Det kan jeg godt lide." ■

De fem benspænd vil indeholde tre lag:
1. *Det perfekte menneske* fra 1967 samt Jørgen Leths fem remakes. 2. Samtaler mellem Trier og Leth. 3. "Bag kameraet" -optagelser med Leth on location, hans tanker og refleksioner undervejs. Filmens forventede længde: 80 minutter
Biografpremiere: år 2003
Anslået budget: 4 mio. kr.

Det perfekte menneske. Foto: Vibeke Winding

NORDLYS OVER UDLANDET

Den 1. juni forlod Kerstin Hagrup Filmkontakt Nord efter ti år som direktør. Nordisk kort- & dokumentarfilm er blevet en eksportvare under den svenske direktørs ledelse. FILM bad hende fortælle om, hvordan det hele startede.

AF AGNETE DORPH

"Det startede i slutningen af 80'erne med at de nordiske kort- & dokumentarfilminstruktører og -producenter, sagde: "Det er meget svært for os at blive set. Hvordan skal vi få vores film ud? Hvordan kan vi distribuere dem?" Og så kom man på den ganske naturlige idé at udnytte, at Norden er et område med lidt over 20 mio. mennesker. 20 millioner har en chance for at blive set, også i en international sammenhæng. Man tog altså et initiativ og sagde: "Vi må distribuere sammen!" Og så startede man med støtte fra Nordisk Kulturfond.

I januar 1991 kom jeg her til København, og startede fra ingenting. Vi fik lokaler i det gamle Statens Filmcentral i Vestergade, hvor vi fik megen støtte. Ikke mindst fra det daværende danske bestyrelsesmedlem Lise Roos og fra Tue Steen Müller, som var med til at køre det hele i gang.

Det første vi gjorde, var at registrere filmene, så man nemt kan finde frem og orientere sig efter temaer, målgruppe osv. Derefter spurgte vi hinanden: "Hvordan får vi filmene ud? Hvordan kommer vi ud på et internationalt marked?" Og eftersom min baggrund var tv, hvor jeg i en lang periode havde været

ansvarlig for indkøb af dokumentarfilm og kortfilm, kendte jeg markedet ganske godt. Vi havde også det store held at få en plads på Eureka Audiovisuel's markedsstand på MIP-TV og siden på MIP-COM, hvorfra vi kunne promovere vores film. Siden hen fik vi MEDIA-støtte til at oprette en selvstændig stand for nordiske producenter også på andre store internationale markeder."

Hvad er der sket siden dengang m.h.t. at markedsføre og sælge kort- & dokumentarfilm?

"Forandringen kommer nok i virkeligheden snarere nu med nettet og de nye elektroniske formidlings- og distributionsmuligheder, det rummer. Man kan se f.eks. en aktør som Atom Films, som opkøber kortfilmrettigheder til nettet. Det er noget, som Filmkontakt Nord (FkN) må forholde sig til. Vi har gennem flere år lagt stills og alle oplysninger om de film, som vi registrerer her, på nettet; men jeg er ikke så stolt af vores hjemmeside. Vi har brug for ny grafik og en generel opdatering. Lige nu har vi imidlertid ikke pengene til det; men jeg håber, at FkN næste år får mulighed for at arbejde videre med det.

Den andet nye er e-biograferne. Måske kan drømmen om at vise dokumentarfilm i biografen omsider gå i opfyldelse. For med e-biograferne behøver man

ikke at sende kopier frem og tilbage, og man behøver ikke at have tekstede kopier. Man kan bare downloade filmene, hvilket gør distributionen meget lettere - og så kan man undertekste dem elektronisk på stedet.

Det er afgørende, fordi 35mm-dokumentarfilmen er en kunstart, som er truet, hvis den ikke på længere sigt finder frem til biograferne. Men jeg tror faktisk, at der er et publikum til disse film, hvis man viser dem i biografen med en vis kontinuitet. Der burde være dokumentarfilm i en City-biograf i en lille sal, hver dag året rundt på et fast tidspunkt - måske kl. 17.30, hvor folk er på vej hjem. Filminstitutionerne kunne f.eks. etablere en forsøgsvis støtteordning på området over 3 år. Måske er der ikke tilstrækkeligt mange forførende, publikumsrettede nordiske dokumentarfilm, men hvis man f.eks. også inddrager Holland og Schweiz, som producerer mange dokumentarfilm, så kunne man godt få en attraktiv profil, og så skulle hver film køre i f.eks. to uger."

Hvad er det for en oplevelse publikum får med i en dokumentarfilm på halvanden time i biografen, som man ikke får i en film på 52 minutter i tv?

"Det er en helt anden slags film. Hvad man får med er jo det storslåede både i billede og lyd. Til gengæld får man ikke den intimitet og nærhed, som man kan få i det lille format, når man ikke arbejder med et stort team, og når man har mulighed for at skyde så meget materiale, som man overhovedet har lyst til. Begge genrer bør have mulighed for at udvikle sig uafhængigt af hinanden.

Af og til kan jeg blive lidt nervøs på de nordiske samfinansieringsfora, fordi filminstitutionerne går ind i så mange videofilm på 52 minutter i stedet for de lange 35mm-film. Det er synd, at de fleste projekter kræver samfinansiering fra tv-stationerne, så mange projekter ender som 52 minutters tv-film i stedet for som længere 35mm-film."

Betyder tv's medfinansiering noget for filmenes endelige udformning, tror du?

"Ja, det håber jeg da virkelig. For hvis instruktør og producent ikke tager højde for at deres film skal vises i tv, mister man mange seere. En dokumentarfilm i tv må fascinere sit publikum på et tidligt tidspunkt, ellers taber man seerne. Så, jo - det er en helt anden dramaturgi. Som gammel filmindkøber kan jeg sige, at hvis de første 5 minutter ikke var tilstrækkeligt interessante, så så jeg ikke mere af filmen, for jeg vidste, at jeg tabte seere, og indkøberens skyldighed er at sørge for flest mulige seere."

Hvordan ser du nordisk dokumentarfilms profil i forhold til den øvrige verden? Har de nordiske filmskabere noget særligt at tilbyde?

"Ja, de nordiske filmskabere har jo fået mulighed for at udvikle en vældig stor professionalisme, fordi de laver så mange dokumentarfilm, takket være de nationale støtteordninger fra filminstitutionerne og tv-stationerne gennem så mange år.

Jeg synes ikke, at man kan tale om en særlig nordisk dokumentarfilmprofil, for vores tradition er jo den såkaldte creative documentarism, dvs. at hver film er formet af instruktøren, og det er jo det som er så spændende.

Danmark er stadig meget præget af traditionen med den store institutionsdistribution. Det betyder at vældig mange danske film handler om danske forfattere, danske filosoffer og danske kunstnere. De er skabt for at formidle den danske kultur til skoler og institutioner, mens man i Sverige i langt højere grad har dyrket den journalistiske dokumentarfilm, og det

er sikkert begrundet i at svensk tv har været så aktiv i så mange år - både når det gælder indkøb og egenproduktion, med en egen dokumentarredaktion, som ikke hører ind under fakta-redaktionen og som har eget budget. Men det betyder også, at en del af den svenske dokumentarfilmproduktion er præget af det som tv er præget af, nemlig journalister, som generelt er de ansvarlige på tv-redaktionerne. Svenskerne har lavet mange film om tredje verden, og mange film om sociale problemstillinger osv. og mange film om indvandrere. Noget som jeg er forbavset over, at man næsten aldrig ser i de danske film, eller i hvert fald uhyre sjældent i forhold til Sverige og Norge. Norge har endnu ikke nogen rigtig tradition på dokumentarfilmområdet - men de er ved at få det, og de har nogle vældig spændende dokumentarfilminstruktører. Og Finland er så spændende, for der findes en egen-sindighed dér, som man ikke ser i de andre lande. De har viljen til at bryde reglerne. Viljen til at skabe noget helt nyt. Finnerne respekterer ikke regler, og det gælder både temaer og arbejdsmetoder - de er helt nytænkende."

Hvordan ser du Filmkontakt Nord's fremtid?

"Filmkontakt Nord har haft en fireårig kontrakt til og med i år med sin hovedfinansieringskilde, Nordisk Ministerråd. De har nu ønsket en evaluering af virksomheden for at vurdere, hvorvidt de skal forny kontrakten, og i givet fald på hvilket niveau. Evalueringen ventes færdig til oktober, med henblik på en stillingtagen, der inddrager det nordiske filmmiljøes ønsker til FkN. Nordisk Ministerråd ønsker bl.a. at danne sig et overblik over den nationale opbakning til projektet, eftersom de nationale bidrag over en årrække ikke er blevet forhøjede. Man ønsker at vide hvorfor - om det bare er gået sådan eller om det skyldes misnøje eller hvad der ellers kan være grunden til det lave støtteniveau. Støtten fra de nordiske lande ligger på ca. 600.000 kr. Det har den gjort siden 1993, dog med den ændring at Det Danske Filminstitut i år har forhøjet sit bidrag. Man vil også undersøge organisationsformen. Og det er faktisk vældigt spændende efter ti år. For med en ny direktør og ny bestyrelse kan Filmkontakt Nord gå ind i en ny fase.

Nettet er den store nye opgave: Hvordan præsenterer man filmene på nettet. Både for købere og for det almindelige publikum? Netop nu er der også nye initiativer til et salgskontor, og det må naturligvis også knytte an til nettet. Det er nok umuligt for FkN at kombinere opgaven som kulturel organisation, der repræsenterer samtlige film og filmskabere, med at udvælge enkeltfilm som man må gøre i en kommerciel sammenhæng. Men man kan koble et salgskontor med Filmkontakt Nord og trække på vores videotek med over 2.000 registrerede film. Organisationsmæssigt må det imidlertid drives som en selvstændig kommerciel organisation.

En anden ny hovedopgave for Filmkontakt Nord er at medvirke til, at Norden udvikler sig til et produktionsmæssigt område med gode netværker, hvor man bruger teams på tværs af grænserne, der sikrer den mest professionelle holdsammensætning til hver enkelt film. Vi arbejder allerede på det gennem Nordisk Forum for Samfinansiering af Dokumentarfilm, hvor finansiererne oprindeligt ikke kendte hinanden. Nu kender de hinanden, og i år har vi taget et nyt initiativ, nemlig at de som arbejder med kort fiktion på op til en time skal introduceres for hinanden under Nordisk Panorama, så de kan lære hinanden personligt at kende, så de præcis som dokumentarfilmfinan-

Kerstin Hagrup er oprindeligt uddannet i statskundskab. Men det blev tv og en livslang kærlighed til dokumentarfilmen, der kom til at præge karrieren for direktøren, der nu takker af efter ti år med Filmkontakt Nord. Foto: Jan Buus

sierne kan ringe til hinanden og sige: "Du, jeg har et projekt, som burde være interessant for dig." Det fungerer allerede nu på dokumentarfilmsiden, sådan at også producenterne véd, hvilke nordiske finansierer, der kan tænkes at være interesserede i et specifikt projekt.

Og så har vi brug for større producenter, større produktionsenheder for kort- & dokumentarfilm. Den gamle tid, hvor man gjorde alt selv - finansiering, produktion, instruktion, klip, kamera og salg - den tid er forbi professionelt set. Det er meget få, der kan klare alle disse forskellige funktioner. For de flestes vedkommende gælder det, at man arbejder mere professionelt, hvis man arbejder med det, som man egner sig bedst til og interesserer sig mest for. Og der findes altså næsten ingen, som virkelig har en så altomfattende begavelse. Det er forskellige typer arbejde, som kræver forskellige netværk og forskellige typer begavelse og interesse. Og det fordrer, at man har større produktionsenheder i de enkelte nordiske lande og tættere netværk imellem dem."

Du holdt 1. juni, og så er der ikke nogen direktør hér igen før til næste år. Hvad sker der i mellemtiden?

"I mellemtiden arbejder Filmkontakt Nord videre med Nordisk Forum, Nordisk Panorama og Nordisk

Panorama Marked med Katrine Kiilgaard som tilfornordnet direktør, og styrelsen har interviewet et antal mulige kandidater, hvoriblandt der er nogle, som ville kunne overtage direktørjobbet fra begyndelsen af næste år. Og så afventer FkN rapporten, som Nordisk Ministerråd har bestilt, og ser hvad den bringer."

Og hvad med dig? Hvad skal du nu?

"Ja, hvad skal jeg nu? Nu er jeg 61, så nu skal jeg gå på pension. Jeg kommer til at sidde i en del bestyrelser og arbejde med nogle festivaler - og siden får vi se! Netop nu glæder jeg mig til at få fri. Det er fantastisk at have fået muligheden for over de sidste ti år - sammen med gode medarbejdere - at udvikle Filmkontakt Nord. Det har været så spændende og stimulerende, og jeg føler at det har været en stor gave. Men det er også en stor gave at kunne sige: "Nu er jeg mæt! Nu er tiden inde. Nu vil jeg slutte" - og så kunne slutte netop når man vil! Det føles skønt." ■

ZBIG OG DET UMULIGE BILLEDE

Zbigniew Rybczynski, kaldet Zbig, er et af de helt store navne inden for eksperimentalfilm og video. I marts besøgte han Danmark.

AF ANNA BRIDGWATER

Rybczynski blev født i 1949 i Polen. Efter en tur forbi både kunsthøgskolen i Krakow og filmskolen i Lodz, slog han sit navn fast i 1983, da hans kortfilm *Tango* (1982) vandt en Oscar som bedste korte animationsfilm.

Filmen er på alle måder en karakteristisk Zbig-produktion. Med de mange lag billeder lagt oven på hinanden i en handling uden dialog er *Tango* en undersøgelse af, hvad der er teknisk muligt: Filmen viser et trist værelse med et tomt vindue og to døre. En bold hopper ind gennem et vindue efterfulgt af en dreng, der henter bolden og forsvinder samme vej. Drengen og bolden fortsætter med at hoppe ind og ud ad vinduet, suppleret af andre mennesker, der en efter en kommer ind ad døre og vinduer, udfører hver deres handlinger og forsvinder igen, uden at støde ind i hinanden. Til sidst er rummet befolket med mennesker uden den mindste smule kontakt til hinanden: Drengen henter bolden, en grædende kvinde sætter sig på sengen, en gammel mand sætter sig ved bordet i en uendelighed. Filmen kan ses som en metafor for menneskelivet, som det udspiller sig for enkeltindivider med adskilte levebaner, som satellitter i hvert deres kredsløb.

FILM OG BILLEDKUNST

I slutningen af marts i år var Zbigniew Rybczynski i Danmark i tre dage som Filminstitutets og Goetheinstitutets gæst. Der var fuld sal i Cinematekets Bio Asta, hvor Zbig viste en filmversion af *Tango* og en showreel med blandt andet klip fra hans *Kafka* og flere af de musikvideoer, som slog hans stil fast i videokredse i 1980'erne. Udgangspunktet for hans arbejde var, forklarede han, at han oprindeligt var filmfotograf med en baggrund i billedkunst, inden han blev instruktør.

"Film og fotografi er den naturlige fortsættelse af det realistiske maleri, men med to vigtige tilføjelser: Tid og bevægelse," sagde Zbig i et interview til dagbladet Information. Og erfaringer fra de andre medier har konstant smittet af på hans arbejde: Leg med virkemidler, umulige billeder af ting, der ikke kan lade sig gøre; mennesker flyver, danser på hovedet eller bevæger sig op ad uendelige trapper; tid og rum har ingen grænser - det er hele tiden billedernes muligheder, der afgør forløbet.

Successen med *Tango* gav Zbig mulighed for at forlade Polen, og sammen med kone og barn fik han politisk asyl i Østrig. Derefter rejste han videre til New York og ankom til USA stort set samtidig med MTV. Kombinationen af den visuelt eksperimenterende filmkunstner og det store nystartede forum for eksperimenterende levende billeder var både logisk og frugtbart og den perfekte legeplads for Zbigs abstrakte visuelle stil og tekniske eksperimenter. Han lavede en lang række videoer for blandt andre Rolling Stones, Simple Minds og Pet Shop Boys, og vandt næsten lige så mange internationale priser, og selvom navnet Zbigniew Rybczynski aldrig blev kendt i folkemunde, så blev hans arbejde i 80'erne set af langt flere, end de fleste europæiske instruktører nogensinde kan drømme om.

For publikum i Cinemateket var videoerne et overraskende og glædeligt gensyn. En generation, der er vokset op med MTV, er vokset op med en kunstform uden rulletekster, hvor filmkunstneren er usynlig, og musikerne får opmærksomheden. Og MTV-generationen er i høj grad Zbigs publikum - men uden at vide det.

DEN TEKNISKE ZBIG

En stor del af Zbigs produktion bygger videre på klassiske værker. Han har lavet eksperimenter både med eksisterende film, som i *Steps* fra 1987, hvor han sætter en flok amerikanske turister ind i trappescenen fra Eisensteins *Panserkrydseren Potemkin* (1925), og med klassisk musik som i videoen *The Orchestra* fra 1990, hvor han skaber surrealistiske handlinger

til seks velkendte klassiske musikstykker. Mest imponerende og visuelt hårdtslående er videoen til Ravels *Bolero*, hvor kameraet panorerer op ad en uendelig trappe i en allegori over kommunismens historie, udspillet af mennesker, der knokler op ad trappen, kæmper, falder sammen og rejser sig i ustandselige gentagelser.

Andendagen af Zbigs besøg i København var optaget af et seminar om teknikken og udvidelse af grænserne for det mulige, som er hovedfokus for hans arbejde. I 1992 blev han færdig med sin *Kafka*, 52 minutter lang og optaget på Sonys HD (High Definition) format, et videoformat med filmmediets skarphed. *Kafka* er historien om en mand ved navn K, der bevæger sig gennem en uendelig labyrint af rum, hvor han møder forfatteren Franz Kafkas fiktive figurer. Zbig skrev, instruerede og producerede selv *Kafka*, som ikke kun blev præsenteret ved flere festivals, men også en akilleshæl. Der viste sig nemlig ikke at være nogen fremtid i HD-formatet, som var blevet den polske instruktørs foretrukne. Med kun et enkelt redigeringsanlæg i Tyskland og nogle ganske få i Japan er formatet ikke udbredt nok til at kunne bruges.

DET UMULIGE BILLEDE

Zbig er nu tilbage i Europa i et professorat ved Kunsthochschule für Medien i Köln, hvor han har kastet sig over noget, han kalder "Visuel videnskab".

"Hvorfor er der ikke nogen, der beskæftiger sig med det, øjet reelt ser?," spørger han. Han mener, at det menneskelige øje ikke kun ser det udsnit af verden, som et fotografi eller et levende billede gengiver. Vi er faktisk i stand til at se og opfatte meget mere, men i film- og billedkunst har man vedtaget at gengive verden med et frontalt udsnit af verden på 45 grader. Den konvention blev vedtaget samtidig med, at man fastlagde reglerne for perspektiv og det gyldne snit, hævder han. Han er utilfreds med kun at arbejde med et begrænset udsnit af øjets blik på verden. Så en del af hans arbejde går ud på at udvikle et filmbillede, der gengiver hele det menneskelige synsfelt på 90 grader.

Et andet spørgsmål, han forsøger at komme til bunds i, er spørgsmålet om hvilket teknisk punkt i kameraet mellem objektiv og film, bliver billedet skabt i. Ingen har endnu kortlagt punktet, og derfor er det svært at genskabe præcis det, øjet ser, og svært at skabe en perfekt repræsentation af verden, som sindet opfatter den. Den gåde vil Zbig løse. Ligesom han godt kunne tænke sig, at det satellitbaserede GPS-navigationsudstyr kunne blive så præcist, at man kan filme en mand i Brasilien, sende billedet via nettet og bruge kromakey til at indsætte den brasilianske mand præcist det rigtige sted på et billede i Danmark.

Zbig tredje store spørgsmål kan føre polakken ind i den digitale tidsalder. Opgaven, han nu vil løse, lyder: "Hvordan omregnes et todimensionelt billede til 3D via en computer?"

Men den opgave skal løses i New York, ikke i Köln. Zbig vender tilbage til sit amerikanske firma Zbigvision, som stadig er baseret i USA, hvor han udvikler software til visuelle effekter. Blandt andet har han udviklet en digital kromakey, som løser tidligere umulige opgaver som at gengive flagrende hår, glas eller gennemsigtigt tøj på nye baggrunde.

Så måske kommer Zbigniew Rybczynski en dag nærmere det umulige billede ■

I Det Danske Filminstituts distribution findes følgende titler af Zbigniew Rybczynski:

TANGO

ZBIG, antologien med titlerne *Dagen for...*, *Diplomatiets diskrete charme* og *Steps*.

ORKESTRET, en iscenesættelse af 6 klassiske musikstykker af Mozart, Chopin, Albinoni, Rossini, Schubert og Ravel.

Filmene kan lånes på landets folkebiblioteker.

Tango. Frame grab

Tango. Frame grab

Dagen før. Frame grab

Diplomatiets diskrete charme. Frame grab

Steps. Frame grab

Orkestret. Frame grab

EN ARTIG ANARKIST

Dansk film har succes - international bevilgethed, stor talentmasse, publikums tillid. Men ensretning og trængt økonomi truer branchen, mener producent Lise Lense-Møller.

AF LISELOTTE MICHELSEN

Blå ringbind på række og geled fylder hele den ene væg i det lille kontor, og papirbunkerne på bordet vidner om de mange projekter, som er på bedding. Vi sidder i 'pavillonen', som receptionisten i Det Danske Filmstudie i Lyngby så poetisk kalder det lille skurvognlignende hus, hvor produktionsselskabet Magic Hour Films holder til. Og nok har rummet en atmosfære af koncentreret arbejdsindsats, men en stor opslagstavle fuld af postkort, børnetegninger, udklip, breve og fotografier i glad forvirring fortæller om andre sider af kontorets indehaver.

Og skal man karakterisere producenten Lise Lense-Møller med et enkelt ord, må det da også være alsidighed. Der er variation over titlerne på papiret, som hun lægger på bordet imellem os. Dokumentarfilm, børnefilm, animations-, kort-, novelle- og spillefilm - alt er at finde på den lange liste, der også fortæller om Natsværmerprisen, hun modtog i 90 for generel indsats for dansk film. Siden har hun blandt andet stået bag *Magnetisørens Femte Vinter*, som med et budget på 32 mio. kr. var en af de største skandinaviske produktioner i 99. Og næste år kan hun fejre sit 25 års jubilæum i branchen.

Alligevel er det sjældent Lise Lense-Møller, der optræder i medierne, når udviklingen i dansk film skal kommenteres.

IND AD SIDEDØREN

"Nogle mennesker er skabt til at gå op ad den røde løber og smile til fotografierne. Jeg er mere typen der kommer diskret ind ad sidedøren. For et par år siden tænkte jeg, at nu måtte jeg virkelig tage mig sammen og gå i gang med promovning. Men jeg har indset, at det kan jeg åbenbart ikke, og så jeg prøver at tage hensyn til det på andre måder. Det gælder jo om at vide, hvad man er god til og hvad andre er gode til. Og der er virkelig nogle, der er meget bedre til det med den røde løber og høj cigarføring end mig!"

"Men det er et problem, når man lever i en tid, der er så mediestyret som vores - ofte præget af overfladiske vinkler, glamour og persondyrkelse. Medier har vanvittig stor betydning - og det er ikke kun den brede offentlighed, der orienterer sig efter medierne, men også vores lille branche. En dag kom en kollega, som jeg ser ret jævnligt, hen og sagde 'Nå, hvad laver du for tiden, jeg synes ikke, jeg har hørt så meget til dig,' - og jeg havde lige lavet otte film på et år! Det er lidt rystende at opleve."

"Succes er altid i en eller anden grad en overdrivelse, men tiden elsker det. De succeskriterier, vi arbejder under og som er vores vilkår, bliver stadig snævrere - de handler for meget om antallet af solgte billetter, om filmpriser og glamour. Denne kamp om opmærksomhed midt i et mediekaos fjerner fokus fra det, som egentlig er væsentligt. Jeg ser det nærmest visuelt, som en langsom eksplosion væk fra kernen. Og det gælder ikke kun indenfor film. Også på mange andre områder er der i disse år en frustrerende tendens til, at der sættes stadig mindre fokus

på kerneydelsen. Man mandsopdækker periferien og sender en masse nyhedsbreve ud, mens det, man egentlig skal yde, træder i baggrunden. Resultatet er ligeegyldig informationsstøj. Det gælder også, når man for eksempel søger EU støtte til film. Det bliver ikke bedre af de, som skal behandle det, man sender frem, hverken har synderlig forstand på det eller nogen form for kompetence til at tage beslutninger, så det ender med en masse tom information. Og frustration, når man tvinges til at lægge sin energi irrelevante steder."

PRODUCENTEN SOM GARTNER

Ikke desto mindre har Lise Lense-Møller været gennem EU møllen mange gange. Som producent og co-producent på en række internationale produktioner er hun efterhånden ekspert i at finde økonomiske midler fra hvert et hjørne af den nordlige halvkugle. Der har ikke fra starten ligget nogen forkromet strategi bag hendes valg af projekter. Som helt ung var hendes plan at blive instruktør og søge til Dramatisk Institut i Sverige for at ryste stemplet 'Tv-teaterleder Bjørn Lense-Møllers datter' af sig. Men så fik hun tilfældigvis muligheden for at blive produktionsassistent på Ole Roos' *Hærværk* i 77. Og herfra tog det ene job det næste. Undervejs blev instruktørdrømmen aflivet. "Jeg fandt ud af, at jeg fungerede godt som sparringspartner for andre og deres projekter. Og jeg er meget bedre til at sælge andres ideer end mine egne. Som producent arbejder jeg for at skabe de bedst mulige rammer for instruktøren og projektet - og få mest muligt ud af de rammer, der er skabt."

Lise Lense-Møller sammenligner producentrollen med et redaktørjob, om end logistikken er langt mere kompliceret. Selvom rollen uvægerligt indebærer at skulle sætte grænser for blandt andre instruktøren, er producenten ikke nødvendigvis lyseslukker. "Jeg ser mig selv som en slags gartner; nogle gange skal man også klippe grene. For eksempel er der jo et budget som skal overholdes. Selvfølgelig kan producenter tage fejl ligesom alle mulige andre. Men hvor instruktøren under optagelserne skal træffe hundrede beslutninger i timen og bliver spurgt om alting, har man i producentrollen lettere ved at bevare en form for overblik - hvis vi gør sådan nu, skal du vide, at vi nok ikke kan gøre det og det senere, hvad er mon vigtigst? Det kan være vanvittig frustrerende, hvis man skal bremse en situation af en eller anden dum, udefra kommende årsag. Men hvis det handler om at kombinere mennesker kreativitet og prøve at få dem til at arbejde sammen for at skabe et godt resultat, så er det spændende. For det er jo ikke nødvendigvis sjovt og frugtbart at have fuldstændig frie rammer."

Men Lise Lense-Møller understreger, at man kan være producent på mange forskellige måder; enhver har sin egen arbejdsform. "Det er for eksempel meget forskelligt i hvor høj grad producenter servicere og nurser sit hold. Nogle elsker finansieringssiden, men det tænder ikke mig specielt - det ser jeg mest som en nødvendig del af arbejdet. Jeg synes, det er mere spændende at være tæt på den kreative del af processen, manuskriptlæsning og udviklingen af projektet."

UDVIKLINGEN ER STAGNERET

Lise Lense-Møller ser den danske producentskare som en særdeles blandet flok, og betragter det som et stort aktiv for filmproduktionen. "Der er en vældig rigdom i mangfoldighed. Dansk films succes bygger på mangfoldighed, både hvad angår instruktører, projekter og producenter. Men jeg er bange for, at de stadig vanskeligere betingelser for at blive 'en succes' ender med at dræbe mangfoldigheden. Der opstår en professionalisme baseret på forestillingen om, at det, der virkede i går, nok også virker i morgen, og så må vi hellere lave det samme. I vores informationsforurenede verden er det lettere at lancere noget, der allerede er kendt. Det er en ond cirkel, og helt absurd, for statistikkerne viser, at den form for tankegang på langt sigt giver bagslag. Alligevel er den udbredt, og den resulterer i konservatisme og anonymisering. Den form for ensretning er virkelig

en sej modstander, hvis man gerne vil lave noget, der er lidt anderledes, og gerne vil eksperimentere med udvikling af filmsprog og talenter. Vi mangler en diskussion omkring succeskriterier. Og her mener jeg ikke kun blandt producenter, men bredere i branchen og også udenfor den. Der er folk, som vil sige at diskussionen allerede finder sted, men som jeg ser det, finder den kun sted i princippet, ikke reelt.”

Udover at kravet om succes målt i salgstal og glamour presser branchen, oplever Lise Lense-Møller, at mange produktionsselskaber får stadig vanskeligere ved at finde tilstrækkelig hjælp i form af statsstøtte. “Da jeg begyndte at lave film, var statsstøtten meget høj og man var ikke så fokuseret på sit publikum, men mere på at lave filmen. Det betød, at dansk film i nogen grad mistede publikums tillid. Så fulgte en overgang med lavere statsstøtte, hvor man var tvunget til at tænke på sit publikum og det lykkedes at genskabe tilliden. I dag er statsstøtten blevet så lav, at det i realiteten igen er vigtigst at få lavet filmen – ikke hvordan den bliver modtaget, for man tjener ingen penge alligevel. Og udviklingen af talenter og selskaber er stagneret. Der kommer ikke mange nye selskaber til – og dem der findes, er tvunget til at have andre indtægtskilder end filmproduktion for at overleve – igen et skred væk fra kerneydelsen.”

“60/40 ordningen ligner i virkeligheden mere en 40/60 ordning. Den gennemsnitlige støtteprocent er 39% – også på konsulentfilmene, og det hænger ikke sammen med de kommercielle muligheder der er i vores lille land. Det resulterer i en langsom udhulning af produktionsselskabernes egenkapital, og jeg er sikker på, vi vil se en række mindre selskaber gå nedenunder og hjem i de kommende år. Mange producenter er enige om at foretrække guillotinen fremfor kvælningsdøden – hellere et blankt nej til støtte end en støtte, man alligevel ikke kan klare sig for. Samtidig er det også blevet vanskeligere at finde midler i f.eks. EU. For dansk film har hentet mange flere penge i internationale kasser end vi har lagt i dem, så man begynder at se skævt til os.”

“Det er paradoksalt. På mange områder har dansk film succes disse år – international bevågenhed, stor talentmasse, publikums tillid og en – med europæisk målestok – virkelig pæn procent af biografpublikummet, som køber billetter til danske film. Alligevel taber mange stadig penge på at producere dem. Der er ikke nogen bæredygtig økonomi og strategi til at fastholde og videreudvikle succesen.”

IMOD STRØMMEN

Lise Lense-Møller fortæller, at hun også selv tænker i salgstal, når hun overvejer et projekt. Men det behøver ikke at ligne en publikumsbasker, for at hun vælger at producere det. Ikke mindst fordi hun kan lide at gå imod strømmen. For hun er, som hun selv udtrykker det, “en blanding af artig og anarkistisk.” Og hendes egne udvælgelseskriterier ligger meget langt fra de salgskriterier, hun ellers oplever som dominerende.

“Jeg kan godt lide variation i arbejdsopgaverne, og derfor ændrer mine kriterier sig hele tiden. Men jeg skal synes, projektet er vigtigt i et større perspektiv. Og det skal være et projekt, jeg kan holde ud at være sammen med i flere år. Der kræves jo virkelig meget arbejde, og man skal holde entusiasmen i live. Projektet skal også give mig noget personligt. Arbejde er en del af ens livsforløb. For mig er der en flydende overgang mellem arbejde og fritid – og jeg er meget bevidst om at vælge arbejdsprojekter, der kan erstatte noget af det, jeg ellers ville have lavet i den fritid, jeg ikke har. Men jeg fører nu også et liv ved siden af arbejdet – det har mine tre børn været med til at sørge for. Og det er jeg lykkelig over. Hvis jeg havde valgt at gå på en masse personlige kompromiser for arbejdets skyld ville jeg nok ende som en gammel, bitter kone, fordi der er så meget ævl og kævl i det her fag.”

Lise Lense-Møller og hendes medproducent Henrik Veileborg har også deres personlige stjerner, folk, de gerne vil arbejde med. En af de instruktører, Lise Lense-Møller har arbejdet fast sammen

med gennem hele sin karriere, er hendes mand, Morten Henriksen. Sammen har de i øjeblikket fire produktioner under optræk – spillefilmen *Mørk* baseret på en roman af Benn Q. Holm, børnefilmen *De Tre Musketerer* bygget løst over to H.C. Branner-noveller, en dokumentarfilm om Danmark, som de laver i samarbejde med Samuel Rachlin, samt en dokumentarserie baseret på Peter Øvig Knudsens kontroversielle bog *Det Værste Job* om stikker-likvideringer. Herudover arbejder selskabet på 4 andre projekter, blandt andet novellefilmen *På Ama'r* af og med Henrik Nordbrandt.

Med sine produktion håber Lise Lense-Møller at tilføre lidt af den dybde og bredde hun savner i dansk film.

“Jeg elsker spændning, underholdning og let komedie. Men jeg kan også godt lide film, der tør eksperimentere og være anderledes, får én til at tænke, og har noget på hjerte. Jeg savner en politisk film. Og så nogle børnefilm der tør være klassiske og realistiske, spejle børns verden, også i provinsen. For tiden har børnefilm en tendens til at ville være endnu friskere, eventyrligere og mere med på noderne end børnene selv. Som min søn sagde forleden: ‘Det var en meget flot film, men en meget lille historie.’ Og sådan er det lidt for tit.” ■

Filmproducent Lise Lense-Møller er stifter og ejer af produktionsselskabet Magic Hour Films. Hun underviser på bl.a. EU's efteruddannelse af uafhængige filmproducenter EAVE og arbejder som konsulent. I løbet af sine snart 25 år i branchen har hun stået bag spillefilm som *300 Mil Til Himlen* (89), *De Nøgne Træer* (91) og *Magnetisørens Femte Vinter* (99). Af andre titler kan nævnes *Den Skjulte Virkelighed* (88), *Arne Treholt – en skæbne* (93), *Teorien om Alting* (97), *Tifanfaya* (97), *Lyset, Mørket Og Farverne* (98) og *Hænderne Opl* (98). I øjeblikket har hun fem dokumentarfilm og tre fiktionsfilm i produktion og præproduktion.

Foto: Jan Buus

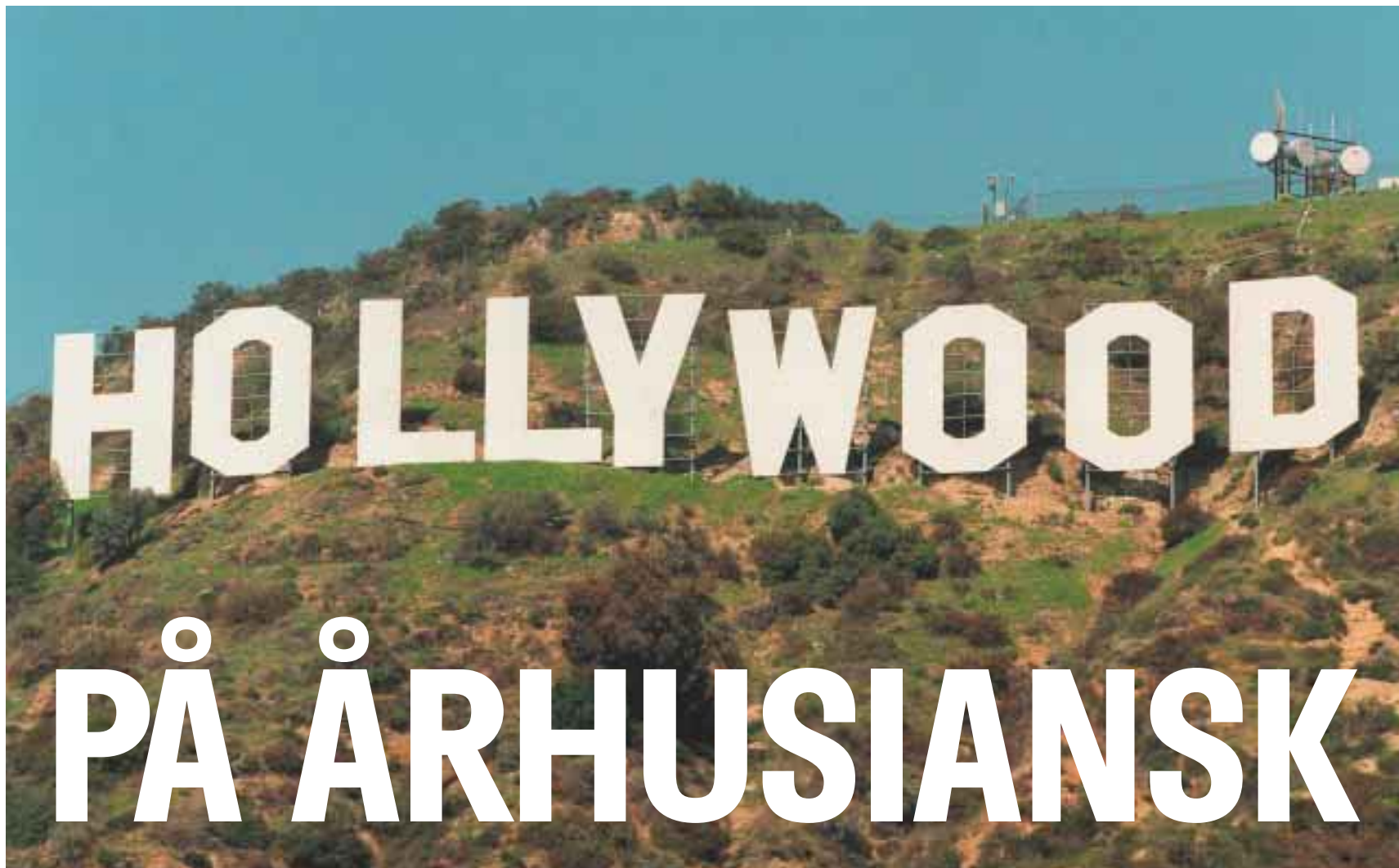

Foto: Polfoto

Film giver både kunst og kasse. Derfor indtager Filmby Århus snart en nedlagt fabriksdal på Århus Havn. Men Den Vestdanske Filmpulje, der for alvor skal sætte gang i filmrullerne mangler stadig adskillige millioner.

AF MARIA LARSEN

Nu filmer de igen, sagde århusianerne ofte til hinanden i filmens barndom. Dengang Århus så sig selv som det danske svar på Hollywood og filmoptagelser på gaderne var en begivenhed, der hørte hverdagen til.

Sådan bliver det igen, håber byens filmfolk og politikere. I løbet af nogle måneder bliver visionen om en århusiansk filmby i alle tilfælde realiseret. Efter års snak og forberedelser, og når områdets lokalplan er vedtaget af byrådet.

Filmbyen har gode odds for succes, vurderer producenter og instruktører. En af dem, Nils Malmros, indtager som den første de nedlagte fabriksdaler på Århus Havn. I løbet af efteråret rykker Danmarks Radios Provisionsafdeling ind i filmbyen for at producere direkte ungdoms-tv fra de rå fabriksdaler, der tidligere husede elskabet Midtkraft. Siden følger Filmintitutttet med cinematek samt en række af byens filmproducenter. Blandt andre byens største film- og tv-producent Frontiere. En café og en art cinema, der sandsynligvis skal drives af den lokale biograf Øst for Paradis, bliver også en del af filmbyen, der foreløbig har ti lejere.

MELLEM HAV OG BY

Fra de nedlagte fabrikslokaler kan man se ud over både havn og by – og på stanken fra nabofabrikken Olie-møllen, kan man lugte hvad vej vinden bærer. Lastbiler og kraner tromler af sted langs kajerne. Her arbejdes

så man ikke skulle tro, at der bare er ti minutters gang til driverlivet på caféerne i centrum. De fleste af elskabets bygninger på den 70.000 m² store grund er revet ned. Men der står stadig omkring 12.500 m² under tag, der umiddelbart kan tages i brug eller forvandles til studier. Af dem er de 10.500 m² lejet ud på forhånd.

Bygningerne tages i brug i flere faser, og først om et år bliver de første studieoptagelser mulige. Derfor nøjes Nils Malmros med at indrette sig med tre produktionskontorer, når han skal i gang med at optage sin nye film om sin far Richard Malmros, der døde sidste år. Filmen bygger på farens egne erindringer, og de fleste optagelser uden for studiet skal tages i instruktørens hjemby.

”Jeg er nu i gang med at lave min sidste film for niende gang. Desværre har filmbyen ikke noget studie, så det får jeg ikke glæde af. Men når jeg om nogle år går i gang med min sidste film for 10. gang, så kan jeg forhåbentlig få mere glæde af den.”

Malmros håber at filmbyen får filmmiljøet til at blomstre. ”Det kan man jo ikke vide – men håbe på! Erfaringerne andre steder fra, tyder på at det gælder om at skabe rammerne, så følger talentet trop. Se bare hvad de har fået til at ske i Trollhättan. Hvorfor skulle det samme ikke kunne ske her?”

RÅT OG DIREKTE

Et lille bur i glas hænger under loftet i en af de store

fabriksdaler. Her i den største fabriksdal lejer Filmintitutttet sig ind, men rummet skal også bruges som kulisse for direkte ungdoms-tv. DR Provisionsafdelingen vil bygge gange fra glasburet gennem lokalet, så her kan optages live om eftermiddagen.

”Det er et sindssygt godt sted. Det er rå og brutalt og et perfekt sted at starte et nyt ungdomsprogram. Vi vil placere hele redaktionen dernede, så den selv kan kæmpe sig i gang. Det plejer der at komme de bedste resultater ud af, frem for at etablere redaktionen i tv-byen eller i den store tunge betonbygning her i Århus”, forklarer Per Krogh Simonsen, direktør for DR i Århus og medlem af Filmby Århus’ bestyrelse. Han regner med at filmbyen bliver et af de nye steder i byen. Stedet hvor man som ung lige kan luske hen for at se om der sker noget.

”Det bliver et godt sted. Med direkte tv-optagelser to-tre gange om ugen, masser af filmproduktion og et rend af folk. Etablerede såvel som unge uprøvede talenter.”

Står det til Filmintitutttet bliver filmbyen ikke bare attraktiv for de unge. I et tæt samarbejde med den kommende biograf vil instituttet vise særskilte filmprogrammer a la dem der vises i Filmhuset i København. Ligesom det vil styrke visningerne for skolerne og samarbejdet med både amtscentret for undervisning og bibliotekerne. Enhver der har lyst, skal også bare kunne komme forbi for at låne en videofilm eller se den i cinemateket.

Nils Malmros indtager som den første de nedlagte fabrikshaller på Århus Havn. Foto: Ulrich Samsøe Figen

TALENTPLEJE

Efter mange overvejelser har film og tv-producenten Frontiere netop sat sin egen mini-filmby i forstaden Viby til salg. Når den er solgt indtager Frontiere knap 1000 m². af filmbyen til postproduktion, kontorer og lager. Den faste stab tæller 18 ansatte, men i perioder lønner Frontiere op til 130 mand.

"Det er en rigtig god ide at samles om fælles udgifter til studier og den slags. Men det vigtigste er at styrke det lokale filmmiljø. Jo mere arbejde, jo dygtigere bliver folk jo. Jeg har ind imellem gode folk i telefonen fra København, der gerne vil flytte til Århus, men der er ikke nok arbejde herovre. Det får vi forhåbentligt lavet om på nu, så vi også kan holde på nogle flere af de gode folk, der ellers er hurtige til at smutte til hovedstaden," håber Thorkil Lodahl, meddirektør i Frontiere og medlem af filmbyens bestyrelse.

Men filmbyen er ikke kun for de lokale producenter, understreger han. Dens succes afhænger af at være et interessant tilbud til instruktører og producenter udefra, der i kortere perioder slår sig ned i byen for at lave film. Sådan som for eksempel både Lars von Trier og Thomas Vinterberg gør det i den svenske filmby "Trollywood" i Trollhättan.

VESTDANSK FILMPULJE

På rådhuset i Århus drømmer kulturrådmand Niels Erik Eskildsen også om både danske, svenske, norske og tyske instruktører, der strømmer til Århus for at

optage i filmbyen. Ligesom han håber at de instruktører der har base i Vestdanmark vil bruge filmbyen som anker.

Derfor arbejder han på at få etableret en pengestærk vestdansk filmpulje, der kan arbejde sammen med filmbyen. Fonden skal afløse den hidtidige Østjyske Filmfond, der blev etableret som et forsøg i 1997 af Århus Kommune og Amt og siden er blevet udvidet med Ålborg Kommune og amterne i Nordjylland og Viborg. Derfor hedder den nu Den Jyske Filmfond og har et budget på 2,5 millioner kroner. Men kulturrådmanden er klar over, at der skal mange flere millioner til, hvis det skal batte noget. Han går efter at få gjort fonden betydeligt stærkere, og vil gerne udvide den sammen med Århus Amt til otte millioner kroner og have mange flere amter og kommuner med i samarbejdet. Samtidig håber han på yderligere støtte fra regeringen.

Forbilledet er den svenske filmby i Trollhättan, der på få år har forvandlet sovebyens nedlagte elektricitetsværk til et sandt filmmekka med lukrative støtteordninger for såvel svenske som udenlandske instruktører. På otte år har filmbyen og dens filmfond Film i Väst eksploderet i vækst fra et budget på en million kroner til i dag at dele 45 millioner kroner ud til filmproduktion.

At styrke filmmiljøet er både erhvervs politik og kulturpolitik, mener rådmanden: "Vi ved jo, at for hver krone man investerer i film, kommer der fem til-

bage. Det er en god investering. Samtidig er filmmediet på vej frem. Hvis vi kigger på landet som helhed vil det være godt med to poler i stedet for kun ét centrum som i dag. Derfor skal vi have genetableret et filmmiljø i Århus. Det har jo været her i filmens barndom, så jeg tror på at det kan komme igen." ■

ÅRHUS FILMBY

Er organiseret som en forening for professionelle filmfolk. Den har 22 medlemmer og 10 støttemedlemmer. Formanden for bestyrelsen er kulturrådmand i Århus Kommune Niels Erik Eskildsen. I bestyrelsen sidder i øvrigt bl.a. repræsentanter fra Århus Amt, Danmarks Radio, Det Danske Filminstitut og filmproducenterne.

ØKONOMI

Århus Kommune stiller vederlagsfrit de nedlagte fabrikshaller på havnen til rådighed for Filmby Århus. Det vil koste 70-80 millioner at ombygge hallerne til moderne faciliteter, anslår filmbyens bestyrelse. Finansieringen er endnu ikke på plads. Men Filmby Århus regner med støtte fra: Elsam, Århus Amts udviklingsfond, Århus Byråd, Lokale- og anlægsfonden, Regeringens støtteprogram til udvikling af de regionale fonde samt Handlingsplanen for det jysk-fynske erhvervs-samarbejde.

STØTTE TIL REGIONALE FILMFONDE

Kulturminister Elsebeth Gerner Nielsen og erhvervsminister Ole Stavad har nedsat en task force, der skal gå i dialog med regioner, der ønsker at etablere regionale filmfonde i Danmark. "Hvis man regionalt vil satse langsigtet på at etablere betingelser for filmproduktion, vil det samlet set gavne dansk film, og jeg vil bestemt hjælpe til med at få eventuelle regionale filmfonde godkendt i EU", siger kulturminister Elsebeth Gerner Nielsen. Task forcen kommer til at bestå af repræsentanter fra Erhvervsministeriet, Kulturministeriet, filmhvervet, VækstFonden og andre finansielle institutioner.

Håndværkerne har overtaget publikums-etagen, efter at arkitekterne har tegnet, og visionerne om et nyt og mere venligt og imødekomende Cinematek har fundet deres form. Og med en donation på 5,5 mio. kr. fra Egmont Fonden og Nordisk Film Fonden kan Filminstituttet nu også realisere drømmen om et helt nyt medieoplevelsesrum for publikum - Film-X'et.

FILM-X

Af Agnete Dorph Stjernfelt

Film-X'et er et sted for børn og unge – og voksne med nysgerrigheden i behold. Et sted hvor man kan prøve selv. Hvor man kan fascineres, forundres, være filmheltinde for en dag eller Jungledyret Hugo i trætoppen. Et sted hvor filmens barndom bliver levende og nærværende, og hvor eksotiske og længst forglemte maskiner som Zoetropen, Praxinoskopet og Edisonmaskinen pludselig optræder som fysiske realiteter med al magien og fortryllelsen i behold. Et sted, hvor tegnefilm ikke længere er Cartoon Network, men noget man selv skaber og udformer efter sine egne drømme og fantasier. Hvor filmklip ikke er en reklame for den næste sofaunderholdning, men et håndværk og en kunstart, som man selv kan prøve kræfter med på harddisken. Et sted hvor lyden er op til ens eget temperament og kræver stillingtagen, hårfine justeringer og personlige valg. Hvor man kan lege med digitale kameraer og lave flipbøger med sig selv som hovedperson. Et sted hvor man kan blive klogere og få indsigt mens man udforsker og forfølger sin egen videbegærlighed i sit eget tempo. Hvor man kan klæde sig ud efter sine hemmeligste lyster eller se en af verdens allerførste film, hvis man foretrækker historiens vingesus. Kort sagt – et sted for alle og enhver, men ikke for hvem som helst, for det handler om film, og man skal have lyst til at lege og opleve og røre og udforske FILMEN, som kunstart og som materie.

Efter lang tids forberedelse og først og fremmest efter en generøs håndsrækning på 5,5 mio. kroner fra Egmont Fonden sammen med Nordisk Film Fonden er Det Danske Filminstitut nu gået i gang med at realisere en gammel drøm om at åbne et enestående medieoplevelsesrum i Cinemateket / Det Danske Filminstitut.

Når Film-X'et om et års tid slår dørene op for en helt ny filmverden på 200 m², er ambitionen at skabe grobund for en analytisk og kritisk holdning til mediernes daglige billedbombardement.

De besøgende i Film-X'et - 120 om dagen - kan gemme det producerede materiale på disc, både til brug i det videre arbejde i Film-X'et og til at bringe egne filmproduktioner med hjem.

Film-X'et henvender sig særligt til to typer af målgrupper: skolerne og familiepublikummet, og der vil være gratis adgang.

Film-X'et har tre forskellige niveauer svarende til førskolebørn (op til 3. klasse), mellemtrinnet (4.-7. klasse) og endelig øverste trin i folkeskolen samt gymnasier og HF.

NYT OPLEVELSESRUM I CINEMATEKET

Af Prami Larsen

Siden jeg arbejdede med på særudstillingen Gå Til Filmen på Experimentarium i 1995 har jeg tænkt på de børn, der ivrigt sang med på Bamses sange. På videobåndet var det umulige opnået - at lille Jens på 5 år var lige ved siden af den gule bamse, og sammen kunne de senere ses igen og igen hjemme på fjernsynet i stuen.

Med den tids nyeste digitale teknik kunne vi afsløre filmens sprog og smarte tricks i opstillinger som Lyd skaber billeder, Klip en film, Filmbøffer osv. Men udstillingen blev taget ned, som når lærredet glider for efter rulleteksten i biografen. Og nu havde man ingen steder at gå hen, hvis man ville bag om filmen - med mindre man købte udstyret selv.

I mellemtiden er den digitale teknik udviklet eksplosivt. Filmeffekter, som i 1995 kun var for Hollywood budgetter, kan vi nu lave langt billigere. VHS-båndet er ved at være erstattet af digitale discs, man selv kan arbejde videre på. Internettet er blevet et verdensbibliotek af informationer - også med film på "hylderne". Og børn leger med den digitale teknik - de spiller computerspil - de vil blande sig i fortællingen - de vil bemægtige sig magien og illusionen - og de vil lære...

Film-X er et længe næret ønske, der går i opfyldelse. Når Film-X åbner, er det 5-6 år siden, at børn sidst ved hjælp af leg kunne lære noget om filmens tilblivelse. Levende billeder omgiver os, og børn sluger dem. De skal rustes til at forstå, hvordan de bliver skabt, at intet helt er, som det ser ud på lærredet eller på skærmen. Og hvis vi får tændt en ny Thomas Vinterberg, en ny Lars von Trier eller en ny Jørgen Leth, så vil dansk kultur få noget tilbage.

Film-X kommer grundlæggende til at bestå af 5 områder, med et væld af opgaver, som kan opdateres efterhånden som de gamle bliver kedelige:

1. Det historiske studie - hvor filmhistoriens ældre effekter vil være tema
2. Det virtuelle studie - hvor de digitale, computerskabte illusioner er tema
3. Lydstudiet - hvor man vil opleve, hvordan lyd skaber billeder
4. Tegnefilmværkstedet - hvor man kan lege med teknikker som flyttefilm og animation, tegnet på papir eller computer
5. Den interaktive film - computerspillet eller den digitale vidensbank, hvor man selv har indflydelse på, hvad man oplever og lærer.

Film-X er teknisk et meget ambitiøst projekt. Alle opgaver vil være koblet sammen via servere. Nye opgaver kan defineres til de 5 områder. Og efterhånden vil internettet blive en større og større del ikke blot som et sted, hvor du kan læse om åbningstider og reservere et besøg - men hvor undervisningsmateriale, filmklip og filmiske spil vil være tilgængelige, således at du både kan forberede dit besøg og fortsætte det via internettet.

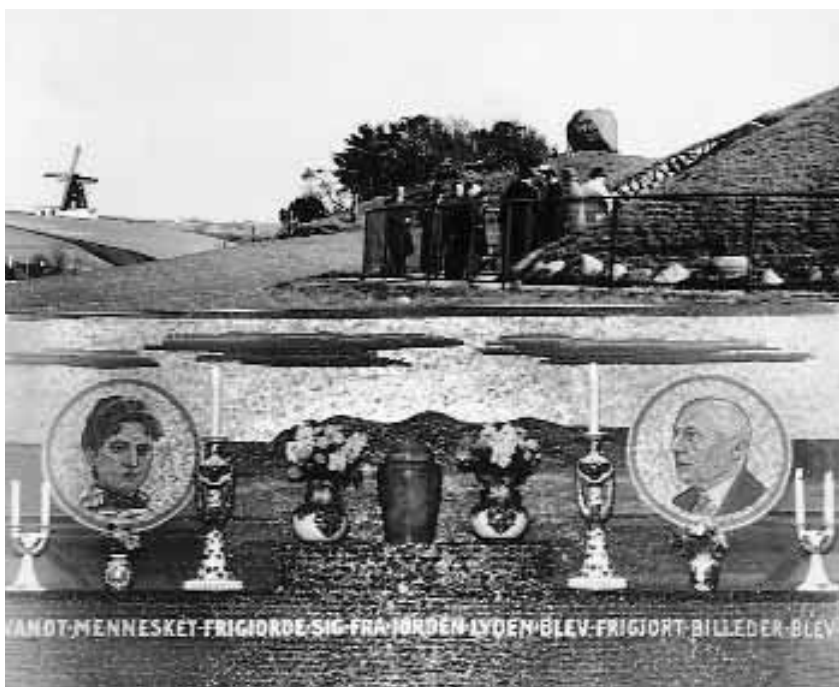

Las Hurdes. Foto: Kim Foss

Pigerne fra Rochefort. Foto: A/S Constantin Films

Generaldirektørens mausoleum. Foto: Smith/Holbæk

FERIE

tips

BUÑUELS UVEJSOMME BJERGE

Af Kim Foss

I *The Cadogan Guide to Spain* omtales forne tiders indbyggere i Las Hurdes som brutale vilde, der løb nøgne omkring, spiste rå kastanier og praktiserede alt fra polygami til kannibalisme.

Ikke sært at Luis Buñuel valgte den isolerede bjergdal i Extramadura, da han skulle iscenesætte sin film om helvede på jord. *Land uden brød* (*Las Hurdes, tierra sin pan*, 1932) gjorde ikke Buñuel til nogen populær figur i lokalområdet, hvor man den dag i dag nævner hans navn med et fnys.

Den såkaldte dokumentarfilm er da heller ikke lige fin i kanten. I en scene, hvor en udhungret ged angiveligt falder om af træthed, er der krudtrøg i billedrammen! Og på filmens nærbilleder af en 'død' baby, kan man tydeligt se, at barnets brystkasse bevæger sig. Trods sine mange stærkt tendentiøse indslag er *Land uden brød* dog et ganske godt udgangspunkt for en rejse til regionen, der virker næsten lige verdensfjern og isoleret som på Buñuels unge dage.

For den sande filmarkæolog er Las Batuecas stedets primære udflugtsmål. Det gamle kloster - halvvejs oppe ad den serpentinvej, der forbinder Las Hurdes med civilisationen - fungerede som hotel i 30'erne og var Buñuels base under indspilningen af *Land uden brød*.

Har man læst instruktørens erindringer, vil man vide, at han seriøst overvejede at købe ejendommen, der angiveligt kunne prale af verdens bedste grøntsager. Den spanske borgerkrig lagde sig imidlertid imellem, og hande-

len gik i vasken. I dag er det atter Karmelittermunkene, der driver stedet. Besøgende er meget velkomne, selv om klostrets reglement desværre ikke giver kvinder adgang til bygningerne.

Alle kan dog udnytte Las Batuecas som udgangspunkt for udflugter ned ad den tæt bevoksede bjergside, hvor floden ender med at munde ud i et dybt bassin, som lokalbefolkningen benytter til sommerbadning.

DANSEN PÅ BROEN

Af Tim Voldsted

På den franske vestkyst, ud mod Biscayen, ligger havnebyen Rochefort, hvor udendørsoptagelserne til Jacques Demys *Pigerne fra Rochefort* fandt sted i sommeren 1966. De fleste locations eksisterer den dag i dag: skolen, kaserne og ikke mindst byens store torv, hvor filmens højdepunkt, shownummeret med de musikalske søstre Catherine Deneuve og Françoise Dorléac, udspringer sig.

Filmens første dansenummer foregår imidlertid på en ikke helt almindelig bro, der befinder sig et par kilometer fra byens centrum. Der er tale om en pont transpordeur, der består af en platform, som ophængt i stålwirer kan bevæges fra den ene flodbred til den anden.

Ikke mindst på grund af filmen er denne hængebro blevet en regional seværdighed, og den blev da også for nyligt renoveret og benyttes nu til transport af fodgængere og anden lettere trafik. Vejen, der fører ind mod byen, er naturligt nok blevet opkaldt efter den cinéaste, der satte Rochefort på filmens frankrigskort: Avenue Jacques Demy

GENERALDIREKTØRENS MAUSOLEUM I HØVE

Af Claus Kjær & Lisbeth Richter Larsen

”Så vender jeg tilbage til min barndoms land. Ringen er sluttet” (Ole Olsen til pressen i 1938, netop fyldt 75 år).

Nordisk Films legendariske skaber, Ole Olsen, var en stor mand. Han tænkte stort – også om sig selv – og brugte de sidste år af sit lange liv på at iscenesætte sit endelige hvilested og dermed sikre sit eftermæle. På sin barndoms egn i Odsherred indrettede han, trods skarpe protester fra Nationalmuseet, et gravkammer i en oldtidshøj, der egentlig husede en bronzealder-høvding med frue fra ca. 1300-årene før Kristi fødsel. Indvendigt blev kammeret udsmykket med 72 kvadratmeter mosaikker, der illustrerer tidens tekniske landvindinger: 3 mænd omkring et filmkamera, en familie omkring radioen, Lillebæltsbroen, en pilot ved sit propelfly, en videnskabsmand i sit laboratorium m.m. En forklarende tekst – også i mosaik – forfattet af Knud Sønderby løber langs kammerets vægge: ”Ole Olsen gav sig og sin Hustru denne Grav i en Kæmpehøj fra Oldtiden og lukkede sin Tid ind til al den Tid, der svandt. Mennesket frigjorde sig fra Jorden, Lyden blev frigjort, Billeder blev levende, og man søgte Tingenes inderste Kerne. Vor Tid, Flyvningens, Filmens, Radioens og Atomspændningens Tid.”

Da Ole Olsen døde i 1943 blev hans urne anbragt ved siden af hans kones på alteret i gravkammeret. Den tunge bronzedør med Nordisk Films isbjørne-logo på håndtaget lukkede sig og forseglede graven for de næste 200 år. Sådan havde generaldirektøren bestemt det, og sådan blev det.

I dag er gravhøjen, som er den mindste af tre i Esterhøjgruppen ved byen Høve, et yndet udflugtssted med en fantastisk udsigt over Sejrøbugten til den ene side og Lammefjordsinddæmningen til den anden. Men for filminteresserede er den specielt fascinerende. Der er noget svært mystisk og dragende ved, at højen først må åbnes i oktober 2138. Gennem tiderne har der verseret mange rygter om, at Olsen havde taget dele af sin store kunstsamling med i graven, men det er nok usandsynligt. Det vides dog, at der i højen findes ”hemmelige dokumenter” – hvad det så måtte være. På det lille Høve museum kan man tillige se det bronzealdersværd, som blev fundet i gravhøjen under ’moderniseringen’ ■

Foto: Hans Henrik Østergaard Pedersen

ONCE UPON A TIME IN THE WEST

ELLER HISTORIEN OM DEN ULTIMATIVE DOGMEBIOGRAF

AF GLENN RINGTVED

Midt i det gamle fiskerleje Lønstrup på den nordjyske vestkyst mellem Løkken og Hirtshals står der en mindsten over naturkatastrofen, som i 1877 for alvor satte Lønstrup på Danmarkskortet. En stormflod skyllede gennem byen, rev huse og træer med sig og dannede en tyve meter bred kløft, som rakte helt ud til havet. Bag kløften hæver klitterne sig, og et sted derude går solen ned i Vesterhavet – et skue man kan nyde fra terrassen på den pragtfulde bygning, som nu huser Lønstrup Cafe-Bio.

Den Blå Café, Den Gamle Biograf, Bio 100, Biografen, Caféen. Kært barn har mange navne. Og stedet står da også de lokale beboeres hjerter nært. I det hus ligger selve byens sjæl.

Bygningen er fra 1916. Startede som

biograf og fungerede som sådan helt frem til 1980, hvorefter en flok lokale kunstnere tog over og skabte et kulturelt forum med værksted, galleri og musikcafé. Senere blev det omdannet til et anpartsselskab med 60 anpartshavere, og nu opfylder huset omsider sit oprindelige formål: at vise film! Fra eskimo-bajere til biograf-Bauer. Forhistorien er lige så pudsigt, som den er typisk for byen Lønstrup med det rige foreningsliv og de mange ildsjæle:

I årevis sad en flok halvgamle fyre og så den samme gamle eskimofilm om og om igen på en ussel 16 mm fremviser. Om det var filmen, bajerne eller simpelthen samværet, der var omdrejningspunktet for den lille filmklub, melder historien intet om, men efterhånden som kedsomheden begyndte at gnave, stod drømmen om at skabe en rigtig

biograf tydeligere og tydeligere for forsamlingen.

Men der blev først for alvor sat skub i tingene 2. juledag 2000, da et medlem af klubben efter en julefrokost tilfældigvis rendte over et par kasserede fremvisere, som stod i sneen udenfor biografen i Rødding. Et hurtigt telefonopkald hjem til Lønstrup afgjorde sagen. ”Der står sådan et par kameraer til at vise film på her.” ”Så tag dem sgu’da med hjem.” Og som sagt så gjort. Der blev ført en kort men hård forhandling med Rødding Biografers ejer Johann, der erkendte sin dårlige samvittighed over de to apparaters triste skæbne. Svaret kom prompte: ”Jamen, skal jeg ikke hjælpe dig af med den dårlige samvittighed.” Vor udsendte forklarede om huset i Lønstrup og de store drømme, hvorpå Johann proklamerede: ”Så skal I fandme ha’ en hel biograf.”

De to pragtfulde Bauer-apparater fra 1952 blev smækket på en trailer og kørt de 300 km. nordpå. Siden har Lønstrup ikke været den samme. Med en utrolig velvilje fra lokale beboere og håndværksmestre, der alle uden den mindste tøven tilbød deres hjælp gratis, blev det gamle hus på et par måneder omdannet til Danmarks hyggeligste Café-biograf.

49 behagelige instruktørstole omkring små café-borde gør stemningen helt speciel, og for de interesserede i teknik og gamle klenodier, er der rig lejlighed til at opleve en sjælden gang kulturhistorie. Fremviseren står nemlig i et smukt glasbur midt i caféens bar. Til stor fornøjelse og forundring for alle besøgende.

Premieren foregik i påsken – for fulde huse. Danmarks, uden tvivl, billigste biograf var en realitet – for en samlet sum af små 100.000 kr. (bl.a. 40.000 kr. fra Filminstituttet og et tilsvarende beløb fra Hjørring Kommune). Det er discount, så det batter, men der sættes på film- og biografoplevelser i absolut topklasse.

Topklasse er der også over opbakningen. Den lille filmklub har nu over 40 aktive medlemmer i alle aldre, der ulønnet hjælper med den daglige drift, og desuden omkring 100 passive medlemmer. Egentligt ganske imponerende for en by med blot 400 indbyggere.

Den Gamle Biograf er og skal være både kunstens og folkets hus. Musik er der i forvejen; folk, rock og jazztafener, samt ikke at forglemme fællesspisning for byens borgere – en stor succes med 80-100 deltagere hver gang.

Men drømmene rækker videre endnu; teater for børnene, foredrag for de voksne og internet-café for de unge. Forslagskassen er sat op. Og som mottoet lød under opbygningen af biografen: Har du en god idé, så gør det! ■

FOTOGRAFER, INSTRUKTØRER, PRODUCENTER OG BIOGRAFFOLK BURDE BLIVE ENIGE OM ET STANDARD FORMAT FOR FREMTIDEN **16:9 OG 1:2,35 ELLER FORTSAT KAOS**

Hovedløs beskæring. Tegning: Søren Mosdal

AF HENNING KRISTIANSEN

Carl Th. Dreyers ORDET, havde premiere i 1955. Filmen var fotograferet i det dengang mest almindelige format

1:1,37, academic. Derfor havde scenografen Erik Aaes bygget alle dekorationer med loft, hvilket også gav interierne en ganske særlig autencitet – et sandt billede på de lavloftede vester-

havsgaarde, som også blev udnyttet fuldt ud af fotografen Henning Bendtsen.

Det nye wide screen format 1:1,66 var blevet introduceret, men endnu ikke helt accepteret, idet flertallet postulerede, at man ødelagde det oprindelige, klassiske filmbillede. Kort før premieren spurgte Dreyer Henning Bendtsen, om han ville have noget imod, at filmen nu blev kørt i wide screen 1:1,66 (på trods af optagelserne var foretaget i 1:1,37) da Dreyer netop havde fået installeret dette nye, brede format i sin biograf, Dagmar. Spørgsmålet var nok ikke beregnet på et svar, for den blev kørt i det nymodens format!

I år 2000 vistes de første dogmefilm i biografene og afstedkom en voldsom interesse og opmærksomhed. Filmene var som påbudt af dogmereglerne optaget i samme format som Dreyers ORDET, nemlig 1:1,37. Men ingen havde tænkt på, at det kun er meget få biografte, der i dag kan køre dette format. Derfor var der nogle, der fik meget røde ører, da de genså deres film i tilfældige biografte og konstaterede, at enten mistede skuespillerne hovederne eller også forsvandt en evt. tekst.

I dag har vi stadig fem forskellige formater, incl. cinemascope, som er på 1:2,35. Kun meget få biografte kan vise dem alle i overensstemmelse med kravene til forholdet mellem højde og bredde, og ikke uden meget store ekstra omkostninger ved installationen. Det vil sige at man meget ofte kan opleve, at en film optaget i formatet 1:1,85 bliver vist i 1:1,66, eller omvendt, og at en film optaget i formatet 1:1,66 bliver vist i 1:1,75 eller 1:1,78. Forvirringen er stor, og hverken instruktør eller fotograf kan være sikre på, hvordan deres film bliver vist i biografte i forhold til det format, den oprindeligt er optaget i.

STUMFILMFORMAT PÅ NUTIDSSKÆRME

Da de fleste film i dag også vises i tv og på video, bliver problemerne ikke mindre, idet tv skærmen oprindeligt er lavet i et format, der svarer til det oprindelige gamle filmformat 1:1,33 eller 4-3 (stumfilmsformat). Ingen nutidige film optages i dette format, men det bevirker, at alle andre formater, som vises på denne skærmstørrelse, vil ses med en mere eller mindre bred sort stribe foroven og forneden af billedet. Værst bliver det, når der vises cinemascope film. For at få hele billedet med i bredden opstår der et smalt billede midt på skærmen, Letterbox. Det interessante er, at publikum foretrækker dette frem for

en manipulation som Pan Scanning, hvor det brede billede tilpasses den lille skærm. Selvfølgelig foretrækker man Letterboxen, fordi, det er det format, filmen er optaget i. European Broadcast Union har i samarbejdet med Channel 4 Television og BKSTS i London udarbejdet anvisninger og oplysninger om, hvorledes negativet skal berammes for at blive vist korrekt på tv og samtidig slået fast, at fremtidens tv-format vil blive 16:9, som der allerede findes mange apparater af på markedet. Den europæiske sammenslutning af filmfotografte, IMAGO har endnu ikke indset det meningsløse i dette virvar af formater i biografte og på tv. Frankrig er som sædvanlig de stædige, og ønsker at bevare deres ret til frit at vælge mellem alle formaterne ud fra en misforstået kunstnerisk holdning til proportioner, som de altså alligevel ikke kan styre i biografte.

Ikke desto mindre kom to Oscar belønnede filmfotografte hver med sit forslag til en løsning af den babyloniske forvirring. Walter Lassaly fra BSC, var den ene, som foreslog at erstatte alle de omtalte formater med et wide-screen format, der hed 1:1,75 i kameraet, og som ville ende som 16:9, og hermed imødekomme tv's fremtidige format. Den anden var den verdensberømte fotograf Vittorio Storaro fra det italienske forbund AIC. Han foreslog et helt nyt, nemlig 1:2. I begge tilfælde ud fra et ønske om, at filmbilleder ville blive gengivet, som de var tænkt og optaget.

16:9 & 1:2,35

Dansk Filmfotografte Forbund sammenkaldte i 1998 til et møde med instruktørte, fotografte, operatørte, producere og biograftefolk om problemet på Det Danske Filmstudie. Det spændende og meget interessante var, at det helt klart førte frem til en beslutning om at gå ind for et 16:9 format i alle biografte foruden et cinemascopeformat 1:2,35, som man altid har kunnet enes om. Nu to år efter dette positive møde kan man så spørge: hvorledes blev så denne beslutning ført ud i livet, og hvor står vi i dag? Dansk Filmfotografte Forbunds bestyrelse har overfor de fleste europæiske lande tilkendegivet, at Danmark går ind for en standardisering, men hvad siger danske filmfolk i dag? Det er vigtigt, at vi tager stilling, hvis vi da ikke er ligeglade med hvordan vores filmbilleder bliver beskåret på de store lærreder i alle vores nye, flotte biografte ■

ET RIGTIGT MENNESKE?

Det er på tide, at den danske filmbranche og Det Danske Filminstitut tager de hørehæmmede biografgængere alvorligt. I Danmark er der over en halv million mennesker, der har høreprøblemer af en eller anden art, og de er ikke mellem halvfems og skindøde alle sammen.

AF LOTTE RØMER

Lad mig med det samme krybe til korset og indrømme: Jeg er håbløst bagud. Altså hvad angår danske film. Som høreapparaturbruger og ganske hørehæmmet er det umuligt for mig at følge handlingen i en dansk film i biografen. Jeg opgav den slags for år tilbage efter at have set en (efter sigende) meget morsom, dansk film. I hvert fald morede folk sig kosteligt omkring mig – og efter det første kvarter, hvor jeg gang på gang forsøgte at få min ledsager til at gentage diverse pointer, blev vedkommende selv hylet ud af den og frabad sig sin rolle som tolk. Og mens alle andre i fællesskab nød udviklingen i den sprudlende historie, dansede jeg videre i mørket og følte mig totalt udenfor. Efter endnu et kvarters nyttesløse anstrengelser for at følge bare lidt af handlingen, faldt jeg til sidst i dyb søvn.

Hvor synd, kunne man sige – og med rette fortsætte: Hvorfor ser jeg ikke de danske film, når de bliver sendt med TTV på DR eller TV 2?

Et er, at de fleste film først bliver vist i tv meget længe efter en premiere, hvilket selvfølgelig giver en følelse af at være håbløst bagud. At jeg personligt sjældent har tid til at se fjernsyn, er en anden sag. De seneste par år har jeg holdt over 250 foredrag rundt om i landet – om netop lyd, hørelse og høreprøblemer.

Men hvad kommer det filmbranchen ved, at jeg render rundt og holder fore-

drag om høreprøblemer og ikke ser danske film i biografen?

Svaret er enkelt: Jeg er ikke alene. Temmelig langt fra endda. I Danmark findes der over en halv million mennesker, der har høreprøblemer af en eller anden art. Derudover tror mange, at en hørehæmmet er mellem 80 og skindød, lettere tungnem og faldefærdig. Sådan var det måske engang, men vores larmende verden har sat sine spor. De seneste undersøgelser viser, at over 50% af mennesker med høreprøblemer skal findes fra 65 år og nedefter.

At jeg farter land og rige rundt og sjældent har tid til at se fjernsyn, er mit eget problem. Men mine mange foredrag vidner i høj grad om det store behov for kendskab til høreprøblematikken. Høreprøblemer er desværre ofte et usynligt og ikke særligt accepteret problem. Trods det meget store og i øvrigt stigende antal ramte, er høreprøblematikken stadig både overset og nedprioriteret i mange sammenhænge.

De fasttømrede myter spænder ben, og derfor accepterer de fleste hørehæmmede stiltiende at måtte undvære en masse kulturelle tilbud. Man er den eneste ene, lider i stilhed og sender omgivelserne misundelige blikke, når de følges med familie og venner til en herlig aften i biografen. Og selvom høreapparater er en uvurderlig hjælp, giver de ikke en normal hørelse. Derfor bliver hørehæmmede ofte hængt af i sociale sammenhænge, i masser af

ikke-tekstede, danske tv-udsendelser – og i biografen med danske film.

Mangel på tekstning er gentagne gange blevet diskuteret, og undskyldningen for at gøre noget ved det har været, at det koster penge. Men undskyldningen kan ikke bruges mere. Stort set alle danske film bliver i dag tekstet på et eller andet tidspunkt – så hvorfor ikke gøre det med det samme? For eksempel har selv den mest tyndbenede, amerikanske B-film ingen problemer med øjeblikkeligt at blive tekstet, før den overhovedet bliver vist for et (mere eller mindre) interesseret dansk publikum ...

Med de tekniske muligheder der findes i dag, er det på tide, at den danske filmbranche og Det Danske Filminstitut tager en så stor del af befolkningen alvorligt. Som hørehæmmet har jeg også behov for at føle mig som et rigtigt menneske, der kan invitere min kæreste i biffen og nyde en dansk film, uden at han behøver føle sig som en flyvende farmor, der skal udføre flere opgaver på én gang.

Hvis man i filmindustrien stadig lider af den vildfarelse, at mennesker med høreprøblemer er senile tungnemme, var det måske på tide at se lidt på virkeligheden – og er man vidende om de faktiske tilstande, kan der kun ligge mangel på respekt som årsag til ikke at handle. Og hvis der nu endelig skal cool cash på bordet:

Tænk blot på, hvad det ville betyde økonomisk, hvis man kunne få bare en

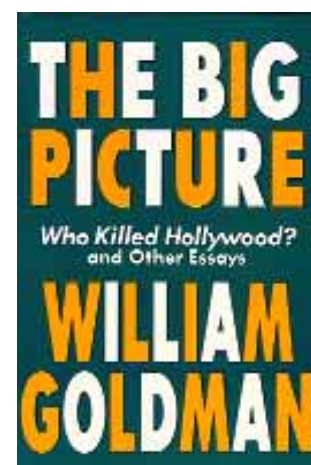
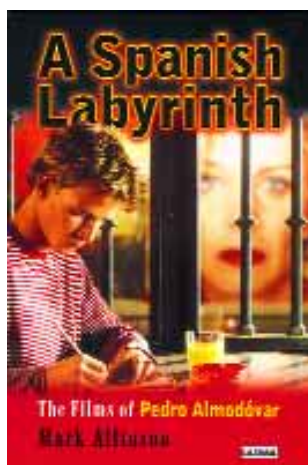
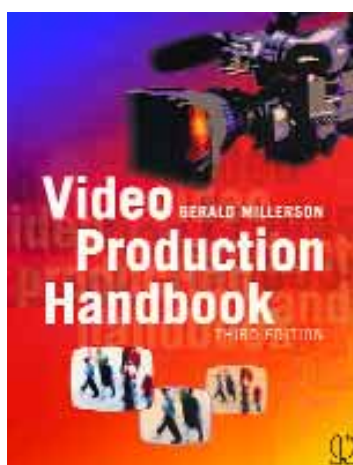
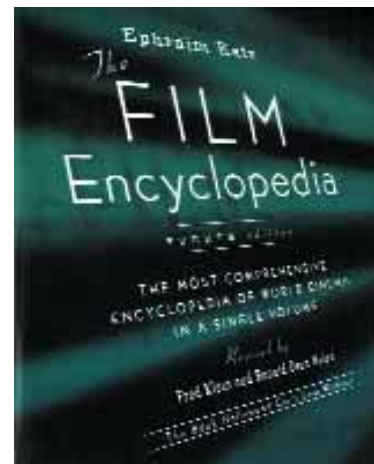
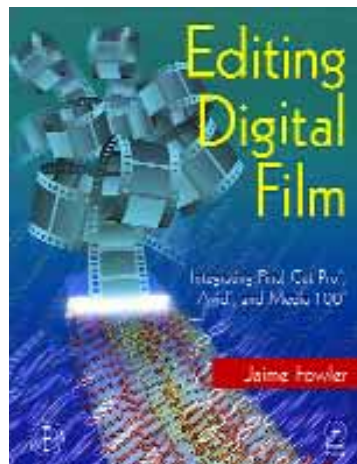
femtedel af den kvarte million høreapparaturbrugere til at gå i biografen – og for ikke at glemme den del af den resterende kvarte million, der har høreprøblemer, og sikkert med kyshånd ville tage imod en tekstning! Det må da give lidt stof til eftertanke ...

Dermed ikke sagt, at alle forevisninger skal være tekstede. Det er der ingen hørehæmmede eller døve, der vil forlange. Men mindstekravet må være at kunne vælge en tekstet version ved f.eks. en eller to aftenforestillinger i løbet af en weekend, samt et par eftermiddags- eller aftenforevisninger i løbet af hverdagene.

Hvordan det rent praktisk skal gøres, er ikke min opgave at løse. Under alle omstændigheder må en tekstning være en tekstning og koste x antal kr. – og det kan umuligt være uoverkommeligt at gøre det før som siden. Det handler om respekt og dernæst viljen til at gøre det.

I forlængelse heraf er det også beskæmmende, at det er umuligt at leje en tekstet dansk film på video. Det er muligt, der findes klubber eller handicapinstanser, hvor man ad udsøgte omveje kan finde frem til en sådan. Men, forestil jer f.eks. en moden, driftig programchef, der har svært ved at erkende sit høretab: Ville han identificere sig med en handicappet og ty til den slags, for at få fingrene i tekstet version af *Italiensk for begyndere*?

Nej, vel? ■

DIGITAL SUB-EDITING & DESIGN består af tre dele: Den første del er koncentreret om digital redigering og gennemgår de nødvendige værktøjer til tekstredigering. Dr Quinn demonstrerer hvorledes man skriver slagkraftige overskrifter og teasere, og hvordan man tilrettelægger sin tekst nemt og indbydende. Anden del beskæftiger sig med digitalt design, typografi og læsbarhed, designprincipper samt billedredigering, udsnit, manipulering og diagrammer, logoer, kort og animationer. Tredje del handler om World Wide Web og forskning om folks netvaner, samt om Websider.
Stephen Quinn: Digital Sub-editing & Design. Focal Press 2001. 184 s. illustreret. 292 kr. www.focalpress.com

VIDEO PRODUCTION HANDBOOK guider læseren trin for trin og forklarer, hvordan man udvikler sine filmidéer. Den handler om kameraarbejdet, lys og lyd, videoredigering osv. Hér er hjælp at hente til de almindeligste produktionsproblemer samt en masse praktiske råd. Bogen indeholder vejledning i billige chroma key teknikker og hvordan man skaber virtual reality-effekter.
Gerald Millerson: Video Production Handbook. Focal Press 2001. 297 s. illustreret. 488 kr. www.focalpress.com

EDITING DIGITAL FILM - INTEGRATING FINAL CUT PRO, AVID, AND MEDIA 100 dækker alle områder fra redigering, postproduktion, HDTV og 24p til DV.
Jamie Fowler: Editing Digital Film - Integrating Final Cut Pro, Avid, and Media 100. Focal Press 2001. 187 s. illustreret. 488 kr. www.focalpress.com

A SPANISH LABYRINTH - THE FILMS OF PEDRO ALMODÓVAR er en introduktion til spanske films enfant terrible, instruktøren Pedro Almodóvar, der bl.a. er kendt for Oscar-vinderen *Alt om min mor* samt succesfilmene *Kvinder på randen af et nervøst sammenbrud* og *Matador*.
Mark Allinson: A Spanish Labyrinth - The Films of Pedro Almodóvar. I.B.Tauris 2001. 258 s. illustreret. 325 kr. www.ibtauris.com

ROBERTO ROSSELLINI: MAGICIAN OF THE REAL indeholder tekster af en række af verdens førende Rossellini-eksperter, og er en grundig guide til en af Europas væsentligste instruktørers liv og værk.
David Forgacs, Sarah Lutton & Geoffrey Nowell-Smith (red.): Roberto Rossellini - Magician of the Real. British Film Institute Publishing 2000. 208 s. illustreret. 292 kr.

HOW TO MAKE GREAT SHORT FEATURE FILMS - THE MAKING OF GHOSTHUNTER Bog og DVD-VIDEO/ROM med kortfilmen *Ghosthunter* og en 25 min. the making-of-dokumentarfilm, samt indføring i special effects, lyd, kontraktforhold, produktion, budget og manuskriptskrivning.
Ian Lewis: How to make great short feature films - The Making of Ghosthunter. Focal Press 2001. 238 s. illustreret. 390 kr. (indeholder DVD-VIDEO/ROM). www.focalpress.com

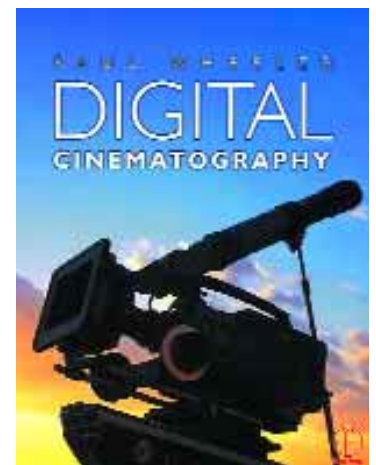
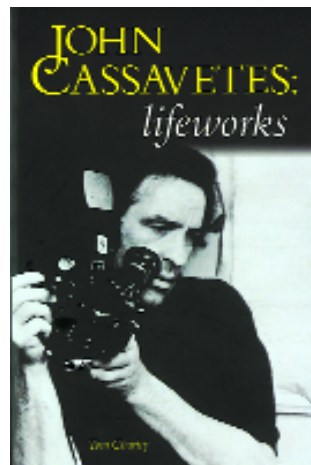
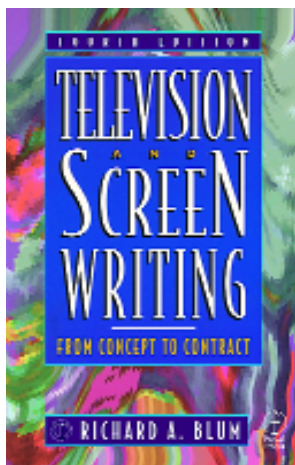
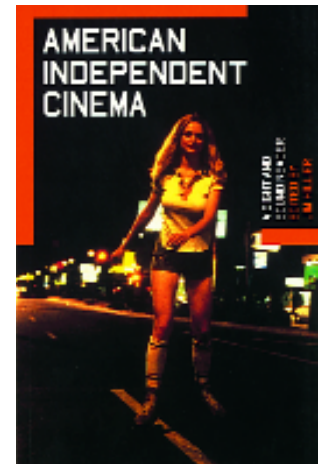
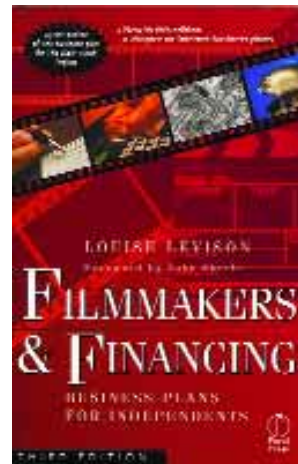
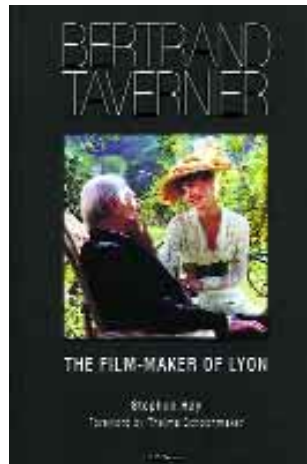
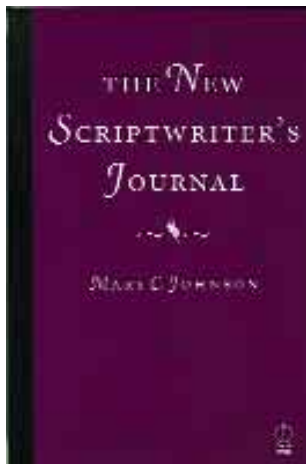
THE FILM ENCYCLOPEDIA er filmindustriens bibel med 8.000 opslag om instruktører, producere, stjerner, manuskriptforfattere, genrer, filmskoler, studier, organisationer, industrijargon, tekniske termer, opfindelser, opfindere og udstyr. Vi citerer Katharine Hepburn: "Wow! What a book!"
Ephraim Katz: The FILM Encyclopedia (4.udg.). Harper Collins 2001. 1503 s. 398 kr. www.harpercollins.com

THE BIG PICTURE - WHO KILLED HOLLYWOOD? AND OTHER ESSAYS af den erfarne manuskriptforfatter William Goldman minder os om, at "Hollywood makes no sense. Remember everybody powerful wants to stay powerful, everyone else is out to kill. Remember that movies began -

really - as entertainment for illiterates" og er ifølge New York Daily News "sharp, funny, wise essays about the movie business by someone who is in every sense an insider but who has maintained the scepticism of an outsider."
William Goldman: The Big Picture - Who Killed Hollywood? And Other Essays. Applause 2001. 283 s. 229 kr. www.halleonard.com

THE NEW SCRIPTWRITER'S JOURNAL beskrives af Eduardo Sanchez, medforfatter og medinstruktør på *The Blair Witch Project* således: "If you let it, The New Scriptwriter's Journal will take you on the most unique scriptwriting adventure of your life. Mary Johnson guides you step-by-step on an interactive journey to unlock all of your creative potential. A fun and challenging tool for anyone interested in writing movies."
Mary C. Johnson: The New Scriptwriter's Journal. Focal Press 2001. 321 s. 312 kr. www.focalpress.com

TELEVISION AND SCREEN WRITING - FROM CONCEPT TO CONTRACT får disse ord med på vejen fra forfatteren til *Writing Television Sitcoms*, Evan Smith: "What a great resource! I'm a screenwriter, a

former development executive, and a teacher at a top communications school. I've read all of the screenwriting books, even written one myself, but have seen few that compare to the latest edition of Television And Screen Writing. Featuring everything from pitching strategies, to sample contracts, to statistics on recent script sales, to discussions about soap, interactive, and nonfiction writing, this book is a resource that all writers will want to keep close to the keyboard. Thank you, Richard Blum!"

Richard A. Blum: Television and Screen Writing - from Concept to Contract. Focal Press 2001. 413 s. 312 kr. www.focalpress.com

BERTRAND TAVERNIER - THE FILM-MAKER OF LYON handler om Bertrand Taverniers film og om de tematiske forbindelseslinier mellem filmene indbyrdes. Bogen går dybt ned i de enkelte film og belyser bla. Taverniers instruktionsmetode. Forfatteren undersøger grundigt detaljerne omkring valg af temaer, optagelse, klipning, instruktion, forholdet til skuespillerne, brug af musik og voice-over, og belyser hvorledes de forskellige elementer bidrager til filmenes kvalitet, publikumsappel og klarheden i den filmiske fortælling.

Stephen Hays førstehåndsobservationer under filmarbejdet bidrager sammen med hans samtaler med Taverniers medarbejdere til at tegne et klart portræt af instruktøren og den dynamiske proces i filmarbejdet. Bogen er illustreret med stills fra alle Taverniers film.

Stephen Hay: Bertrand Tavernier - the Film-maker of Lyon. I.B.Tauris 2000. 244 s. illustreret. 311 kr. www.ibtauris.com

JOHN CASSAVETES: LIFEWORKS trækker bla. på interviews med Cassavetes' nærmeste samarbejdspartnere, herunder skuespillerne Peter Falk og Seymour Cassel. Bogen handler om smerten og stædigheden hos denne karismatiske og lidenskabelige kunstner, som insisterede på at gøre tingene på sin egen måde eller slet ikke. Cassavetes er kendt for sin indsats som skuespiller i film som *The Dirty Dozen*, *Rosemary's Baby* og *Killers*. Indtægterne fra filmene blev imidlertid investeret i Cassavetes' egne film, som nu, mere end ti år efter hans død, tegner billedet af en nybrydende og kompromisløs instruktør, der vil blive husket og æret for sin indsats inden for American Independent Film.

Tom Charity: John Cassavetes: lifeworks. Omnibus Press 2001. 257 s. illustreret. 214 kr. www.omnibuspress.com

FILMMAKERS & FINANCING - BUSINESS PLANS FOR INDEPENDENTS er skrevet ud fra devisen 'investorer ønsker fakta ikke fiktioner'. Bogen indeholder nyttige anvisninger på, hvorledes man beskriver sit filmprojekt, hvordan man reseacher markedet og distributions-systemerne samt hvordan man udvikler og opstiller holdbare finansieringsplaner.

Louise Levison: Filmmakers & Financing - Business Plans for Independents (3.udg.). Focal Press 2001. 217 s. 332 kr. www.focalpress.com

DIRCH - DEN UTROLIGE HISTORIE OM DANMARKS STØRSTE KOMIKER skildrer Dirchs liv, år for år, i tekst og med et unikt billedmateriale og rummer desuden en komplet liste over hans roller på teater og film. De sidste seks år var, efter Dirchs eget og mange andres udsagn, de bedste i hans liv. Det skyldtes den langt yngre Bente Askjær, der fik Dirch til at lægge stilen om, både privat og på scenen. Men det var for sent - Dirch døde en måned før de skulle giftes. I denne bog fortæller Bente Askjær for allerførste gang og hudløst ærligt om de seks år, hun fik med Dirch.

John Lindskog: Dirch - Den utrolige historie om Danmarks største komiker.

Aschehoug 2001. 175 s. illustreret. 269 kr. www.aschehoug.dk

AMERICAN INDEPENDENT CINEMA kombinerer instruktørsamtaler, artikler om genrer og anmeldelser af nøglefilm fra 80erne og 90erne fra magasinet Sight and Sound. Førrende amerikanske og engelske kritikere som Kim Newman, Jonathan Romney, Amy Taubin, B. Ruby Rich og J. Hoberman skriver hér om så forskellige skikkelser som John Sayles, Gus van Sant, Jim Jarmusch, Spike Lee, Rose Troche, David Lynch, Todd Haynes, Quentin Tarantino, Coen brødrene, Hal Hartley og mange andre.

Jim Hillier (red.): American Independent Cinema - A Sight and Sound Reader. British Film Institute Publishing 2001. 283 s. illustreret. 253 kr.

DIGITAL CINEMATOTRAPHY er den første trin-for-trin guide til digitalt kameraarbejde. Den indeholder beskrivelser af high definition og 24P-teknologien samt en guide til Sony DVW-kamera menuer. Bogen er udformet som en praktisk brugsguide.

Paul Wheeler: Digital Cinematography. Focal Press 2001. 188 s. illustreret. 390 kr. www.focalpress.com

Af Agnete Dorph

ODENSE FILM FESTIVAL 2001

Storm P - opfindelser af Jørgen Vestergaard

Kort- og dokumentarfilmen befinder sig i disse år i en vældig brydningstid, skriver festivaldirektør Christian Braad Thomsen som optakt til den årlige festival i Odense, 13.-18. august.

De senere års publikumspres på Odense Film Festival har ført til, at vi i år udvider biografkapaciteten, således at Magasinet i Brandts Passage nu også bliver festivalbiograf. Dermed har vi forhåbentlig løst et af de mere positive problemer, festivalen har fået, nemlig at interessen har været så stor, at folk nogle gange har måttet gå forgæves. De fleste danske konkurrencefilm vises i Magasinet; dog vil de film, der foreligger på 35 mm., blive vist i BioCity i Banegårdscetret. De udenlandske konkurrencefilm vises i Café-Biografens store sal, lige som også specialprogrammerne vil blive vist i Café-Biografen. På den måde skulle der

blive plads til alle, der gerne vil se de bedste danske kort- og dokumentarfilm og de mest eventyrlige udenlandske kortfilm.

Der er ingen tvivl om, at kort- og dokumentarfilmen i disse år befinder sig i en vældig brydningstid. De nye, lette, digitale kameraer har revolutioneret adgangen til mediet. Hvor det hidtil har været yderst kostbart at få adgang til filmteknikken, kan alle nu i princippet lave deres egen hjemmefilm. På en måde er den vision gået i opfyldelse, som Jean-Luc Godard formulerede i 1968, da han sammen med en håndfuld kollegaer lukkede Cannes-festivalen i protest mod filmindustriens ensretning af filmsproget:

”Du behøver hverken producent eller manuskript for at kunne lave film. Film består af billeder og lyde og er meget let at lave. Hvis du ikke har et 35 mm. Mitchell, så lav filmen i 16 mm., og

hvis du ikke har penge nok til 16 mm., så lav den i 8 mm.”

I 1968 var det vigtigt, hvad Godard sagde, fordi filmen blev holdt fast i en kommerciel spændetrøje med den – fejlagtige – begrundelse, at det var dyrt og svært at lave film. I dag er det lige så vigtigt at sige det modsatte. For takket være de håndbårne videokameraer er det blevet så nemt at lave film, at mange gør sig det for nemt. Instruktøren kan i princippet både fotografere og selv lave lyd til sin film, og det betyder, at det nu endelig er muligt at realisere Alexandre Astruc's slogan om at bruge kameraet som en pen og lave film med håndskrift. Men omvendt må man sige, at det ikke er enhver håndskrift, der er lige klædelig, og ikke enhver instruktør er tjent med at være sin egen fotograf og tonemester. Både den billed- og den lyd-mæssige kvalitet risikerer at blive svækket. Det digitale kamera er et problematisk stykke legetøj for den, der bare filmer løs i håb om, at noget vil vise sig.

Det er en udbredt fordom at tro, at det håndholdte, stærkt bevægelige kamera er mere ”filmisk” end det statiske eller roligt førte. Det er de færreste, der har kunstnerisk format til at skabe en så suveræn film som *Breaking the Waves* med håndholdt kamera, – og selv for Lars von Trier tyder det på, at den håndholdte teknik hurtigt er ved at udvikle sig fra at være frisættende til at blive en spændetrøje. Et billede vibrerer ikke nødvendigvis med kunstnerisk spænding, fordi man ryster på hånden, mens man tager det, – lige som en roman jo heller ikke bliver mere levende, fordi man ryster på bogen under læsningen.

Midt i de håndbårne kameraers tid er det vigtigt at pege på f.eks. en minimalist som Ulla Boye, der med totalt statisk kamera har skabt en meget levende filmserie om livslang kærlighed, *To må man være*. Men det stærkt bevægelige kamera kan naturligvis også være en gave for den, der har tilstrækkelig kunstnerisk disciplin, sådan som Christopher Broe suverænt viser det med sin afgangsfilm fra Den Danske Filmskole, *Hr. Boe og Co's Anxiety*. Det er mellem disse to yderpunkter, at Odense Film Festival i år udfolder sig.

Netop fordi det er blevet så nemt at lave film, at enhver aftenskoleelev kan gøre det, er det vigtigt at understrege, at så nemt er det altså heller ikke. Under udvælgelsen af film til festivalens konkurrence har vi set mange eksempler på, at det, som egentlig hører researchfasen til, udgives som en færdig film –

men heldigvis også eksempler på, at den nye teknik udnyttes originalt og personligt i værker, der trodser film- og tv-industriens normer.

Det er de sidste film, vi satser på i Odense. De er udvalgt af filmproducent Ulrich Breuning og tidligere programredaktør i DR Kit Bramsnæs i samarbejde med undertegnede. Priserne vil blive uddelt af en jury bestående af Henning Carlsen, som er den første dansker, der har instrueret en Cannes-prisvinder (*Sult*, 1966), Børge Ring, der er den første Oscar-belønnede dansker (med animationsfilmen *Anna & Bella*, 1984), og Catherine Asmussen, der i fjor fik Grand Prix i Odense for indvandrerfilmen *Ghettoprinsesse*.

FØLGENDE FILM ER UDVALGT TIL DEN DANSKE KONKURRENCE I ODENSE

ERNST af Alice de Champfleury
SLOTTET I ITALIEN af Anne Wivel
KIKSER af Michael Horsten
SEASONS OF BLOOD AND HOPE af Lars Johansson
STORM P - OPFINDERSE af Jørgen Vestergaard
PORTRAIT OF GOD af Jon Bang Carlsen
KYS KYS af Linda Krogsøe Holmberg
GRÅVEJR af Anne Heeno
PÅ AMA'R af Klaus Kjeldsen
HR. BOE OG CO'S ANXIETY af Christoffer Boe
TRO, HÅB OG BATMAN af Linda Krogsøe Holmberg
NÅR LYGTERNE TÆNDES af Martin Strange-Hansen
ESCAPE af Kim Bodnia
EPIDEMIEN af Niels Frandsen
HORACE PARLAN BY HORACE PARLAN af Don McGlynn
GREVINDENS DØTRE af Mette Knudsen
EN DRØM I TUSINDE STYKKER af David Fox
INSTANOTRON af Thomas Pors
CAPITAL OF MEMORY af Lise Kapper
PUZZLE PIX af Palle Granhøj og Per Victor
HÅRDE DRENGE DANSER IKKE af Eske Holm
RADIOFOLKET af Dorte Høeg Brask
ANCESTORS ON-LINE af Helle Toft Jensen
FAMILY af Sami Saif og Phie Ambo
ET MINUT OM MENINGEN MED LIVET af Charles Gaugler
STACEYANN CHIN - EN POETRY SLAMMER af Ulrik Wivel
CONNECTIONS - RAY JOHNSON ON-LINE af Lars Movin og Steen Møller Rasmussen
ZACHARIAS CARL BORG af Kenneth Kainz
JUTTA RAVN af Kirsten Sørensen m.fl.
FODBOLDRENGEN af Anders Gustafsson
PIGEN FRA ORADOUR af Ib Makwarth
MIN EGEN MOTORHEST af Katja Forbert & Iben Haahr
LIVET SKAL LYKKES af Maria Bramsen
LOVE BIRDS af Trylle Vilstrup
HUND OG FISK af Jannik Hastrup
TO MÅ MAN VÆRE af Ulla Boye
MIN STØRSTE GAVE af Anne Hjort
FRAGMENTER AF EN TILVÆRELSE af Lars Reinholt Jensen og Torben Kjærsgaard Madsen
DRONNINGENS GOBELINER af Lars Mortensen
OMVEJE TIL FRIHED af Mikala Krogh og Sidse Stausholm

NORDISK PANORAMA I ÅRHUS

Den 18.-23. september afholdes Nordisk Panorama i Århus. Denne gang bærer den nordiske festival tilnavnet '5 Cities Film Festival'. Festivalen, der afholdes for 12. gang, turnerer nemlig i fremtiden mellem fem faste nordiske værtsbyer, og i Danmark bliver Århus den faste by. I festivalens hovedprogram bliver der lejlighed til at se årets bedste nordiske kort- og dokumentarfilm. 15 dokumentarfilm af spillefilmslængde og 40 kortfilm vises i konkurrenceprogrammet, hvor der er mulighed for at vinde den nordiske kortfilmpris og den nordiske dokumentarfilmpris – hver ledsaget af 25.000 kr.

Festivalens visninger vil finde sted i midtbybiograferne CineCity og Øst for Paradis, og der vil blive arrangeret særlige events i Ridehuset. Der forventes op mod 400 professionelle deltagere og et stort århusiansk publikum til arrangementerne.

SIDEPROGRAMMERNE

Da det er den århusianske Festival of

Festivals, der står for den praktiske gennemførelse af arrangementet, afholdes den sædvanlige Festival of Festivals ikke. I stedet udvides Nordisk Panorama med en ekstra dag og en serie med internationale prisvindere og andre film, der har gjort sig særligt bemærket internationalt på festivaler. Serien vises også i Cinemateket på Det Danske Filminstitut i København.

Festivalen giver også plads til to serier med irske og skotske kortfilm. Serierne er sammensat af Filmkontakt Nord, Scottish Screen og Irish Film Board, og der sættes fokus på filmproduktionen fra den nordvestlige del af Europa.

I samarbejde med Danmarks Radio er der arrangeret en serie med nordiske dokumentarfilm, der i år har deltaget på den internationale tv-konference INPUT i Capetown. Det er uafhængigt producerede dokumentarfilm, der har været vist stor interesse for internationalt som tv-programmer.

Sidste år arrangerede Festival of Festivals et særligt østjysk program, og der vil i år blive afviklet et tilsvarende

program en aften i Filmhuset i Mejlgade. Programmet sætter fokus på de mange talenter i lokalområdet, der brænder for at lave film. Produktionerne vil konkurrere om 16mm-råfilm sponsoreret af Kodak.

SEMINARER

I et seminar om den nye genre *reality games* stiller den hollandske producent Paul Römer sig til rådighed for et on-stage-interview. Han opfandt konceptet for *Big Brother* og har fungeret som konsulent på de mange landes versioner af det populære program. Hvordan får man idéen til et sådant psykologisk spil for åben skærm? – Og hvad er det, der gør, at hele verden indespærret i et hus? Seminaret vil diskutere *Big Brother* og reality game genren som en af dokumentarismens mange forgreninger.

Hvad gør man, hvis man bare vil lave film, men ikke er kommet ind på en af de velrenommerede statslige filmskoler? Med udgangspunkt i

foreningen Super16 vil Nordisk Panoramas andet seminar se på, hvad der kan gøres ved filmambitionerne. Super16-medlemmer vil fortælle, hvordan de rent praktisk organiserer sig og finder finansiering, og de vil vise eksempler på deres produktioner. Super16 er ved at starte en søstergruppe i Estland, og de håber, at seminaret bl.a. kan inspirere til dansen af flere tilsvarende grupper.

MARKED & FORUM

Under festivalen er Filmkontakt Nord vært for et filmmarked med nordiske film. Arrangementet henvender sig særligt til købere og distributører. Den 17. og 18. september afholdes Nordic Forum for Co-financing of Documentaries arrangeret af Filmkontakt Nord. Her kan producenter og instruktører pitche deres nye filmidéer med henblik på at skaffe finansiering. Foruden nordiske dokumentarfilmproducere fra tv, filminstitutter og regionale fonde er der inviteret producere fra Canada, Skotland, Irland og Nordtyskland.

SUPER 16 KLAR MED PRODUKTION 3

De 16 medlemmer af filmforeningen Super16 har efter de to første år i et 3-årigt uddannelsesforløb færdiggjort deres tredje filmprojekt. De nye novellefilm havde premiere mandag d. 18. juni i Cinemateket på Det Danske Filminstitut.

Super16 holdt informationsmøde sidst i maj om optagelse af nye medlemmer. Mere en 40 interesserede deltog. En del af de fremmødte har assisteret på det første holds produktioner, men der var også mange nye ansigter.

Ansøgningsskema til optagelse på næste hold kan downloades fra www.super16.dk.

BOSSE & SØN APS / Iben Snebang, instruktør / Signe Birket-Smith, producer / Silke Roos, manuskript / Foto: Frame grab

EJE VEJE VÆK / Linda Krogsøe Holmberg, instruktør / Sussanne Vendelbo, producer / Teis Beyer, manuskript / Foto: Troels Jeppe

PRISEN / Jens Mikkelsen, instruktør / Mads Nørfelt Marstrand, producer / Gry Dunja Jensen, manuskript / Foto: Jacob Noel

FARVEL / Nynne Selin, instruktør / Nicolai Berthelsen, producer / Nynne Selin, Teis Bayer og Lotte Tarp manuskript / Foto: Jan Pallesen

ELSKENDE / Tilde Harkamp, instruktør / Anne Lindberg, producer / Tilde Harkamp, manuskript / Foto: Tao Adler

DEN STORE FORSKEL / Carsten Myllerup, instruktion / Mia Marie Borup, producer / Carsten Myllerup, manuskript / Foto: Philippe Kress

MIDDAGEN / Peter Norn Gornstein, instruktør / Henrik Berthelsen, producer / Peter Norn Gornstein, manuskript / Foto: Thomas Lekdorf

DEN DANSKE FILMSKOLE AFGANG 2001

TILLYKKE!

Når lysterne tændes Foto: Mette Marie Brondbjerg, Tao Ahler

FILM / **NÅR LYSTERNE TÆNDES** Martin Strange-Hansen, instruktør / Mie Andreasen, producer / Adam Philp, fotograf / Mahi Rahgozar, klipper / Per Nordentoft, tonemester / Flemming Christian Klem & Martin Strange-Hansen, manusforfattere / Michael Leth Hansen, scenograf, / Flemming Nordkrog, komponist **WOYZECKS SIDSTE SYMFONI** Nikolaj Arcel, instruktør & manus / Stine Spang-Hansen, producer / Eric Witzgall, fotograf / Nikolaj Monberg, klipper / Claus Lyng, tonemester **GOTTLIEB** Niels Nørlov Hansen, instruktør og manus / Christian E. Christiansen, producer / Ian Hansen, fotograf / Line Schou Hillerbrand, klipper / Hans Christian Kock, tonemester / Rasmus Cold, scenograf / Jacob Rønne, komponist **SIDSTE WEEKEND** Mikkel Nørgaard, instruktør & manus / Louise Vesth, producer / Adam Philp, fotograf / Christin Illeborg, klipper / Asser Borgen, tonemester **POSTKORT FRA MARS** Tzara Tristana, instruktør & manus / Nina Lyng, producer / Mikael Valentin, fotograf / Rikke Selin Lorentzen, klipper / Peter Albrechtsen, tonemester **HR. BOE AND CO.'S ANXIETY** Christoffer Boe, instruktør & manus / Tine Grew Pfeiffer, producer / Manuel Claro, fotograf / Mikkel E.G. Nielsen, klipper / Morten Green, tonemester **AGNETHE** Jane Vorre, fotograf

MANUSKRIPT / Abalone Koppel, Bo C. Plantin, David Elmer, Flemming Christian Klem, Kjersti Helen Rasmussen, Maj Bovin, Mette Heeno, Rune Schjøtt

TV / **MK** Mikala Krogh, dokumentar tilrettelægger **VIDT ÅBEN, TÆT LUKKET** Judith Lansade, dokumentar tilrettelægger **VEJEN TILBAGE** Kasper Torsting, dokumentar tilrettelægger **MELLEMTIDEN** Eva Mulvad, dokumentar tilrettelægger **NOTATER OM TAVSHED** Dorthe Høeg Brask, dokumentar tilrettelægger **FILM, FISK OG FRIHED** Frank Piasecki Poulsen, dokumentar tilrettelægger **FORESTILLINGER OM UTROSKAB** Lisa Flood Staubo, flerkamera producer **AT SIGE DET TIL HENDE** Kasper Birch, flerkamera producer **4/4 ALT DET HUN GØR** Torben Simonsen, flerkamera producer

Woyzecks sidste symfoni Foto: Casper Sejersen

Gottlieb Foto: Ian Hansen

Sidste weekend Foto: Martin Dam Kristensen

Postkort fra Mars Foto: Linda Wassberg

Hr. Boe and Co's Anxiety Foto: Linn Sandholm

Agnethe Foto: Peter Hauerbach

PROJEKT DEN INTERAKTIVE FILM

Storvask Foto: Frame grab

Den Interaktive Film er et samarbejdsprojekt mellem Kulturministeriets Udviklingsfond og Det Danske Filminstitut med det formål at udvikle den kunstneriske multimedieproduktion inden for en filmisk tradition.

AF PRAMI LARSEN

Der er andre levende billeder end film og tv. Faktisk sniger de sig ind alle vegne – i teatret, i litteraturen, i musikken, i billedkunsten. Men også i spil – computer- og konsolspil og på internettet. Mange af dem er digitale – og mange er interaktive. De bliver flottere og flottere – og ligner ofte film til forveksling. Nogle er kunst – andre rent kommercielle.

I USA og England er konsolspil – Playstation, Sega, snart X-box osv. – en eksplosivt voksende industri, som har langt større indtjening end filmindustrien. Men folkene bag, karakterer og plot deler brancherne ofte med hinanden. DVD har som format gjort andre typer af film mulige. På DVD kan man lægge mange kortfilm om samme tema kombineret med tekst og stillbilleder, så de giver en mere dækkende oplevelse af et emne, end en enkelt titel på et VHS bånd kan.

Hvordan Filminstituttet skal forholde sig til disse nye filmiske medieformer, det skal projektet Den Interaktive Film være med til at forberede svar på. Den Interaktive Film er et samarbejdsprojekt mellem Kulturministeriets Udviklingsfond og Det Danske Filminstitut med det formål at udvikle den kunstneriske multimedieproduktion inden for en filmisk tradition. Den Interaktive Film findes jo ikke. Men de digitale, interaktive medieformer, som udspringer af en filmisk tradition, må vi forholde os til.

TRE PROJEKTER I PRODUKTION

Ideen bag dette pilotprojekt er, at DFI bliver klogere på området ved at prøve at producere kunstneriske multimedieværker. Så i februar var der deadline på forslag til:

1. et interaktivt, filmisk projekt for børn, evt. udformet som et konsolspil
2. et interaktivt, filmisk projekt for voksne, evt. udformet som et konsol
3. et interaktivt filmisk dokumentarprojekt med distribution helt eller delvist via internettet.

I foråret nedsatte vi redaktionen, som skal udvælge projekterne. Redaktionen består af: Mogens Jacobsen, design- & conceptchef MONDO og medlem af ARTNODE, Karin Søndergaard, kunstner, Boxiganga Performance Teater, Lars Qvortrup, professor ved Center for interaktive studier Syddansk Universitetscenter, Erik Stephensen, direktør Skandinavisk Film Kompagni, Camilla Lyngbo Hjort, direktør Pink Floor, Ole Ivanoff, kreativ direktør IVANOFF INTERACTIVE.

Redaktionen har afholdt fire redaktionsmøder og en pitching-dag, hvor de har behandlet de 67 indkomne projektforslag og indstillet 7 projekter til udvikling. I løbet af projektudviklingsfasen skal projekterne danne teams, udarbejde manuskript og storyboard, afprøve teknikker og producere mindre dele af projektet samt udarbejde budget og produktionsplan samt undersøge rettighedsspørgsmål og distributionsmuligheder. Vi regner med, at projektudviklingsfasen kan afsluttes i september, hvorefter redaktionen vil afgøre, hvilke tre projekter der skal sættes i produktion.

DE SYV PROJEKTER

Storvask af Cassandra Wellendorf og Stine Tange

Storvask er et interaktivt spil for børn.

Spillet starter i en vasketøjskurv og ender på en tørresnor. Undervejs kommer man gennem en vaskemaskines voldsomme tumulter af kampe og forelskelser mellem de forskellige stykker tøj. Spillet er inspireret af H.C. Andersens små eventyr om levende ting – især *Toppen og Bolden*.

Obduktionen af Karen Hjermand

Obduktion er et spil. Hovedpersonen er Lennart, der både er fødselslæge og studerer til patolog. Stedet er Venedig omkring 1800-tallet på et hospital med to etager: På den øverste etage er en fødselsgang, på den nederste er Det Patologiske Institut, hvor man obducerer kvinder, der er døde i barselsengen. Det er en symbolsk fortælling, hvor spilleren skal udfri sig selv, bl.a. ved at obducere kvindeliggene, som symboler på angst for kærligheden.

Obduktionen Foto: Frame grab

Glistrup af Flemming Lyngse

Henover sommeren 2000 opholdt Flemming Lyngse sig hjemme hos Mogens og Lene Glistrup, hvor han optog 50 timers materiale. Dette materiale ligger til grund for et interaktivt projekt. Et projekt om "den sande troende", om fanatismens væsen. Hvad sker der med et menneske, når det aldrig tvivler på sig selv?

Ventefilm af Lars Christiansen og Anders Morgenthaler

Ventefilm er en interaktiv film, som giver mennesker, der venter, en oplevelse, de kan påvirke bevidst eller ubevidst. Man kan interagere fysisk og følge med i ventefilmen, mens man venter ved et stoppested. Hver scene kan være en lille kortfilm, men kan også fungere som del af en sammenhængende historie, som man vil kunne følge, hvis man opsøger de andre stoppesteder.

Byen udenfor tiden af Michael Valeur

I *Byen udenfor tiden* har man formået at holde tidens bølge stangen ved hjælp af diger. Omkring hele byen ligger et kraftfelt, der holder tiden ude. Men det sker, at der opstår brud på digerne, og de berørte steder kan man se tiden bevæge sig i ryk. Universet er underligt sammensat, og byens indbyggere kan være flere hundrede år. De dør, hvis digerne giver efter. Det er et landskab, hvor hi-tech går hånd i hånd med nostalgia. Et landskab hvor meningen med livet skifter karakter, fordi det ikke behøver at slutte.

Box Junction af Michael Schjødt og Rasmus Arrild

Box Junction er en cirkulær roadmovie. Omdrejningspunktet er et opgør mellem et ungt par; mødestedet en kaffebar. Deres følelse af opløsning får virkeligheden til at spalte sig i en række parallelle universer. Hvilke muligheder ligger forude, hvad er der sket, hvad kunne der være sket? Tankebaner løber i ring. Formmæssigt er filmen inspireret af "nouveau romans" opløsning af fortællehierarkiet.

Alba af Merete Pryds Helle

Spillet starter med, at vi ser en sekvens fra en retssal, hvor en kvinde modtager en dom på livsvarigt fængsel for mordet på hendes invalide bror. Hun protesterer og påstår, at hun er uskyldig og vil i samarbejde med sin neurolog bevise sin uskyld. Neurologen udsætter kvinden for et eksperiment, der går ud på, at hendes hjerne tilkobles en slags biologisk computer, der kan gengive hjerneaktivitet i billedform. Man kan så navigere i hendes erindringsmateriale uden hendes kontrol og derved under søge sandheden.

Ventefilm Foto: Frame grab

NY BESTYRELSE PÅ DET DANSKE FILMINSTITUT

Søren Kjær
Foto: Ukendt

Palle Simonsen
Foto: Ukendt

Bodil Nyboe Andersen
Foto: Rigmor Mydtskov

Torben Krogh
Foto: Kim Agersten/Polfoto

Eva Fønss-Jørgensen
Foto: Ukendt

Ulrik Andersen
Foto: Steen Iversen

Katrine Ring
Foto: Nicolai Amter

Den 6. juni offentliggjorde kulturministeren sammensætningen af den nye bestyrelse for Det Danske Filminstitut. Søren Kjær, amtskoledirektør i Vejle Amt fortsætter som formand, mens forhenværende finansminister Palle Simonsen er udpeget som ny næstformand.

Bestyrelsen består derudover af: Nationalbankdirektør Bodil Nyboe Andersen (udpeget af Rådet for Spillefilm), journalist Torben Krogh (udpeget af Rådet for Kort- og Dokumentarfilm),

førstebibliotekar Eva Fønss-Jørgensen (udpeget af Museumsrådet), webredaktør Ulrik Andersen (valgt af medarbejderne ved Det Danske Filminstitut) og musikjournalist Katrine Ring (udpeget af kulturministeren).

"Det 'nye' Filminstitut, som repræsenterer den statslige filmpolitik, har igennem de første 4 år styrket alle Filmlovens indsatsområder og har dermed bevist det rigtige i at samle indsatsområderne i én organisation," udtalte bestyrelsesformand Søren

Kjær i forbindelse med udpegelsen af den nye bestyrelse og tilføjede:

"Vi træder nu ind i en ny fase, hvor vi skal konsolidere og udvikle dansk films succes. De eksisterende støtteordninger har været afgørende for fremgangen, men dansk films behov for investeringer kan ikke løses alene gennem DFI's støtteordninger. Vi ser derfor med glæde på de seneste initiativer omkring etablering af erhvervsbaserede støtteordninger, som f.eks. en investeringspulje under Vækstfonden

og muligheden for etablering af regionale filmfonde. Herudover håber jeg, at tv-stationer aktivt vil medvirke til den nødvendige merinvestering i dansk film.

Den nye bestyrelse er med dens brede sammensætning godt klædt på til at varetage fortsættelsen af det arbejde, som den gamle bestyrelse påbegyndte, med at udbygge og styrke et konstruktivt samarbejde med den samlede danske filmbranche."

FILMPRIS

På dokumentarfilmfestivalen SEE Docs in Dubrovnik blev den danske film *En minister krydser sit spor* belønnet med publikumsprisen. Festivalen fandt sted 23.-29. juni og er en søsterfestival til Balticum Film & TV Festival, som de sidste 10 år har fundet sted på Bornholm.

Filmen, som er instrueret af Ulrik Holmstrup og produceret af TV-DOK i co-produktion med Vesterholt Film, Net-Produktion, DR TV og støttet af Det Danske Filminstitut, Sveriges Television, Undervisningsministeriet, Folkekirkens Nødhjælp, findes i DFI's distribution.

Foto: Jakob Carlsen/Polfoto

KUNSTEN AT SE

DFI har lavet materiale til undervisning i billedkunst til Folkeskolens små og store elever. De seks film i billedkunstpakken er *Alice og Emil på vej til billedet* af Birgita Faber, *Linnea i malerens have* af Lena Anderson og Christina Björk, *Art Support* af Lars Nørgård, *Kunsten er lang - filmen er kort* af Steen Møller Rasmussen, *Den offentlige røst* af Leif Marcussen og *Karel Appels virkelighed* af Jan Vrijman.

Filmpakken blev præsenteret i Nyhedsbrevet Film i skolen og undervisningsmaterialet findes på www.dfi.dk.

SIKRING AF DANSK FILMARV

Foto: Jan Buus

I april 2001 bevilgede Kulturministeriet 4,4 mio. kr. til udbygning af Film-institutets midlertidige filmarkiv i Glostrup uden for København.

Samtidig bliver der nedsat et hurtigtarbejdende udvalg, der skal komme med forslag til et nyt permanent magasin for de brandfarlige nitratfilm, der kræver specielle opbevaringsforhold. Der er ikke afsat bevilling til denne del af projektet, men overslaget lyder på 6,3 mio. kr.

Det midlertidige arkiv i Glostrup blev taget i brug i januar 2000, og med den nye bevilling er Filminstituttet nu i stand til at flytte alt materiale, bortset fra nitratfilm, fra Bagsværd Fort til arkivet i Glostrup, der byder på meget bedre opbevaringsforhold.

Det er planen, at der i Glostrup også skal indrettes bokse til film, der er ramt

at det såkaldte eddikesyndrom - en kemisk nedbrydningsproces i film-materialet. Desuden skal arkivet huse Filminstitutets samling af filmtekniske apparater, plakatsamlingen m.m.

Inden for den midlertidige løsningsrammer er denne udvidelse en væsentlig forbedring af mulighederne for at bevare den danske filmarv. Filmarkivet stiler efter, at nye film i princippet kan bevares uendeligt, mens film, der allerede er ramt af eddikesyndromet, vil få forlænget den forventede restlevetid fra 10 til 100 år.

Med den tidshorison kan arkivet meget bedre planlægge og gennemføre en prioriteret bevaringsindsats. En egentlig bevaringsplan vil blive udarbejdet i løbet af 2001 på basis af en omfattende tilstandsvurdering af filmsamlingen.

DFI STØTTER DA HOLLANDSKE FILM

Af Lars Feilberg

Der har længe været behov for at fortolke filmlovens generelle bestemmelse om co-produktion i nogle konkrete retningslinier, som angiver forudsætningerne for at ansøge om støtte. Behovet gælder kun spillefilm.

For alle europæiske co-produktioner gælder det, at danske producenter ikke kan forvente at fortsætte med at hente et betydeligt bidrag til finansiering af danske film, med mindre udenlandske film ind i mellem kan hente nogen finansiering i Danmark. Derfor vil der blive gjort en særlig indsats overfor øvrige europæiske producenter med hensyn til oplysning om mulighederne for støtte til co-produktioner. De nordiske lande kan søge støtte på samme vilkår og vil blive bedømt efter samme retningslinier som øvrige europæiske producenter.

I henhold til filmlovens bestemmelser kan co-produktioner kun støttes, såfremt der er tale om et egentligt samarbejde kunstnerisk/teknisk/økonomisk – og der skal være et passende forhold mellem den danske indsats i kreativ og økonomisk henseende.

På denne baggrund har DFI udarbejdet disse retningslinier til konkretisering af filmlovens bestemmelser:

1. Der kan ydes støtte til co-produktioner, herunder ikke-dansksprogede film. I henhold til loven forudsætter støtte fra DFI, at der eksisterer et teknisk og kunstnerisk samarbejde mellem den danske producent og filmens hovedproducent. Til vurdering heraf anvendes et pointsystem, hvor 4 point normalt er minimum for at kvalificere til støtte. Der gives følgende point:

Dansk instruktør	3 point
Dansk hovedfunktion	2 point
Dansk hovedrolle	3 point
Andet	1 point (max 2 point)

2. Støtten fra DFI kan normalt ikke overstige værdien af det tekniske/kunstneriske samarbejde som udtrykt i budgettet (f.eks. udgift for skuespillere, hovedfunktioner, m.v.).

3. Filminstitutets producer vurderer de under pkt. 1 og 2 nævnte forhold. Co-produktionsmidlerne (8 mio. kr.) disponeres af konsulentene. Midlerne fordeles ikke mellem konsulentene, men den enkelte konsulent indstiller til støtte med relevante projekter, dvs. projekter som er blevet vurderet som

Tegning: Søren Mosdal

beskrevet ovenfor.

Der vil i fremtiden ikke blive arbejdet med procentgrænser for, hvornår der er tale om minor produktioner, men udelukkende om den danske producent er hovedproducent eller minor producent.

En dansk producent kan sagtens lave

film i udlandet (også som hovedproducent). DFI skal imidlertid i relation til den danske støtte forholde sig til, om filmen opfylder 4 point kravet og til den danske indsats som angivet i budgettet, samt lovens formål i øvrigt. Det er kun danske producenter, der kan ansøge om støtte. Ovenstående

midler har været til disposition fra 1. juni 2001. Pointsystemet blev ligeledes taget i brug 1. juni. 2001.

Lars Feilberg er Områdedirektør for Produktion & Udvikling i Det Danske Filminstitut.

NYE FILM I DET DANSKE FILMINSTITUTS DISTRIBUTION 2001

Foto: Jacek Petrycki

DALEN

70 min. GB 1999 / Inst. Dan Reed
Prod. Mentorn Barraclough Carey m.fl.

I 1998 udbrød et blodigt opgør mellem albanere og serbere i Kosovo. Midt i kampens hede opholdt den britiske dokumentarist Dan Reed sig i området og hørte begge parter opfattelse af konflikten. Både albanere og serbere føler, at området historisk set tilhører dem. Trods voldsomme menneskelige omkostninger har ingen til hensigt at trække sig tilbage. Men én ting kan parterne blive enige om: Både magthaverne i Beograd og de europæiske naboer har svigtet. I et afdæmpet toneleje nærmer filmen sig krigens grusomheder og de involveredes magtesløshed på en måde, så både soldater og civile træder frem som mennesker med individuelle følelser, holdninger og historier.

Foto: Ukendt

FAR OG JEG

39 min. S 1999 / Inst. Linda Västrik
Prod. Lisbeth Gabriëlsson Film AB, Linda Västrik

Den unge svenske instruktør har i denne personlige debutfilm rystet publikum med sin hudløse skildring af opgøret mellem far og datter. Instruktøren opsøger sin formodede biologiske far, som pure afviser noget slægtskab med den unge kvinde. Linda holder dog med lige så stor stædighed fast i sit og kræver, at faderen lader sig DNA-teste for at få en afgørelse én gang for alle. Filmen bevæger sig på knivens æg mellem det personlige og private; instruktøren overskrider både sine egne og faderens grænser gang på gang - med en kompromisløshed, som gør filmen uafviselig. En smertefuld, men også morsom film om at erfare, hvad man kan og ikke kan ændre på, og hvordan man trods alt kommer videre i livet.

Foto: Morten Bruus

DA VERDEN KOM TIL JONATHAN

14 min. DK 2000 / Inst. Hanne Vibeke-Holst,
Morten Bruus / Prod. Foreningen Casablanca

Et barn kommer til verden, lyder det så smukt. Samtidig kommer verden til barnet. I denne poetiske kortfilm følger vi forfatteren Hanne Vibeke Holst og fotografen Morten Bruus' nyfødte Jonathan på rejsen gennem det første leveår. Først er morens bryst, søvnen, badet, lyset og lydene det lille barns foretrukne. Senere kommer bolden, bilen, blomsterne ind på livets scene. Fire årstider senere kan Jonathan grinende og triumferende løbe ud af billedet. Han har taget de første skridt ud i den store verden. Filmen kan ses af alle, også af større søskendebørn.

Foto: Ukendt

FRA SARAJEVO TIL CAPE WRATH

106 min. GB 1999 / Inst. Doug Aubrey
Prod. Pictoral Heroes

Filmen, hvis engelske titel er Victims of Geography er en rytmisk monteret roadmovie om et Europa, der skal komme sig efter en krig. På en rejse gennem Sarajevo, Beograd, Zagreb, Budapest, Berlin, Amsterdam og Southampton møder man Europas guerillahær: nomader, øko-krigere, net-borgere, radio-pirater, sigøjner-aktivister, streetfighters, skinheads, party-girls og soul-surfers. Fælles for dem er deres stærke tilknytning til det sted, de kommer fra - og en endnu større længsel efter at slippe væk herfra og indgå i et større netværk. En film om unge med store visioner, mod og energi til at kæmpe for personlig frihed og en fælles fremtid.

Foto: Henrik Ørster

ELEFANTEN OG SOMMERFUGLEN

21 min. DK 2001 / Inst. Annette Riisager
Prod. Video One v/Ole Alskov

En lille film om modsætninger. To små børn drager på egen hånd ud i Zoologisk Have, som åbner sig som et eventyrligt univers for deres øjne og fødder. Børnene aftaler, at rejsen rundt i haven skal være en opdagelsesrejse på jagt efter forskelle. De søger det lyse og det mørke dyr, det lette og det tunge dyr, det farlige og det gemyttede dyr... Filmen er iscenesat, men har en dokumentarisk karakter. Dialogen er sparsom, mens musikken underbygger stemningerne i de små børns møde med de forskellige dyr - og med sig selv. For haven er stor, tunnelen er lang og mor er pludselig langt væk. Egnat til børn fra 3 år.

Frame grab

GLISTRUP

59 min. DK 2001 / Inst. Flemming Lyngse
Prod. Barok Film og TV Produktion

Mogens Glistrup gjorde sin entré i det danske mediebillede i 1971, da han i tv gav udtryk for, at det var asocialt at betale indkomstskat. Selv havde den succesrige landsretssagfører en trækprocent på nul. Det kunne alle danskere få, hævdede han. Året efter stiftede han Fremskridtspartiet og gik til kamp mod bureaukrati og "papirusser". Efter en periode med markant vælgeropbakning gik det ned ad bakke, og i 1990 blev Glistrup ekskluderet fra sit eget parti. De vigtigste begivenheder i Glistrups offentlige liv illustreres via arkivklip. Den nu 74-årige Glistrup og hans kone Lenes nuværende tilværelse beskrives indgående gennem samtaler og optagelser fra deres hjem.

Frame grab

ERINDRINGENS LANDSKABER

- 4 film om sandheds- og forsoningsprocesser i det sydlige Afrika

104 min. Sydafrika, Namibia, Mozambique, Zimbabwe 2000 / Inst. Richard Pakleppa, Antjie Krog, Ronelle Loots, Karen Boswall, Prudence F. Uriri / Prod. On Land Production, Day Zero Film & Videoproduction, Joao Ribeiro, Don Edkins

Fire film om konflikt og forsoning i fire lande i det sydlige Afrika. Om sår der ikke er helet og om konkrete forsøg på at komme overens med fortidens misgerninger. I nogle af landene har det hidtil vist sig umuligt at forsones de stridende parter med hinanden og med deres egne handlinger, mens det andre steder har været frugtbart at benytte traditionelle forsoningsritualer.

Foto: Morten Borchersen

GRÅVEJ

16 min. DK 2000 / Inst. Anne Heeno
Prod. Angel Arena med støtte fra Novellefilm

En tidlig morgen mødes to mennesker - en mand og en kvinde - tilfældigt på en bro over en motorvej for at begå deres sidste handling i denne verden. Men som så mange andre møder i denne verden får også dette afgørende implikationer for den definitive beslutning.

Foto: Ole Ørsted

MALAKOTA - JEG ER LAKOTA

60 min. DK 2000 / Inst. Hans-Henrik Jørgensen
Prod. S. Film ApS

I næsten hundrede år, fra 1883 til 1978, havde de nordamerikanske indianere mistet retten til at undervise i deres sprog og dyrke deres kultur. Det gjaldt også lakota-indianerne i South Dakota, en af Nord-amerikas mest forarmede stammer. I dag lægger lakota'ernes ældre vægt på at udbrede kendskabet til den traditionelle spiritualitet og tankegang. På lokale skoler undervises børn og unge i lakota-sproget, og der er taget initiativer, der skal sikre, at kunsthåndværk og andre færdigheder går i arv. I en periode var stammen på kanten til undergang. Nu ser det ud til, at indianere også i fremtiden vil kunne sige: "Malakota - jeg er lakota!"

Foto: Ukendt

TO KVINDER

22 min. DK 2001 / Inst. Amir Rezaadeh
Prod. Cosmo film med støtte fra Novellefilm

Den ældre kvinde Elisabeth er i starten meget forbeholden over for sin nye hjemmehjælper Karima, som er indvandrer pige. Men det viser sig, at de nærer en fælles passion for at spille klaver. Da Karima står over for at måtte opgive musikken og mod sin vilje indgå et arrangeret ægteskab, træder Elisabeth i karakter. De to kvinder mødes! I hovedrollerne ses Bodil Kjer, Fadime Turan og Jens Jørn Spottag.

Foto: Jesper Mauritzen

EN MUR AF TAVSHED

42 min. DK 1999 / Inst. Klaus Birch
Prod. Nordisk Film og TV for TV 2/Danmark

Hvert år mister 4.000 danske børn deres far eller mor. Alligevel har ni ud af ti skoler ikke nogle planer for, hvad man stiller op i tilfælde af dødsfald i et barns familie. Teenagegruppen i Ålborg er en samtalegruppe for børn, der har mistet én af deres forældre. I gruppen sidder Jes Dige, terapeut i Kræftens Bekæmpelse. Hans opgave er at tale med børnene og bryde den tavshed, der ofte omgiver dem i hjem og skole. Og han giver råd til omgivelserne om, hvordan man kan nærme sig det svære emne. Den 12-årige Marie og den 17-årige Gitte har begge mistet deres mor. Filmen følger dem tæt i et terapiforløb, hvor de taler om de mange tanker og følelser, der udløses af et tab af et nært familiemedlem.

Foto: Jan Pallesen

TRO, HÅB OG BATMAN

16 min. DK 2000 / Inst. Linda Krogsøe Holmberg
Prod. Nimbus Film ApS, Super 16

En enkel og varm film om at miste. Christians far dør af kræft, og Christian bliver alene med sin mor. Sammen prøver de at forstå og at finde en ny måde at leve videre på. Christian kaster sin omsorg på et lille pindsvin, han aldrig har set. Han fodrer det, tror på det og kan sige "pindsvin" på alverdens sprog. Nabopigen udfordrer hans forestillinger, både om faderen og om pindsvinet. Hun og moderen hjælper Christian til at komme videre og til at give faderen en ny bolig inden i Christian selv. Filmen tager fat på et vanskeligt emne på en direkte og følelsesfuld måde. Egnet til børn fra 6 år.

Foto: Ukendt

SKILSMISSE PÅ IRANSK

76 min. GB 1998 / Inst. Kim Longinotto,
Ziba Mir-Hosseini / Prod. 20th Century Vixen

Denne overrullende dokumentarfilm udspiller sig på et kontor for familieret i Irans hovedstad Teheran. De to instruktører har over en længere periode fået lov til at følge en række iranske par, hvor kvinderne af forskellige årsager har søgt om skilsmisse. For kvinderne er det en næsten umulig kamp, og filmen beskriver med stor respekt deres ukuelighed og målrettethed. Filmen giver et sjældent indblik i nutidens Iran fra en kvindelig synsvinkel og tilføjer mange nuancer til den gængse vestlige opfattelse af muslimske kvinder. Filmens fortælle-mæssige dynamik giver dette ellers smalle emne en meget bred appel, og filmen har da også vundet en lang række internationale priser.

Foto: Ukendt

TUVALU

88 min. D 2000 / Inst. Veit Helmer
Prod. Veit Helmer-Filmproduktion

Enspænderen Anton hjælper sin blinde far med at holde gang i en nedslidt svømmehal, mens han hemmeligt længes efter de store oceaner. Situationen er uholdbar. Fra den ene side truer fremskridtet med at udslette badeanstalten. Fra den anden lokker Eva, en sværmerisk badenymfe med sømandsdrømme. I tintede sort/hvide billeder, og med et minimum af ord, inviterer filmen indenfor i et egenartet univers, på én gang klart og universelt som en stumfilm og mystisk og dragende som en dunkel allegori over kærligheden og livets runddans.

Foto: Ukendt

DET STJÅLNE ALFABET

30 min. DK 2000 / Inst. Katrine Nyholm
Prod. Bech Film ApS

Poul Pedersen bliver kaldt "Bogstavmaleren". I 16 år har han været i gang med projektet Det stjålne alfabet, en systematisk serie "tyverier" af bogstaver fra andre kunstners værker. Et Q fra Asger Jorn. Et M fra Sven Dalsgaard. Et X fra Victor Brauner. Med kunsthåndværkerens omhyggelighed kopierer Poul Pedersen udvalgte bogstaver over på sine egne lærreder for på den måde at give dem tilbage til poesien. Bag hans sælsomme projekt ligger et avantgardistisk kunstsyn, der lidt efter lidt kommer til syne i instruktørens nysgerrighed efter at forstå motiverne bag bogstavtyverierne. Filmen kommer derved til at handle om de overvejelser og strategier, der kan ligge til grund for den såkaldte konceptkunst.

Foto: Ukendt

DE ÅBNE DØRE

28 min. DK 2001 / Inst. Iben Vibeke Nielsen
Prod. Filmselskabet Atlas A/S

Hvert år kommer ca. 2.500 unge i alderen mellem 15 og 21 år i forbindelse med det psykiatriske behandlingssystem. To ud af tre er piger. Filmen følger gennem et år to patienter på Nordvang Ungdomspsykiatrisk Afdeling. Et åbent behandlingssted, hvor de indlagte opholder sig af egen fri vilje. Christina på 21 forsøgte første gang at begå selvmord som 11-årig og har siden bevæget sig ind og ud af psykoset. Maria på 18 er indlagt for tredje gang og har været igennem gentagne selvmordsforsøg, spisevægning og anden selvdestruktiv adfærd. De to kvinder fortæller med stor åbenhed om deres problemer, og filmen afdækker med sin ligefremme tone den hårde grænse mellem normalitet og sygdom.

DANMARK - NORDENS BEDSTE FILMEKSPORT

TOP 20 NORDISKE FILM VIST I EUROPA OG USA (1996-2000)

ORIGINAL TITEL	LAND	PREMIERE	INSTRUKTØR	AKKUM. BILLETTER EU, US
1 BREAKING THE WAVES	DK / SE / FR / NL	1996	LARS VON TRIER	4.120.303
2 DANCER IN THE DARK	DK / FR / DE / NL	2000	LARS VON TRIER	3.500.216
3 DOGME I: FESTEN	DK	1998	THOMAS VINTERBERG	2.750.424
4 FUCKING ÅMÅL	SE	1998	LUKAS MOODYSSON	1.923.920
5 PIPPI LONGSTOCKING	SE / CA / DE	1997	CLIVE SMITH	1.757.450
6 OLSENBANDENS SIDSTE STIK	DK	1998	TOM HEDEGAARD	1.087.610
7 MIFUNES SIDSTE SANG	DK / SE	1999	SØREN KRAGH-JACOBSEN	937.455
8 JÅGARNA	SE	1996	KJELL SUNDVALL	929.977
9 PIPPI I SÖDERHAVET	SE / DE	1999	PAUL RILEY	883.726
10 DEN ENESTE ENE	DK	1999	SUSANNE BIER	877.151
11 HÅLSÖRESAN	SE	1999	LASSE ÅBERG	867.628
12 TILLSAMMANS	SE / DK / IT	2000	LUKAS MOODYSSON	849.134
13 IDIOTERNE	DK	1998	LARS VON TRIER	797.377
14 ADAM & EVA	SE	1997	H. HOLM / M. HERNGREN	786.388
15 JERUSALEM	SE / DK / NO / FI	1996	BILLE AUGUST	768.799
16 UNDER SOLEN	SE	1998	J. M. JACOBSEN / C. NUTLEY	742.068
17 SOLAN, LUDVIG OG GURIN MED REVEROMPA	NO	1998	NILLE TYSTAD	677.456
18 SVENSSON, SVENSSON	SE	1997	BJÖRN GUNNARSSON	523.451
19 HAMILTON	SE / NO	1998	HARALD ZWART	523.386
20 TOMTEN ÅR FAR TILL ALLA BARNEN	SE	1999	KJELL SUNDVALL	519.284

KILDE: OBS / LUMIERE April 2001

Danmark er bedste nordiske land, når man ser, hvordan Nordens film samlet har klaret sig på biografmarkedet i USA og Europa.

En Top-20 oversigt fra European Audiovisual Observatory (OBS) viser, at Danmark indtager en førerposition blandt nordiske film, der har været vist i hjemlandet, Europa og USA i perioden 1996-2000. Trods flest svenske film i oversigten, er det de danske film, der tiltrækker det største publikum. Af tabellen fremgår det, at det ikke alene er Dogmefilmene (*Festen*, *Mifunes Sidste Sang* og *Idioterne*), der har succes, men at Lars von Triers *Breaking the Waves* og *Dancer in the Dark* optræder på henholdsvis første- og andenpladsen med næsten 8 mio. solgte billetter tilsammen.

Også *Olsen Banden*, der er umådelig populær i Tyskland, gør sig flot med en 6. plads og over en million solgte bil-

letter, hvoraf de ca. 524.000 er solgt i Danmark. Takket være *Den eneste ene's* succes hos det danske publikum ligger Susanne Biers komedie på en 10. plads med 877.000 billetter, men i dette tilfælde er det kun en brøkdel af billetterne, der er solgt i udlandet.

Blandt de svenske film er det børne- og ungdomsfilm, der markerer sig mest, med *Fucking Åmål* på en 4. plads efterfulgt af to Pippi Langstrømpe-film. Bille Augusts svenske coproduktion *Jerusalem* indtager en 15. plads.

En stor mængde data, informationer og analyser om det europæiske filmmarkedets udvikling og status findes hos European Audiovisual Observatory (OBS) i Strasbourg.

OBS, der er tilknyttet Europarådet og har domicil i Strasbourg, udgiver en statistisk årbog med forklaringer på fransk, tysk og engelsk om film, tv, video og nye medier i Europa. I november 2000 lancerede OBS LUMIERE databasen <http://lumiere.obs.coe.int>. Adresse: Audiovisual Observatory, 76 Allée de la Robertsau, F-67000 Strasbourg, Frankrig. tel. +33(0)3 8814 4400 e-mail obs@obs.coe.int

Breaking the Waves Foto: Rolf Konow

DEN PERSONLIGE HISTORIE BRANCHETRÆF 2001

BRANCHETRÆF 24.-26. AUGUST PÅ FILMHØJSKOLEN

At dokumentarfilmen er subjektiv er en gammel nyhed. Der er en lang tradition for personlige dokumentarfilm, film der bærer tydelig præg af instruktørens intention og synsvinkel. Samtidig har der eksisteret en klar og uskreven grænse mellem det personlige og det private. Det personlige er i denne skelnen kunstnerens fingeraftryk, mens det private er selvoptagethed og uinteressant for offentligheden.

På det sidste er denne grænse ikke så klar mere. I stigende grad vender instruktører kameraet 180 grader og fortæller deres egen historie. Både på tv-fladen og på festivaler er instruktøren som medvirkende ved at blive et velkendt fænomen. Rykker grænsen mellem det personlige og det private sig i disse år? Er den ved at blive udvisket eller er den bare lige gyldig? Er

der de samme krav til instruktørens historie som til andre historier? Er de mere sandfærdige end film om alle andre end en selv? Og hvordan undgår man at blive skizofren, når man er hovedperson i sin egen film?

På årets branchetraf vil en række nye danske film af slagsen blive vist og diskuteret. Som i tidligere år kommer der både danske og internationale foregangsmænd og -kvinder. I år har vi fået tilsagn om deltagelse fra Kazuo Hara (Japan) og Pål Hollender (Sverige) samt bl.a. inviteret Jonas Mekas, Nan Goldin & Allan Berliner (alle USA).

Branchetrafet arrangeres af Danske Film- & TV Producenter, Film- og TV-Arbejderforeningen (FAF) og Det Danske Filminstitut.

Yderligere oplysninger: Synnøve Kjærland / Arine Kirstein branchetraef2001@hotmail.com

LEGATBOLIGEN I PARIS

Statens legatbolig i Paris administreres af en stiftelse med navn efter boligens givere, Ludvig Preetzmann-Aggerholm og Hustru, hvis formål er at muliggøre ophold i Paris for danske kunstnere, videnskabsmænd og andre åndsarbejdere.

Boligen m/opholdsstue, sovealkove, badeværelse og køkken i 3, rue de la Perle, 75003 Paris er fuldt møbleret og udstyret til 4 personer. Huslejen er 5.500 francs pr. måned inkl. varme, lys og telefonabonnement. For at tilgodese flest mulige ansøgere tildeles ophold som regel kun for én måned.

Ansøgning om ophold i år 2002 med oplysninger om personlige og professionelle data samt beskrivelse af formålet for opholdet sendes inden 30. september 2001 til:

Ludvig Preetzmann-Aggerholm og Hustrus Stiftelse
Formand, Sekretariatschef
Lisbet Rubinstein / Udenrigsministeriet
Asiatisk Plads 2 / 1448 København K

TOP 20 / PERIODEN 30. APRIL - 10. JUNI

PLADS	FILMTITEL	DISTRIBUTØR	ANTAL DAGE	6 UGERS BILLETTER	AKKUM. BILLETTER
1	THE MUMMY RETURNS	UIP	24	142.823	142.823
2	THE MEXICAN	UIP	45	62.829	82.216
3	EN SANG FOR MARTIN	NORDISK	80	36.562	118.370
4	ET RIGTIGT MÆNNEKE	NORDISK	45	35.023	43.066
5	POKEMON 3	SMD	38	32.846	53.935
6	AGENT CATWALK	SMD/WAR	66	29.931	106.567
7	TRAFFIC	UIP/SCAN	87	27.965	118.370
8	THE GIFT	UIP/SCAN	24	25.655	25.655
9	ALONG CAME A SPIDER	UIP	32	25.584	25.584
10	WHAT WOMAN WANT	CON	87	23.492	238.909
11	DUDE WHERE IS MY CAR	FC/FOX	52	22.011	45.536
12	ONE NIGHT AT MCCOOL'S	CON	19	20.191	20.191
13	BÆNKEN	UIP/SCAN	227	20.109	213.991
14	EXORCISTEN - DIRECTOR'S CUT	SMD/WAR	61	18.467	81.411
15	SAY IT ISN'T SO	FC/FOX	10	15.381	15.381
16	ITALIENSK FOR BEGYNDERE	SMD	185	13.499	847.606
17	MEMENTO	CON	52	13.398	18.631
18	GREV AXEL	NORDISK	66	12.309	62.141
19	SKUDHULLER	SMD/WAR	3	11.972	11.972
20	FINDING FORRESTER	NORD/CTS	59	8.202	29.795

DFI SENDTE 16. MARTS - 27. JUNI
FØLGENDE FILM UD TIL FESTIVALER OG
ANDRE ARRANGEMENTER

SPILLEFILM	
SOFIA, FF	15/03/01 - 31/03/01
IDIOTERNE, Lars von Trier	
FESTEN, Thomas Vinterberg	
MIFUNES SIDSTE SANG, Søren Kragh-Jacobsen	
THE KING IS ALIVE, Kristian Levring	
ITALIENSK FOR BEGYNDERE, Lone Scherfig	
DANCER IN THE DARK, Lars von Trier	
TEMPE, VALLEY OF THE SUN SCANDINAVIAN FF	16/03/01 - 18/03/01
MAGNETISØRENS FEMTE VINTER, Morten Henriksen	
PHOENIX, FF	16/03/01 - 18/03/01
FESTEN, Thomas Vinterberg	
SKOPIJE, FF	16/03/01 - 26/03/01
FESTEN, Thomas Vinterberg	
DEN ENESTE ENE, Susanne Bier	
PLZEN, INT. FF FOR CHILDREN	17/03/01 - 22/03/01
ANTON, Aage Rajs	
MONTRÉAL, SPECIAL SCREENING	18/03/01 - 01/04/01
BUSTERS VERDEN, Bille August	
GOTHENBURG, SCHOOL CINEMA	20/03/01 - 20/03/01
MIRAKEL, Natasha Arthy	
DYKKERNE, Åke Sandgren	
CINÉNYGMA, LUXEMBOURG	22/03/01 - 31/03/01
I KINA SPISER DE HUNDE, Lasse Spang Olsen	
REYKJAVIK, NORDIC FF	23/03/01 - 25/03/01
ØEN I FUGLEGADEN, Søren Kragh-Jacobsen	
SASKATOON, INT. CHILDREN'S FF	23/03/01 - 25/03/01
FALKEHJERTE, Lars Hesselholdt	
CRÉTEIL, FILMS DES FEMMES	23/03/01 - 03/04/01
BYE BYE BLUE BIRD, Katrin Ottarsdóttir	
LAS PALMAS, FF	27/03/01 - 29/03/01
BLINKENDE LYGTER, Anders Thomas Jensen	
PARIS, FF	27/03/01 - 03/04/01
BYE BYE BLUE BIRD, Katrin Ottarsdóttir	
DORTMUND, FEMME TOTALE, Tyskland	28/03/01 - 01/04/01
CIRKELINE - ØST OG VÆRE SKYLDIG, Jannik Hastrup	
PARIS, SCANDINAVIAN FF	28/03/01 - 10/04/01
HER I NÆRHEDEDEN, Kaspar Rostrup	
BYE BYE BLUE BIRD, Katrin Ottarsdóttir	
BLINKENDE LYGTER, Anders Thomas Jensen	
BÆNKEN, Per Fly	
KERALA, INT. FF	30/03/01 - 06/04/01
FESTEN, Thomas Vinterberg	
MIFUNES SIDSTE SANG, Søren Kragh-Jacobsen	
TRANSCFORMER, Stig Bjørkman	
KØBENHAVN, NATFILMFESTIVAL	30/03/01 - 15/04/01
MANDEN DER VILLE VÆRE SKYLDIG, Ole Roos	
GREV AXEL, Søren Fauli	
STOCKHOLM, FF JUNIOR	01/04/01 - 06/04/01
MIRAKEL, Natasha Arthy	
BROOKLYN, ACADEMY OF MUSIC	01/04/01 - 15/04/01
EUROPA, Lars von Trier	
FORBRYDELSENS ELEMENT, Lars von Trier	
IDIOTERNE, Lars von Trier	
LAON, INT. FF FOR CHILDREN	03/04/01 - 13/04/01
DYKKERNE, Åke Sandgren	
MIRAKEL, Natasha Arthy	
WINNIPEG, FREEZE FRAME	04/04/01 - 08/04/01
MIRAKEL, Natasha Arthy	
KAUTOKEINO NORDIC FF	04/04/01 - 08/04/01
BYE BYE BLUE BIRD, Katrin Ottarsdóttir	
DANCER IN THE DARK, Lars von Trier	
LEVALLOIS COGNAC INT. THRILLER FF	05/04/01 - 08/04/01
BLINKENDE LYGTER, Anders Thomas Jensen	
MINNEAPOLIS, ST. PAUL INT. FF	06/04/01 - 21/04/01
ANNA, Erik Wedersøe	
LJUBLJANA, LIV ULLMANN TRIBUTE	07/04/01 - 12/04/01
SOFIE, Liv Ullmann	
MONTEVIDEO, CINEMATOGRAPHER'S FESTIVAL	07/04/01 - 22/04/01
SLIP HESTENE LØS, Erik Clausen	
BLEEDER, Nicolas Winding Refn	
WELLINGTON, AUCKLAND, CINEMA EUROPE 2001	13/04/01 - 05/05/01
I KINA SPISER DE HUNDE, Lasse Spang Olsen	
RIGA, "AND THE WORD BECAME FILM"	14/04/01 - 14/04/01
BABETTES GÆSTEBUD, Gabriel Axel	
TORONTO, SPROCKETS	20/04/01 - 28/04/01
GUMMI TARZAN, Søren Kragh-Jacobsen	
MIRAKEL, Natasha Arthy	
VERONA, SCHERMI D'AMORE FF	20/04/01 - 29/04/01
SOFIE, Liv Ullmann	
CHICAGO, BANKIDS INTERNATIONAL FF	21/04/01 - 22/04/01
FALKEHJERTE, Lars Hesselholdt	
CIRKELINE - STORBYENS MUS, Jannik Hastrup	
LUND, DOGME SEMINAR	23/04/01 - 23/04/01
ITALIENSK FOR BEGYNDERE, Lone Scherfig	
BONN, SCANDINAVIAN FF	25/04/01 - 29/04/01
MAGNETISØRENS FEMTE VINTER, Morten Henriksen	
BÆNKEN, Per Fly	
CHICAGO, TERRA NOVA FILMS	26/04/01 - 12/05/01
OLSEN BÅNDENS SIDSTE STIK, Tom Hedegaard	
PHILADELPHIA, FESTIVAL OF WORLD CINEMA	27/04/01 - 30/04/01
BLINKENDE LYGTER, Anders Thomas Jensen	
NEW YORK, SCANDINAVIAN HOUSE	01/05/01 - 31/05/01
BYE BYE BLUE BIRD, Katrin Ottarsdóttir	
LYSETS HJERTE, Jacob Grønlykke	
BARBARA, Nils Malmros	
NIGER, EU-FILM FESTIVAL	01/05/01 - 31/05/01
DANSEN MED REGITZE, Kaspar Rostrup	
KRISTIANSAND, INT. CHILDREN'S FF	02/05/01 - 06/05/01
MIRAKEL, Natasha Arthy	
DYKKERNE, Åke Sandgren	
SALERNO, FILM FESTIVAL	02/05/01 - 06/05/01
BLINKENDE LYGTER, Anders Thomas Jensen	
COLOGNE, GERMAN SCRIPT AWARD	03/05/01 - 03/05/01
ITALIENSK FOR BEGYNDERE, Lone Scherfig	
WILLIAMSBURG, BROOKLYN FF	03/05/01 - 09/05/01
BLINKENDE LYGTER, Anders Thomas Jensen	
NO MAN'S LAND, Nina Rosenmeier	
TORSHAVN, SCANDINAVIAN FILM SOCIETY	07/05/01 - 07/05/01
DEN ENESTE ENE, Susanne Bier	
CANNES, INT. FF	09/05/01 - 20/05/01
BLINKENDE LYGTER, Anders Thomas Jensen	
KAT, Martin Schmidt	
LÉILA, Gabriel Axel	
EN USYNLIG MAND, Åke Sandgren	
P.O.V. POINT OF VIEW, Tomas Gislason	
HANOI/HO CHI MINH CITY, EU-FILMFESTIVAL	09/05/01 - 01/07/01
DEN ENESTE ENE, Susanne Bier	
PRETORIA, EU-FILMFESTIVAL	11/05/01 - 14/06/01
LYSETS HJERTE, Jacob Grønlykke	
BARCELONA, FILMOTECA	14/04/01 - 27/05/01
RIGET, Lars von Trier	
RIGET 2, Lars von Trier	

SEATTLE, INT. FF	17/05/01 - 10/06/01
HER I NÆRHEDEDEN, Kaspar Rostrup	
EDINBURGH, BRIGHT YOUNG SPARKS	26/05/01 - 03/06/01
FALKEHJERTE, Lars Hesselholdt	
ZLIN, INT. FF FOR CHILDREN AND YOUTH	27/05/01 - 02/06/01
MIRAKEL, Natasha Arthy	
DONEGAL, FILM CLUB	01/07/01 - 31/07/01
DANCER IN THE DARK, Lars von Trier	
FESTEN, Thomas Vinterberg	
EUROPA, Lars von Trier	
TROIA, INT. FF	01/06/01 - 10/06/01
ITALIENSK FOR BEGYNDERE, Lone Scherfig	
BLINKENDE LYGTER, Anders Thomas Jensen	
SOCHI, INT. FF	03/06/01 - 14/06/01
FORBRYDELSENS ELEMENT, Lars von Trier	
RIGET 2, Lars von Trier	
BLEEDER, Nicolas Winding Refn	04/06/01 - 09/06/01
FRØKEN SMILLAS FORNEMMELSE FOR SNE, Bille August	
NATTEVAGTEN, Ole Bornedal	
ANNECY, INT. ANIMATED FF	04/06/01 - 09/06/01
HJÆLP! JEG ER EN FISK, Anders Mastrup, Michael Hegner	
COTONOU, CONSTITUTION DAY CELEBRATION	05/06/01 - 05/06/01
DANCER IN THE DARK, Lars von Trier	
NUUK, FAEROE CULTURAL WEEK	06/06/01 - 11/06/01
BYE BYE BLUE BIRD, Katrin Ottarsdóttir	
STUTTGART/LUDWIGSBURG FF	06/06/01 - 12/06/01
HER I NÆRHEDEDEN, Kaspar Rostrup	
SYDNEY FILM FESTIVAL	08/06/01 - 22/06/01
HER I NÆRHEDEDEN, Kaspar Rostrup	
VALENCIA, CINEMA JOVE	16/06/01 - 23/06/01
BLINKENDE LYGTER, Anders Thomas Jensen	
MOSCOW, INT. FF	21/06/01 - 30/06/01
PÅ FREMMED MARK, Åke Rajs	
ANNA, Erik Wedersøe	
ITALIENSK FOR BEGYNDERE, Lone Scherfig	
BORNHOLMS STEMME, Lotte Svendsen	
DANCER IN THE DARK, Lars von Trier	
BRATISLAVA, INTERNATIONAL ART FILM	22/06/01 - 29/06/01
IB SCHÖNBERG, Ole Roos	
BRASILIA, RIO DE JANEIRO OG PORTE ALEGRE DANISH CULTURAL WEEK	23/06/01 - 15/07/01
BYE BYE BLUE BIRD, Katrin Ottarsdóttir	
I KINA SPISER DE HUNDE, Lasse Spang Olsen	
LISSABON, NORTHERN RECENT FF	25/06/01 - 07/07/01
MANDEN SOM IKKE VILLE DØ, Torben Skjødt Jensen	
PUSHER, Nicolas Winding Refn	

KORT- OG DOKUMENTARFILM

EAST LANSING, CHILDREN'S FF	16/03/01 - 18/03/01
HOMME QUI MARCHE, M. Lindeborgh, M.T. Olsen	
WASHINGTON, ENVIRONMENTAL FF	16/03/01 - 26/03/01
ALIGERMAAS EVENTYR, Andra Lasmanis	
UDINE, CENTRO ESPRESSIONI CINEMATOGRA.	19/03/01 - 20/03/01
KRZYŚZTOF KIESŁOWSKI: ...Krzysztof Wierzbicki	
TEL AVIV, DOC AVIV INT.FF	24/03/01 - 31/03/01
DE UDSTILLEDE, Jesper Jargil	
DEN HØJESTE STRAF, Tómas Gislason	
CARL TH. DREYER - MIN METIER, Torben Skjødt Jensen	
ADDICTED TO SOLITUDE, Jon Bang Carlsen	
HVOR MINDETS BLOMSTER GROR, Chr. Br. Thomsen	
LARISSA, MEDITERRANEAN FESTIVAL OF NEW FILMMAKERS	26/03/01 - 01/04/01
KYS, KÆRLIGHED OG KRØNER, Louise Andreassen	
AMSTERDAM, AMNESTY INT. FF	28/03/01 - 01/04/01
BLOD OG HÅB, Lars Johansson	
DEN HØJESTE STRAF, Tómas Gislason	
BOLOGNA, GLIANNI IN TASCA. IL CINEMA E I RAGAZZI	28/03/01 - 30/03/01
ET ØJEBLIK, Klaus Kjeldsen	
SAO PAULO, IT'S ALL TRUE 6TH INT. DOC. FF	29/03/01 - 08/04/01
DEN HØJESTE STRAF, Tómas Gislason	
VON TRIERS 100 ØJNE, Katja Forbert Petersen	
BEograd, CENTER FOR YOUTH CREATIVITY	30/03/01 - 06/04/01
DEN HØJESTE STRAF, Tómas Gislason	
KERALA, INT FF	30/03/01 - 08/04/01
DE YDMYGEDE, Jesper Jargil	
DEN HØJESTE STRAF, Tómas Gislason	
LE GRAND FINAL, Morten Kaplers	
STATE OF BLISS, Kenneth Sperling	
BROOKLYN, BAM ROSE CINEMA	01/04/01 - 15/04/01
DE YDMYGEDE, Jesper Jargil	
DE UDSTILLEDE, Jesper Jargil	
LJUBLJANA, NORDIC WONDER	01/04/01 - 01/04/01
THE WAKE, Michael Kvium, Christian Lemmerz	
NEW YORK, DANCE ON CAMERA FESTIVAL - ON TOUR	01/04/01 - 30/04/01
ERIK BRUHUN - JEG ER ..., Lennart Pasborg	
STOCKHOLM, INT. FF JUNIOR	01/04/01 - 10/05/01
SUSANNE SILLEMANN, Cæcilia Holbek Trier	
PRAG, 4 ONE WORLD HUMAN RIGHTS FF	02/04/01 - 10/04/01
DEN HØJESTE STRAF, Tómas Gislason	
LOS ANGELES, ROYAL DANISH CONSULATE, MAK CENTER EXHIB.	05/04/01 - 12/04/01
STORSTRØMSBROEN, Carl Th. Dreyer	
HONG KONG, INT FF	06/04/01 - 21/04/01
OG MØLLEN DREJER, Børge Ring	
ASPEN, FF	10/04/01 - 14/04/01
ERNST I SVØMMEHALLEN, Alice de Champfleury	
KUPPET, Dennis Petersen, Frederik Meldal	
HELGOLAND, Karin Westerlund	
DRESDEN, 13. FILM FESTIVAL	17/04/01 - 22/04/01
SUNDAY IN THE PARK, Teis Dyekjær-Hansen	
ERNST PÅ TOGREJSE, Alice de Champfleury	
WASHINGTON, DC KIDSFEST	18/04/01 - 29/04/01
SUNDAY IN THE PARK, Teis Dyekjær-Hansen	
ERNST I TIVOLI, Alice de Champfleury	
TORONTO, SPROCKETS INT. FF	20/04/01 - 29/04/01
MIN IRSKE DAGBOG, Jon Bang Carlsen	
MIN AFRIKANSKE DAGBOG, Jon Bang Carlsen	
GHETTOPRINSESSE, Cathrine Asmussen	
TILBAGE TIL BYEN, Michael Horsten	
ERNST PÅ SKØJTER, Alice de Champfleury	
ERNST OG FODBOLDEN, Alice de Champfleury	
ERNST PÅ TOGREJSE, Alice de Champfleury	
CHICAGO, BAMKIDS INT. FF	21/04/01 - 22/04/01
TILBAGE TIL BYEN, Michael Horsten	
HOMME QUI MARCHE, M. Lindeborgh, M.T. Olsen	
OLOMOUC, 36TH ACADEMIA FF	22/04/01 - 26/04/01
DE UDSTILLEDE, Jesper Jargil	
EN FREMMED FUGL, Lizzi Weischenfeldt	
HIMMELEN ER MIT TAG, Jenő Farkas, Fritz Hartz	
ÅRENES RINGE, Dan Säll	
BRISTOL, ANIMATED ENCOUNTERS FESTIVAL	26/04/01 - 29/04/01
OG MØLLEN DREJER, Børge Ring	
VOLDA, THE NORWEGIAN DOCUMENTARY FESTIVAL	26/04/01 - 29/04/01
SUT SLUT FINALE, Cæcilia Holbek Trier	

JEONJU, INT. FF	27/04/01 - 06/05/01
BLOD OG HÅB, Lars Johansson	
MÜNCHEN, DOKUMENTAR FESTIVAL	27/04/01 - 06/05/01
BLOD OG HÅB, Lars Johansson	
TORONTO, HOT DOCS INT DOCUMENTARY FESTIVAL	30/04/01 - 06/05/01
DEN HØJESTE STRAF, Tómas Gislason	
VON TRIERS 100 ØJNE, Katja Forbert Petersen	
ET ØJEBLIK, Klaus Kjeldsen	
BOLOGNA, GLIANNI IN TASCA. IL CINEMA E I RAGAZZI	02/05/01 - 04/05/01
OG MØLLEN DREJER, Børge Ring	
FREDRIKSTAD, ANIMERTE DAGER FESTIVAL	02/05/01 - 06/05/01
ERNST I SVØMMEHALLEN, Alice de Champfleury	
OG MØLLEN DREJER, Børge Ring	
ALICE OG EMIL PÅ VEJ TIL BILLEDET, Bigita Faber	
KRISTIANSAND INT. CHILDREN'S FF	02/05/01 - 06/05/01
ERNST PÅ SKØJTER, Alice de Champfleury	
ERNST OG BLIKKENSLAGEREN, Alice de Champfleury	
ERNST I TIVOLI, Alice de Champfleury	
ERNST OG FODBOLDEN, Alice de Champfleury	
ERNST I SVØMMEHALLEN, Alice de Champfleury	
ERNST PÅ TOGREJSE, Alice de Champfleury	
ERNST I FJELDET, Alice de Champfleury	
ANKARA, FLYING BROOM FESTIVAL	03/05/01 - 10/05/01
SUSANNE SILLEMANN, Cæcilia Holbek Trier	
NEW YORK, BROOKLYN FF	03/05/01 - 09/05/01
SPOTLESS, Jessica Nilsson	
VON TRIERS 100 ØJNE, Katja Forbert Petersen	
STATE OF BLISS, Kenneth Sperling	
OVERHAUSEN, KURZFILMTAGE	03/05/01 - 08/05/01
OG MØLLEN DREJER, Børge Ring	
TRO, HÅB OG BATMAN, Linda Krogsøe Holmberg	
NEW YORK, NEW DANISH FILMS AT SCANDINAVIA HOUSE	09/05/01 - 09/05/01
SINILLUARIT, Inuk Høegh	
POZNAN, FESTIVAL OF FILMS FOR CHILDREN	14/05/01 - 19/05/01
ERNST I FJELDET, Alice de Champfleury	
SNEDRONNINGEN, Jacob Jørgensen, Kristian Kuncewicz	
TRO, HÅB OG BATMAN, Linda Krogsøe Holmberg	
UDENFOR, Hans Fabian Wullenweber	
TURKU, INT. ANIMATED FF	15/05/01 - 19/05/01
NÅR LIVET GÅR SIN VEJ, Karsten Killewich	
KØBENHAVN, SOUTHERN EUROPE MEETS THE NORTH	16/05/01 - 19/05/01
RADIOFOLKET, Dorthe Høegh Brask	
TORONTO, LESBIAN & GAY FILM & VF	17/05/01 - 27/05/01
MIN SMUKKE NABO, Amir Rezaade	
FREIBURGER, FILMFORUM	22/05/01 - 27/05/01
ADDICTED TO SOLITUDE, Jon Bang Carlsen	
ATHENS INT. FESTIVAL OF FILM AND NEW MEDIA ON ART	23/05/01 - 02/06/01
DE UDSTILLEDE, Jesper Jargil	
TELLURIDE, MOUNTAIN FILM IN TELLURIDE	26/05/01 - 29/05/01
SUNDAY IN THE PARK, Teis Dyekjær-Hansen	
BELO HORIZONTE, INT. SHORT FILM FESTIVAL	29/05/01 - 10/06/01
HELGOLAND, Karin Westerlund	
LE GRAND FINAL, Morten, Kaplers	
ÅRENES RINGE, Dan Säll	
OG MØLLEN DREJER, Børge Ring	
STATE OF BLISS, Kenneth Sperling	
UDENFOR, Hans Fabian Wullenweber	
TRO, HÅB OG BATMAN, Linda Krogsøe Holmberg	
TILBAGE TIL BYEN, Michael Horsten	
SINILLUARIT, Inuk Høegh	
DRENGEN DER GIK BAGLÆNS, Thomas Vinterberg	
YOU CANT EAT FISHING, Katrine Windfeld	
NEW YORK, 13. NY LESBIAN & GAY FF	31/05/01 - 10/06/01
MIN SMUKKE NABO, Amir Rezaade	
VANCOUVER, BEST OF HOT DOCS	31/05/01 - 31/05/01
ET ØJEBLIK, Klaus Kjeldsen	
WASHINGTON, CHILDREN'S PROGRAM FESTIVAL	01/06/01 - 29/08/01
HOMME QUI MARCHE, M. Lindeborgh, M. T. Olsen	
HAMBURG, 17 INT. HAMBURGER KURZ FF	02/06/01 - 09/06/01
SUSANNE SILLEMANN, Cæcilia Holbek Trier	
TRO, HÅB OG BATMAN, Louise Krogsøe Holmberg	
2. JULEDAG, Carsten Myllyer	
BERLIN, DREAM OPERATOR	04/06/01 - 12/06/01
ARKITEKTUR-LANDSBYKIRKER, Jesper Fabricius	
SECESSION, Jesper Fabricius	
STUTTGART, FILM- UND MEDIENFESTIVAL	06/06/01 - 12/06/01
KUPPET, Dennis Petersen, Frederik Meldal	
GRÅVEJ, Anne Heeno	
BERLIN, ETHNO FF	07/06/01 - 17/06/01
GHETTOPRINSESSE, Cathrine Asmussen	
MIN SMUKKE NABO, Amir Rezaade	
HUESCA, FESTIVAL DE CINE	07/06/01 - 16/06/01
KUPPET, Dennis Petersen, Frederik Meldal	
HELGOLAND, Karin Westerlund	
MAITLAND, FLORIDA FF	08/06/01 - 17/06/01
SPOTLESS, Jessica Nilsson	
STOCKHOLM, CINEMATEKET, SVENSKA FI	08/06/01 - 09/06/01

PRISER 1. JANUAR - 27. JUNI 2001
FILMTITLER

ORIGINAL TITEL	PREMIERE	INSTRUKTØR	BY	BEGIVENHED	PRISENS NAVN	MODTAGER	FAG	B&U	ANIM	DATO
DOKUMENTARFILM										
HØJESTE STRAF, DEN	2000	Gislason, Tómas	København	Danmarks Film Akademi	Robert: Bedste dokumentarfilm					2001.02.04
HELGOLAND	2000	Westerlund, Karin	Aspen	Short FF	Ellen Award					2001.04.18
MINISTER KRYDSER SIT SPOR, EN	2000	Holmstrup, Ulrik	Dubrovnik	See Docs in Dubrivnik	Audience Award					2001.06.30
KORT FICTION										
2. JULEDAG	2000	Myllerup, Carsten	København	Danmarks Film Akademi	Robert: Bedste korte fiktionsfilm					2001.02.04
2. JULEDAG	2000	Myllerup, Carsten	Valencia	16. Int. Cinema Jove FF	Guldmånen (DKK 35.000)					2001.06.25
SPOTLESS	1999	Nilsson, Jessica	Sydney	Flicker Short FF	Special Jury Award					2001.01.10
SUSANNE SILLEMANN	2000	Holbek Trier, Cæcilia	Berlin	Int. FF Kinderfilmfest	Selected for competition			x		2001.02.18
TRO, HÅB OG BATMAN	2000	Krogsgaard Holmberg, Linda	Poznan	FF for Children	Honorable Mention			x		2001.05.19
TRO, HÅB OG BATMAN	2000	Krogsgaard Holmberg, Linda	Oberhausen	Int. Kurzfilmtage Oberhausen	Children's Jury Award (DM 2,000)			x		2001.05.10
SPILLEFILM										
BESAT	1999	Rønnow Klarlund, Anders	Porto	Int. FF	1. Prize, Most Imaginative Film					2001.03.06
BLINKENDE LYGTER	2000	Jensen, Anders Thomas	København	Danmarks Film Akademi	Robert: Publikumspris					2001.02.04
BLINKENDE LYGTER	2000	Jensen, Anders Thomas	København	Danish Music Awards	Grammy: Best sound track					2001.03.05
BLINKENDE LYGTER	2000	Jensen, Anders Thomas	Luxembourg	Int. FF	Public Prize					2000.03.31
BLINKENDE LYGTER	2000	Jensen, Anders Thomas	Salerno	Film Festival Shadow-Line	Shadowline Trophy (10 mio. lire)	Jensen, Anders Th.	instruktør			2001.05.08
BLINKENDE LYGTER	2000	Jensen, Anders Thomas	Salerno	Linea d'Ombra	Elevator Prize (US 10,000 til markedsføring)					2001.05.08
BLINKENDE LYGTER	2000	Jensen, Anders Thomas	København	Danmarks Film Akademi	Robert: Bedste Fotografi	Kress, Eric	fotograf			2001.02.04
BÆNKEN	2000	Fly, Per	København	Danmarks Film Akademi	Robert: Bedste film					2001.02.04
BÆNKEN	2000	Fly, Per	København	Filmmedarbejderforeningen	Bodil: Bedste danske film					2001.03.04
BÆNKEN	2000	Fly, Per	København	Danmarks Film Akademi	Robert: Bedste mandlige hovedrolle	Christensen, Jesper	skuespiller			2001.02.04
BÆNKEN	2000	Fly, Per	København	Filmmedarbejderforeningen	Bodil: Bedste mandlige hovedrolle	Christensen, Jesper	skuespiller			2001.03.04
BÆNKEN	2000	Fly, Per	København	Danmarks Film Akademi	Robert: Bedste instruktør	Fly, Per	instruktør			2001.02.04
BÆNKEN	2000	Fly, Per	København	Natfilmfestival	Canal + Prize (DKK 5.000)	Leona, Kim	manus. forf.			2001.03.24
BÆNKEN	2000	Fly, Per	København	Filmmedarbejderforeningen	Bodil: Bedste mandlige birolle	Kopernikus, Nikolaj	skuespiller			2001.03.04
CIRKELINE - ØST & KÆRLIGHED	2000	Hastrup, Jannik	Berlin	Int. FF Kinderfilmfest	Selected for competition			x	x	2001.02.18
DANCER IN THE DARK	2000	Trier, Lars von	København	Danmarks Film Akademi	Robert: Bedste kvindelige hovedrolle	Björk	skuespiller			2001.02.04
DANCER IN THE DARK	2000	Trier, Lars von	København	Filmmedarbejderforeningen	Bodil: Bedste kvindelige hovedrolle	Björk	skuespiller			2001.03.04
DANCER IN THE DARK	2000	Trier, Lars von	Madrid	Spanish Film Institute	Best Film Foreign (non Spanish) Film					2001.01.06
DANCER IN THE DARK	2000	Trier, Lars von	Santa Monica	Independent Sprit Awards	Best Foreign Film					2001.03.26
DANCER IN THE DARK	2000	Trier, Lars von	Paris	César Awards	Nominated in category Best Foreign Feature					2001.02.06
ENESTE ENE, DEN	1999	Bier, Susanne	Moscow	Int. FF 'Faces of Love'	Silver Arrow for Best Romantic Duet					2001.01.23
FRUEN PÅ HAMRE	2000	Wiedemann, Katrine	Annonay	Int. FF	Special Prize of the Jury					2001.02.06
HER I NÆRHEDEN	2000	Kaspar Rostrup	Rouen	14th Nordic Film Festival	Best Actress Award	Nørby, Ghita	skuespiller			2001.03.25
HJÆLPI JEG ER EN FISK	2000	Fjeldmark, Stefan og Michael Hegner	Berlin	Cartoon, EU Media Program	Cartoon Movie Tribute			x	x	2001.03.17
I KINA SPISER DE HUNDE	2000	Lasse Spang Olsen	Luxembourg	Cinéyma Int. FF	Audience Prize					2001.04.01
ITALIENSK FOR BEGYNDERE	2000	Scherfig, Lone	Berlin	Int. FF	Silver Bear Jury Award (3rd prize)					2001.02.18
ITALIENSK FOR BEGYNDERE	2000	Scherfig, Lone	Berlin	Int. FF	Berliner Morgenposts Audience Award					2001.02.17
ITALIENSK FOR BEGYNDERE	2000	Scherfig, Lone	Berlin	Int. FF	FIPRESCI Award					2001.02.17
ITALIENSK FOR BEGYNDERE	2000	Scherfig, Lone	Berlin	Int. FF	Eucemenical Award					2001.02.17
ITALIENSK FOR BEGYNDERE	2000	Scherfig, Lone	København	Danmarks Film Akademi	Robert: Bedste mandlige birolle	Gantzler, Peter	skuespiller			2001.02.04
ITALIENSK FOR BEGYNDERE	2000	Scherfig, Lone	København	Danmarks Film Akademi	Robert: Bedste kvindelige birolle	Jørgensen, Ann E.	skuespiller			2001.02.04
ITALIENSK FOR BEGYNDERE	2000	Scherfig, Lone	Troia	Int. FF	Gold Delphin Best Film					2001.06.19
ITALIENSK FOR BEGYNDERE	2000	Scherfig, Lone	København	Filmmedarbejderforeningen	Bodil: Bedste kvindelige birolle	Tiemroth, Lene	skuespiller			2001.03.04
ITALIENSK FOR BEGYNDERE	2000	Scherfig, Lone	København	Danmarks Film Akademi	Robert: Bedste originalmanuskript	Scherfig, Lone	instruktør			2001.02.04
MIRAKEL	2000	Arthy, Natasha	Montreal	Int. Children's FF	Sartec Award Best Script	Fupz Aakeson, Kim	manus. forf.			2001.03.11
MIRAKEL	2000	Arthy, Natasha	Berlin	Int. FF Kinderfilmfest	Selected for competition			x		2001.02.18
MIRAKEL	2000	Arthy, Natasha	Montreal	Int. Children's FF	Grand Prix Best Film			x		2000.03.11
MIRAKEL	2000	Arthy, Natasha	Montreal	Int. Children's FF	Télé-Québec Award, Children's Film Jury			x		2000.03.11
MIRAKEL	2000	Arthy, Natasha	Montreal	Int. Children's FF	Best Screenplay			x		2000.03.11
MIRAKEL	2000	Arthy, Natasha	Laon	Int. FF de Cinéma Jeune Public	Grand Prix			x		2001.04.13
MIRAKEL	2000	Arthy, Natasha	Zlin	Int. Children & Youth FF	Best Film (Int. Children's Film Jury)			x		2001.06.06
MIRAKEL	2000	Arthy, Natasha	Zlin	Int. Children & Youth FF	Zlin City Film Prize			x		2001.06.06
NO MAN'S LAND	2000	Rosenberg, Nina	Brooklyn, NY	Williamsburg Brooklyn FF	Best Leading Actor	Melville, Johnny	skuespiller			2001.05.09

PERSONLIGE PRISER

NAVN	FAGKATEGORI	BY	BEGIVENHED/ORGANISATION	PRIS	DATO
AXEL, GABRIEL	Instruktør	Paris	Kulturministeriet	Fransk orden; Commandeur des Arts et lettres	2001.06.26
FLY, PER	instruktør	København	Danske Filminstitut, Det	Carl Th. Dreyer Pris	2001.02.19
KONOW, ROLF	stillebilleder	København	Danmarks Film Akademi	Æres-Robert	2001.02.04
HYLDGAARD, SØREN	komponist	San Diego	San Diego Film Commission	Acknowledgement for Significant Contribution	2001.05.24
KRESS, ERIC	filmfotograf	København	Filmmedarbejderforeningen	Johan Ankerstjerne Fotografpris	2001.03.04
KRESS, ERIC	filmfotograf	Palm Springs	Cinematographer's Day	Da Vinci Award	2001.01.13
KRESS, ERIC	filmfotograf	Göteborg	Int. FF	Kodak Nordic Vision Award	2001.02.04
MAKWARTH, IB	instruktør	København	Danmarks Film Akademi	Robert: Dokumentarfilm-juryens specialpris	2001.02.04
SCHERFIG, LONE	instruktør	København	Danske Filminstitut, Det	Carl Th. Dreyer Pris	2001.02.19
TARDINI, IB	producer	København	Filmmedarbejderforeningen	Årets sær-Bodil	2001.03.04
WEDENDAHL, KASPER	instruktør	Cannes	Cannes Lions Int. Reklame FF	Golden Lion	2001.06.24
WINDELØV, VIBEKE	producer	København	Filmmedarbejderforeningen	Årets sær-Bodil	2001.03.04
AALBÆK JENSEN, PETER	producer	København	Filmmedarbejderforeningen	Årets sær-Bodil	2001.03.04
A. FILM	production company	Babelsberg	Cartoon Movie Tributes	Company with the Strongest European Focus	2001.03.15

ALMEN STØTTE / 10. MARTS - 30. JUNI 2001

MODTAGER	FORMÅL	STØTTE
REJSESTIPENDIER		
Berthelsen, Henrik	EAVE kursus	36.000
Partyka, Pawel og Frances Østerfelt	Rejsestøtte til børnefilmfestivalen i Poznan	5.600
Hviid, Sabine	National Film & TV school	30.000
Høeg Brask, Dorthe	Uppsala-shortfilmfestival	3.000
Szemes, Ziska	Festivalstøtte	5.150
Soll Sunde, Lasse	Instruktørrejser if.m. Gay & Lesbian festival	7.500
Sørensen, Ane Eline og V. Saunders (Rambling Rose)	Delt. I Cartoon Finance	12.000
Krogh, Mikala	International Student Film Festival	3.000
PUBLIKATIONER		
Tidsskriftet EKKO	Støtte til publikation af tidsskriftet	150.000
ANDRE FORMÅL		
Filmhøjskolen	Packaging for distribution-kursus	100.000
Filmkontakt Nord	Driftsstøtte	243.000
12, Nordisk Panorama	Driftsstøtte	300.000
Center For Dansk Billedkunst	Digitalisering af 16 mm film t. Venedig festival	23.000

KORT- OG DOKUMENTARFILM / MANUSKRIFTSTØTTE / 16. MARTS - 8. JUNI 2001

(ARBEJDS)TITEL	FORFATTER/INSTRUKTØR	PRODUCENT	KONSULENT	STØTTE	STØTTE I ALT
BØRNEFILM					
TUSINDVIS AF DIRIGENTER	Lizzi Weischenfeldt	Z-Production	UHN	45.000	45.000
UNGDOMS- OG VOKSENFILM					
FAMILIEN I FRANKFURT	Rasmus Thorsen	Cosmo Film	JH	25.000	25.000
FILMLIV	Ole Roos		ABN	30.000	30.000
JAPAN	Miriam Nielsen		JH	30.000	30.000
JEG DRINKER LYSET	Nicolai Østergaard		JH	25.000	25.000
KUNSTENS MANGE ANSIGTER	Max Kestner		ABN	30.000	60.000
MARKUSPLADSEN	Thomas Winding		ABN	25.000	25.000
MED HJERTET OG ØJET	Henrik Laier, Steen Dongo	Picturewise Film	JH	25.000	25.000
MIN FARS SIND (NÅR SINDET MISTER BALANCEN)	Vibe Mogensen	Barok Film	ABN	30.000	30.000
MØLLER I NEPAL	Nils Vest	Nils Vest Film	ABN	15.000	15.000
NICOLAI EIGTVED	Nils Vest	Nils Vest Film	ABN	30.000	30.000
NO HAY CAMINO - HAY QUE CAMINAR	Thomas Stenderup	Final Cut productions	ABN	25.000	25.000
PROMISE	Richard Raskin	Radiator Film	ABN	21.000	21.000
TOKYO GIRL STORIES	Miriam Nielsen		JH	30.000	30.000

KORT- OG DOKUMENTARFILM & PRODUKTIONS- OG UDVIKLINGSSTØTTE / 16. MARTS - 8. JUNI 2001

(ARBEJDS)TITEL	FORFATTER/INSTRUKTØR	PRODUCENT	KONSULENT	STØTTE	STØTTE I ALT
BØRNEFILM					
BALLERINA	Kunuk Platou	Rambling Rose Film	UHN	750.000	1.100.000
BARBIE ELLER BABE (HVIS BARE..)	Louise Detlevsen, Louise Kjeldsen	Koncern Film og TV produktion	UHN	600.000	640.000
JIMS VINTER	Anna-Clara Tidholm	Allroth Film & TV	UHN	200.000	200.000
KAMPEN OM SNAVSET	Kassandra Wellendorf	Filmforsyningen	UHN	600.000	646.000
NÅR FAR OG MOR ER KLOVNE	Annette Mari Olsen	SFINX Film	UHN	500.000	612.000
UNGDOMS- OG VOKSENFILM					
AIDA, DAVID OG SIMON	PeÅ Holmquist, Suzanne Khardalian	HB PeÅ Holmquist Film, Bech Film	ABN	325.000	325.000
ALMA NISSEN	Peter Laursen	Hellas	ABN	21.000	58.000
DEN NYE FATTIGDOM	Ib Markwarth	Tele Film	ABN	300.000	300.000
ET LIV I SUS OG DUS	Anja Dalhoff	Angel Production	JH	60.000	60.000
GAMLE GRØNLÆNDERE FORTÆLLER	Karen Littauer	Magic Hour Films	ABN	300.000	1.220.000
GUD, LUKT OG HENNE	Karin Westerlund	Zentropa Productions	ABN	200.000	225.000
HOTELLET	Helle Toft Jensen	SPOR	ABN	48.000	48.000
JESUS CHRIST AIRLINES (KURS ANNABELLE)	Lasse Jensen, Tony Stark	Jensen & Kompagni A/S	JH	250.000	300.000
JORDENS STEMME	Janus Billeskov-Jansen	Cinevita Film Company	JH	230.000	230.000
KUN DÅRLIGE BØRN SENDER DERES FORÆLDRE PÅ PLEJEHJEM	Cathrine Amussen	Koncern Film & TV	JH	600.000	650.000
MODERNE MIRAKLER (LEVENDE MIRAKLER)	Lene Stæhr	Zentropa Real	ABN	80.000	183.000
NATSVÆRMER	Katrine Østlund Jacobsen	Barok Film	ABN	95.000	95.000
PINDEN	Per Gøtz Christensen	La Magicum	JH	121.000	121.000
ROSKILDE - EN FILM OM MUSIK	Ulrik Wivel	Barok Film	JH	75.000	75.000
SELVVÆRD	Peter hausner	Cosmo Film	ABN	175.000	195.000
SKANDINAVISKE FAMILIER	div.	Zentropa Real	JH	50.000	50.000
STEPS FOR THE FUTURE	div.	Spor Media	JH	400.000	400.000
STEVENS HISTORIE	Mette Zeruneith	Magic Hour Films	ABN	45.000	225.000
TRÆKFUGLE	Vibeke Muasya	M&M Productions	ABN	500.000	550.000
VI I NORDATLANTEN - SOFIANGUAQS ANSIGTER	Ivar Sillis	Sonne film	ABN	500.000	530.000
VILLAR	Eva Koch	Art of Hearth	JH	590.000	615.000

SPILLEFILM / MANUSKRIFTSTØTTE / 16. MARTS - 8. JUNI 2001

(ARBEJDS)TITEL	FORFATTER/INSTRUKTØR	PRODUCENT	KONSULENT	STØTTE	STØTTE I ALT
BØRNEFILM					
BRUDEPIGEN	Ulla Raben		TD	15.000	45.000
DE TRE MUSKETERER	Morten Henriksen	Magic Hour Films	TD	40.000	100.000
ORLA FRØSNAPPER	Erling Budde, Kit Goetz	Buttenschøn & Budde	TD	50.000	251.250
TÆL TIL 100	Søren Sveistrup, Linda Krogsøe Holmberg	Tinderbox	TD	30.000	65.000
UNGDOMS- OG VOKSENFILM					
ANDERSENS SKOLEDAGE	Rumle Hamemrich, Ulf Stark	Nordisk Film	GDS	75.000	75.000
DANNY ALBÆKS DANSEORKESTER	Søren Anker Madsen, Peter Gren Larsen	Angel Production	GDS	60.000	110.000
DRENGEN DER KEDEDE SIG (MANDEN DER KEDEDE SIG (SILKE))	Silke Roos		GDS	40.000	295.000
DØVHEDEN	Katrine Wiedemann		GDS	50.000	50.000
EDDIE OG SUSAN (EFTER SKYGGERNES ÅR)	Mikkel Amfred, Kimmo Kangasniemi	Zentropa Productions	GDS	40.000	210.000
ETERNITY OF CHOICE	Mikael Colville-Andersen		VV	50.000	50.000
FORELSKET I KØBENHAVN (KVINDEN OG KOMMANDANTEN)	Carsten Rudolf		GDS	50.000	140.000
HR. ADOLF KOM FORBI	Susanne Bier, Anders Thomas Jensen	Nordisk Film	VV	40.000	40.000
HUMØRBUSSEN	Michel Wikke, Steen Rasmussen	Græsted Film & Fjernsyn	GDS	75.000	75.000
JESUS IGEN	Bjarne O. Henriksen		GDS	40.000	40.000
JONAS OG ANTON	Benjamin Frigast		GDS	30.000	30.000
KONFIRMANTEN	Per Nielsen	Zentropa Productions	GDS	60.000	60.000
LYSETS ENGLE	Anders Thomas Jensen	Moonlight Filmproduction	VV	100.000	100.000
OLÉ JOSÉ	Peter Ringgaard	Gamma Film	GDS	65.000	65.000
RAMAZAN	Uffe Bryld, Ali Kazim	Nordisk Film	VV	80.000	80.000
SKRÅVÆGGE DØR ALDRIG	Ole Roos		GDS	60.000	310.000
SKØR MED DIG	Jacob Eriksen		GDS	60.000	60.000
TO RYK OG EN AFLEVERING	Aage Rais, Jesper Wung-Sung	Jutlandia Film	GDS	60.000	60.000

UDVIKLINGS- OG PRODUKTIONSSTØTTE / 16. MARTS - 8. JUNI 2001

(ARBEJDS)TITEL	FORFATTER/INSTRUKTØR	PRODUCENT	KONSULENT	STØTTE	STØTTE I ALT
60/40 ORDNINGEN					
GAMLE MÆND I NYE BILER	Lasse Spang Olsen	Thura Film	60/40	5.000.000	5.000.000
KLATRETØSEN	Hans Fabian Wullenweber	Nimbus Film	60/40	4.908.970	5.000.000
MANDEN DER IKKE KUNNE SIGE NEJ	Peter Bay	Bald Film	60/40	4.753.473	5.397.250
OLSEN BANDEN JR.	Peter Flinth	Nordisk Film	60/40	500.000	5.000.000
SKAGERAK	Søren Kragh-Jacobsen	Nimbus Film	60/40	500.000 (udvikling)	620.000
KONSULENTORDNING, BØRNEFILM					
BALLERINA	Kunuk Platou	Rambling Rose Film	TD	350.000	1.100.000
BJØRNE (DRENGEN DER VILLE VÆRE BJØRN)	Jannik Hastrup	Dansk Tegnefilm Produktion	TD	1.000.000	9.900.000
ORLA FRØSNAPPER	Erling Budde	Buttenschøn & Budde Filmproduktion	TD	450.000 (udvikling)	701.250
TÆL TIL 100	Linda Krogsøe Holmberg	Tinderbox	TD	169.988 (udvikling)	234.988
TINKE (HUNGERBARNET)	Morten Kohler	ASA Film A/S	TD	425.000	8.053.750
KONSULENTORDNING, UNGDOMS- OG VOKSENFILM					
BABY	Linda Wendel	M&M Productions	VV	30.000 (udvikling)	281.000
DOGVILLE	Lars von trier	Zentropa Productions	VV	8.000.000	9.500.000
HUMØRBUSSEN	Michael Wikke, Steen Rasmussen	Græsted Film & Fjernsyn	GDS	187.200 (udvikling)	262.200
IT'S ALL ABOUT LOVE	Thomas Vinterberg	Nimbus Film	VV	5.000.000	5.287.500
LEJERKONTRAKTEN	Peter Ringgaard	Waterfront	GDS	221.227 (udvikling)	441.227
NOI ALBINOI	Dagur Kári	M&M Productions	VV	1.000.000	1.000.000
SEVEN DAYS	Nis Jakob	NWR ApS.	GDS	80.000 (udvikling)	245.000
SÅNGER FRÅN ANDRA VÅNINGEN	Roy Andersson	Easy Film	VV	400.000	1.000.000

NOVELLEFILM / STØTTE / 1. JANUAR - 31. MAJ 2001

TITEL	FORFATTER	INSTRUKTØR	PRODUCENT	ART	STØTTE	STØTTE I ALT
2. JULEDAG	Carsten Myllerup	Carsten Myllerup	Cosmo Film	A-kopi	147.417,90	
BEGRAVELSEN (HELT HEN I VEJRET)	Bent Haller	Oia Bovin	Nordisk Film	Produktion	2.531.239,00	2.661.198,00
BILLY BOY 900	Teis Dyekjær & Mads Buttenschøn	Teis Dyekjær	Buddenschøn og Budde	Projektudvikling	500.000,00	
DANNY	Eskild Thylstrup, Nikolaj Peyk		Nordisk Film	Manuskript	50.000,00	
DEN ARABISKE DATTER	Jamilé Massalkhi	Pernille Fischer Christensen	Nimbus Film	Projektudvikling	74.979,00	
DET MÅ GERNE REGNE OM NATTEN	Anton Carey Bidstrup & Mads Tobias Olsen	Mads Tobias Olsen	Nimbus Film	Produktion	1.860.722,00	1.994.775,00
DRENGEN I CAMPINGVOGNET	Dorte de Neergaard & Trond E. Haugan	Alice de Champfleury	Koncern TV- og Film	Produktion	1.499.155,00	1.652.089,00
DRENGESTREGER	Jonas Parello-Plesner	Jonas Alexander Arnbjerg	Nimbus Film	Treatment	15.000,00	
EN HELT ALM. DAG (TIDL. PIND)	Claus Mandøe	Kathrine Windfeld	Peter Bech Film	Projektudvikling	103.007,00	
GRÅVEJR	Anne Heeno	Anne Heeno	Angel Arena	A-kopi	120.811,00	
GULDBJØRNE (TIDL. ANNIE)	Søren Frellesen & Christian Dyekjær		Frellesen & Dyekjær	Treatment (synops)	10.000,00	
GULDBJØRNE (TIDL. ANNIE)	Søren Frellesen & Christian Dyekjær		Frellesen & Dyekjær	Treatment	22.500,00	
HALLELUJA	Tine Frellesen	Søren Frellesen	Koncern TV og Film	Produktion	2.392.753,00	2.457.753,00
IMMAQA	Anne-Mette Rosenkilde		Anne-Mette Rosenkilde	Treatment	15.000,00	
MENINGEN MED FLEMMING	Nikolaj Arcel		Nimbus Film	Produktionsstøtte	1.354.985,00	1.399.985,00
NU (TIDL. SKYGGER OG STØV)	Peter Asmussen	Ole Stenum	Simon Staho	Treatment	22.500,00	
PERKER	Frederik Meldal Nørgaard & Dennis Petersen	Dennis Petersen	Radiator Film	Treatment	22.500,00	
PERKER	Frederik Meldal Nørgaard & Dennis Petersen	Dennis Petersen	Radiator Film	Manuskript	50.000,00	
SHERAZADES FORTÆLLINGER	Julie Bille & Siri Melchior	Julie Bille & Siri Melchior	Nordisk Film	Projektudvikling	219.350,00	
SKODA	Hans Gunnarsson	Anders Gustafsson	Nimbus Film	Produktion		3.000.000,00
SURE GAMLE MAND	Ole Alskov		Ole Alskov	Treatment	15.000,00	

FILMVÆRKSTEDET / VIDEOVÆRKSTEDET / PRODUKTIONSSTØTTE

WWW.DFI.DK

DISTRIBUTION OG FORMIDLING / SPILLEFILM / 16. MARTS - 14. JUNI 2001

LANCERINGS- OG KOPISTØTTE

(ARBEJDS)TITEL	INSTRUKTØR	PRODUCENT	TEST	LANCERING	KOPIER
DANSKE FILM					
ANJA & VICTOR	Charlotte Sachs Bostrup	Grasten			19.131
ANJA & VICTOR	Charlotte Sachs Bostrup	Grasten			16.380
BLINKENDE LYGTER	Anders Thomas Jensen	M&M productions		250.000	
BÆNKEN	Per Fly	Zentropa		100.000	
FUKSSVANSEN	Niels Arden oplev	Zentropa	25.000		
GREV AXEL	Søren Fauli	Cosmo Film		540.000	
GREV AXEL	Søren Fauli	Cosmo Film			22.680
GREV AXEL	Søren Fauli	Cosmo Film			223.843
GREV AXEL	Søren Fauli	Cosmo Film			51.164
KARLA KANIN 4	flere instruktører	flere selskaber			22.730
KARLA KANIN 4	flere instruktører	flere selskaber			80.763
KARLA KANIN 4	flere instruktører	flere selskaber		20.587	
KARLA KANIN 4	flere instruktører	flere selskaber		449.087	
KARLA KANIN 4	flere instruktører	flere selskaber			11.541
KAT	Martin Schmidt	Balboa			17.790
KAT	Martin Schmidt	Balboa	33.950		
KAT	Martin Schmidt	Balboa			171.061
KING IS ALIVE, THE	Kristian Levring	Zentropa			3.231
KORT EN LANG, EN	Jella Hoof	Angel Arena			8.294
KÆRLIGHEDSHISTORIE, EN	Ole Christian Madsen	Nimbus			6.586
MONAS VERDEN	Jonas Elmer	Per Holst			12.960
MONAS VERDEN	Jonas Elmer	Per Holst	66.450		
RIGTIGT MENNESKE, ET	Åke Sangren	Zentropa			66.490
RIGTIGT MENNESKE, ET	Åke Sangren	Zentropa			4.032
RIGTIGT MENNESKE, ET	Åke Sangren	Zentropa			5.645
RIGTIGT MENNESKE, ET	Åke Sangren	Zentropa			4.032
RIGTIGT MENNESKE, ET	Åke Sangren	Zentropa			19.947
RIGTIGT MENNESKE, ET	Åke Sangren	Zentropa		375.000	
SEND MERE SLIK	Cæcilia Holbek Trier	Cronie Film			27.258
ØRKENENS JUVEL	Thomas Borch	Thura	7.000		
KOPRODUKTIONER MED DANSK BIPRODUCENT (MINOR)					
SANG FOR MARTIN, EN	Bille August	Moonlight			16.842
SANG FOR MARTIN, EN	Bille August	Moonlight			25.263
SANGE FRA ANDEN SAL	Roy Anderson			100.000	
TILSAMMANS	Lukas Moodysson	Zentropa			38.461
KONSULENTBISTAND					
Konsulent				8.953	
Konsulent				8.371	
Konsulent				150.188	
TRACKING				133.269	

ANDEN LANCERING INDLAND

TEKST	FORMÅL	STØTTE
NATFILMFESTIVALEN		150.000
DANSKE BIOGRAFER + FAFID	Biografkonference	10.000
FILM FRA SYD FESTIVALEN	Støtte + underskudsgaranti	150.000

LANCERING UDLAND

HER I NÆRHEDEN	Oscar	44.305
PYRUS PÅ PLETTEN	Festival kopi	20.000

EKSTRA DISTRIBUTIONSKOPIER

TITEL	DISTRIBUTOR	ANTAL KOPIER	STØTTE
PEDDERSEN OG FINDUS	Filmkompagniet	75	61.168

FESTIVALKOPIER, SPILLEFILM

TITEL	INSTRUKTØR	PRODUCENT	FORMAT	VERSION	STØTTE
LÉILA	Gabriel Axel	Ulrik Bolt	35mm	eng.	Faktura afventes
LÉILA	Gabriel Axel	Ulrik Bolt	35mm	eng.	Faktura afventes
MIRAKEL	Natascha Arty	Nimbus Film	35mm		26.232
MIRAKEL	Natascha Arty	Nimbus Film	35mm	tekstning	6.443
ØRNENS ØJE	Peter Flinth	Metronome	Beta	eng.	Faktura afventes
ITALIENSK FOR BEGYNDERE	Lone Scherfig	Zentropa	35 mm	tysk	17.290
ET RIGTIGT MENNESKE	Åke Sandgren	Zentropa	35 mm	eng.	19.233
GREV AXEL	Søren Fauli	Cosmo Film	35 mm	eng.	31.151
ET RIGTIGT MENNESKE	Åke Sandgren	Zentropa	35 mm	eng.	Faktura afventes
ET RIGTIGT MENNESKE	Åke Sandgren	Zentropa	35 mm	spansk	Faktura afventes

FESTIVALREJSER, SPILLEFILM

EMNE	FORMÅL	STØTTE
REJSE FOR LARS HESSELHOLDT	Falkehjerte	3.607

DISTRIBUTION OG FORMIDLING / BIOGRAFVIKRSOMHED / 16. MARTS - 14. JUNI 2001

BIOGRAFREOVERING

MODTAGER	FORMÅL	TILSAGNSDATO	STØTTE	RENOV. BUDGET
Ingen støtte givet inden for nævnte periode				

BIOGRAFETABLERING

MODTAGER	FORMÅL	TILSAGNSDATO	BEVILLING	SAMLET ETABL. BUDGET
LØNSTRUP, CAFE BIO	etablering	01.02.27	40.000	140.000

IMPORTSTØTTE (FORHÅNDSTILSAGN)

TITEL	INSTRUKTØR	LAND	IMPORTØR	STØTTE
SHOWER	Zhang Yang	Kina	ØFP	100.000
SMALL TIME CROOKS	Woody Allen	UK	GLoria	100.000
AMORES PERROS	Alejandro Gonzales Inarritu	Mexico	Sandrew/Metronome	100.000
INNOCENCE	Paul Cox	Australien	Miracel	100.000

ART CINEMA

MODTAGER	BELØB
ÅRHUS ØST FOR PARADIS	100.000

DISTRIBUTION OG FORMIDLING / KORT OG DOKUMENTARFILM / 16. MARTS - 14. JUNI 2001

LANCERINGSSTØTTE

TITEL	PRODUCENT	STØTTE
BLOD OG HÅB	Peter Bech film	98.500
EPIDEMIEN	Niels Frandsen Produktion	71.000
GULSTRUP	Barok film	25.200
HELGOLAND	Zentropa	20.000
PORTRÆT AF GUD	C & C Production	173.700
PÅ AMAR	Magic Hours Films	75.000
ROD I FAMILIEN	Angelfilm	45.000
RÅT FOR USØDET	Haslund Film	47.850

KOPISTØTTE K&D (BL.A. TILSKUD TIL OPBLÆSNING TIL BIOGRAFDISTRIBUTION)

TITEL	PRODUCENT	STØTTE
14 JØRGEN ROOS	Peter Roos	11.070
MIN FREMMEDE FAR	Cinevita Film Compagny	550.000

FESTIVALSTØTTE OG ANDEN STØTTE

PROJECT/EVENT	ORGANISATOR	STØTTE
DOK EXCHANGE	European Doc. Network	15.000
DOK MARATHON	European Doc. Network	10.500
FONDEN SVANEKEGÅRDEN	Preben Haris	29.800
ROSKILDEFESTIVAL 2001	Kino 123	20.000
SØNDOK 2001	European Doc. Network	60.000

FESTIVALKOPIER

TITEL	PRODUCENT	INSTRUKTØR	FORMAT	VERSION	STØTTE
TRO, HÅB OG BATMAN	Short Cut	Linda Krogsøe Holmberg	35mm	eng.	60.367
FØDBOLDRENGEN	Koncern TV & Filmprod.	Anders Gustafsson	vhs	eng.	8.125
GHETTOPRINSESE	Koncern TV & Filmprod.	Cathrine Asmussen		eng+ hollandsk	10.173
SOFIES HJERTE	Rambling Rose Film	Valerie Saunders	Beta	Eng.	4.925
SUSANNE SILLEMANN	Crone Film	Cæcilia Holbek Trier	35mm	Eng. Subt.	1.113
1700 METER FRA FREMTIDEN	Nordfilm	Ulla Boje Rasmussen	Beta	Eng. Subt.	1.963
PORTRÆT AF GUD	C&C Productions	Jon Bang Carlsen	Beta	Eng. Subt.	2.835
MALAKOTA - JEG ER LAKOTA	S. Film Aps	H.H. Jørgensen	Beta	Eng. Subt.	5.375

FESTIVALKOPIER

FESTIVALNAVN	DELTAGERNAVN	FILMTITEL	STØTTE
Cinéma du Réel	Lars Johansson	Blod og håb	2.000
Ane Mette Ruge	Ane Mette Ruge	Mellemværende	1.890
Poitiers, Rencontres Int. Henri Langlois	Julie Bille	Under dagen	2.877
Montréal, Festival Int. du film sur l'Art	Henrik Boëtius	Lysset, mørket og farverne	4.300
Aspen Short Film Festival	Frederik Meldal Nørgaard	Kuppet	5.746
Aspen Short Film Festival	Alice de Champfleury	Ernst i svømmehallen	7.310
München Dokumentarfilmfestival	Lars Johansson	Blod og håb	4.000
Kurzfilmtage Oberhausen	Linda Krogsøe Holmberg	Tro, håb og Batman	2.808
Williamsburg Brooklyn Film Festival	Kenneth Sperling	State of Bliss	7.000
Sprockets Children's FF, Toronto	Michael Horsten	Tilbage til byen	4.360
Academia Film Olomuc	Fritz Hartz	Himmelen er mit tag	4.358
Academia Film Olomuc	Fritz Hartz	Himmelen er mit tag	825
Hot Docs Film Festival, Toronto	Pernille Bech Christensen	Den højeste straf	4.539
Hot Docs Film Festival, Toronto	Bente Milton	Alison's Baby	4.539
Hot Docs Film Festival, Toronto	Bente Milton / hotel	Alison's Baby	2.131
Hot Docs Film Festival, Toronto	Carsten Holst	von Triers 100 øjne	4.700
Hot Docs Film Festival, Toronto	Klaus Kjeldsen	Et øjeblik	4.850
Hot Docs Film Festival, Toronto	Klaus Kjeldsen / hotel	Et øjeblik	6.387
Shortfilmfestival, Stuttgart Ludwigsburg	Frederik Meldahl	Kuppet	1.200

INDKØB TIL DFI-DISTRIBUTION 1. JANUAR - 30. JUNI 2001

INDKØB 1. HALVÅR 2001

FORHÅNDSTILSAGN LICENS, MASTER, TEKSTNING

DOKUMENTAR		
A place called Chiappas		40.000
Saudade do Futuro		40.000
Cinema verite (evt. tvs tekstning)		40.000
Nico Icon		40.000
The fifth and the fury		40.000
Gimme Shelter		40.000
Out of Phoenix brigde		40.000
De Gamle - Lao Tou		40.000
I Remember Lena Svedberg		15.000
Atman		40.000
Gaea girls		40.000
Skygger og magi - Kunstliv i Kbh.		45.000
Sisters		25.000
The Man at the wall (Hertz Frank)		30.000
The Jewish street		30.000
La maison des Soeurs		40.000
VÆRKSTEDSFILM		
Human Remains		30.000
Sinilluarit		30.000
Sisyfos verden (på closeup bånd)		30.000
Itmangel (på closeup bånd)		25.000
KORTFILM		
Mellem lys og skygge		35.000
Bara prata lite (med Open doors)		20.000
ANIMATION		
Sofia født 1901		51.000
Silence		25.000
Svankmajer shorts		30.000
EKSPERIMENTAL		
Girl at Fire		
SPILLEFILM		
Sange fra anden sal		40.000
Giliap		40.000
En kærlighedshistorie		40.000
Det gode og det onde		100.000
BØRNEFILM		
Desi		45.000
Europa Europa		45.000
Min største gave		61.000
Anne Franks rejse		61.000
Høvere enn himmelen		45.000

CENTER FOR BØRNE- OG UNGDOMSFILM

MODTAGER	STØTTE
Danske Børne- og Ungdomsfilmklubber	400.000
Fonden for Københavns Internationale Børne FF	350.000
Fonden for Københavns Internationale Børnefilmfestival	90.000
Stational Next	300.000

CINEMATEKET

DET DANSKE FILMINSTITUT

JULI/AUGUST

Filmserier:
 Kulturen vælger film
 Buddy Movies
 Klassiske gys
 Strindberg på lærredet
 Amerikansk poesi på film
 Jazz-film

SEPTEMBER

Filmserier:
 Tysklandsbilleder
 Film fra Estland
 Sundance-retrospektiv
 Festival of Festivals

TIR-SØN 18.30 - 22.00
CAFEEN ER ÅBEN TIR-SØN 18.30 - 22.00

Gothersgade 55, tel 33 74 34 12
 Hent program i Cinemateket eller
 se www.dfi.dk

KALENDER

JULI - SEPTEMBER 2001

JULI

CINEMATEKET	FILMSERIER: BUDDY MOVIES. DANS, DANS, DANS. KULTURPERSONLIGHEDER VÆLGER FILM. HORRORFILM. AMERIKANSK POESI. STRINDBERG PÅ STRIMLEN. JAZZ-FILM
05.07 - 14.07	KARLOVY VARY INTERNATIONALE FILMFESTIVAL, TJEKKIET. WWW.IFFKV.CZ
06.07	SEND MERE SLIK AF CÆCILIA HOLBEK TRIER HAR PREMIERE
09.07 - 25.08	FRI FILM - GRATIS FILMFORESTILLINGER OVER HELE LANDET. HTTP://FRIFILM.JUBIL.DK
14.07 - 21.07	MOSKVA FILMFESTIVAL, RUSLAND. WWW.MIFF.RU
21.07 - 28.07	GIFFONI FILM FESTIVAL, ITALIEN. WWW.GIFFONIFF.IT
21.07 - 05.08	8. INTERNATIONALE VIDEOCAMP (IVC) I HADERSLEV. WWW.VIDEO-CAMP.ORG

AUGUST

CINEMATEKET	FILMSERIER: BUDDY MOVIES. DANS, DANS, DANS. KULTURPERSONLIGHEDER VÆLGER FILM. HORRORFILM. AMERIKANSK POESI. STRINDBERG PÅ STRIMLEN
02.08 - 12.08	LOCARNO FILMFESTIVAL, SVEJTS. WWW.PARDO.CH
03.08	ANJA & VIKTOR AF CHARLOTTE SACHS BOSTRUP HAR PREMIERE
12.08	HUSETS ÆRE AF GUDNY HALLDORS DOTTIR HAR PREMIERE
12.08 - 26.08	EDINBURGH INTERNATIONAL FILM FESTIVAL, SKOTLAND. WWW.EDFILMFEST.ORG.UK
13.08 - 18.08	ODENSE FILM FESTIVAL. WWW.FILMFESTIVAL.DK
23.08 - 03.09	MONTREAL WORLD FILM FESTIVAL, CANADA. WWW.FFM-MONTREAL.ORG
17.08	AT KLAPPE MED EN HÅND AF GERT FREDHOLM HAR PREMIERE
24.08 - 26.08	DEN PERSONLIGE FILM, KORT- OG DOKUMENTARFILM BRANCHETRAEF I EBELTOFT DELTAGELSE KUN EFTER INVITATION, OG TILMELDING KAN KUN SKE SKRIFTLIGT SPØRGSMAAL KAN STILLES PÅ: BRANCHETRAEF2000@HOTMAIL.COM
25.08 - 01.09	DEN NORSKE INTERNATIONALE FILMFESTIVAL, HAUGESUND, NORGE WWW.FILMWEB.NO/FILMOGKINO/FILMFESTIVALEN
26.08 - 29.08	NEW NORDIC CHILDREN'S FILM, HAUGESUND, NORGE WWW.FILMWEB.NO/FILMOGKINO/FILMFESTIVALEN/
29.08 - 08.09	VENEDIG INTERNATIONALE FILMFESTIVAL, ITALIEN HTTP://194.185.28.38/GB/CINEMA.HTML
01.09 - 06.09	PRIX ARS ELECTRONICA, LINZ. HTTP://PRIXARS.ORG.AT

SEPTEMBER

CINEMATEKET	FILMSERIER: TYSKLANDSBILLEDER. FILM FRA ESTLAND. SUNDANCE-RETROSPEKTIV FESTIVAL OF FESTIVALS
03.09 - 07.09	ABSOLUT SKOLEBIO LÆRERKURSERNE AFHOLDES: SAMSØ, RØDDING, KLOVBORG, VIG OG HVALSØ. ABSOLUT FESTIVALERNE AFHOLDES: UGE 44 - 48 I SAMME BYER
06.09 - 15.09	TORONTO INTERNATIONAL FILM FESTIVAL, CANADA. WWW.BELL.CA/FILMFEST
07.09	MONAS VERDEN AF JONAS ELMER HAR PREMIERE
13.09	FAT OM DOKUMENTARFILM, CINEMATEKET, KØBENHAVN. FOR LÆRERE OG LÆRERSTUDERENDE. PROGRAM: SE WWW.UNDERVISNING.DFLDK
14.09 - 23.09	FILM FRA SYD: FILM FRA INDIEN. AFHOLDES I KØBENHAVN, ÅRHUS, AALBORG OG ODENSE. WWW.FILMFRASYD.DK
17.09 - 18.09	NORDISK FORUM FOR CO-FINANCING OF DOCUMENTARIES, ÅRHUS.
18.09 - 23.09	NORDISK PANORAMA - 12. FESTIVAL FOR KORT - OG DOKUMENTARFILM I NORDEN AFHOLDES I ÅRHUS. WWW.NORDISKPANORAMA.DK
20.09 - 29.09	SAN SEBASTIAN INTERNATIONAL FILM FESTIVAL, SPANIEN WWW.SANSEBASTIANFESTIVAL.COM
24.09 - 30.09	FILMFEST HAMBURG, TYSKLAND. WWW.FILMFESTHAMBURG.DE
25.09	NOVELLEFILM, CINEMATEKET, KØBENHAVN. FOR LÆRERE OG LÆRERSTUDERENDE PROGRAM: SE WWW.UNDERVISNING.DFLDK
26.09	EFTERÅRETS LILLE SKOLEDAG, CINEMATEKET, KØBENHAVN. FOR LÆRERE OG LÆRERSTUDERENDE. PROGRAM: SE WWW.UNDERVISNING.DFLDK
27.09 - 12.10	VANCOUVER INTERNATIONAL FILM FESTIVAL, CANADA. WWW.VIFF.ORG
28.09 - 14.10	NEW YORK FILM FESTIVAL, USA. WWW.FILMLINC.COM/NYFF/NYFF.HTM

OKTOBER

01.10 - 07.10	BUSTER - KØBENHAVNS INTERNATIONALE BØRNEFILMFESTIVAL. WWW.BUSTER.NU
02.10	BILLEDKUNST, CINEMATEKET, KØBENHAVN. FOR LÆRERE OG LÆRERSTUDERENDE PROGRAM: SE WWW.UNDERVISNING.DFLDK
03.10 - 09.10	YAMAGATA DOCUMENTARY FILM FESTIVAL WWW.CITY.YAMAGATA.YAMAGATA.JP/YIDFF/EN/HOME.HTML
04.10 - 18.10	CHICAGO INTERNATIONAL FILM FESTIVAL, CANADA. WWW.CHICAGOFILMFESTIVAL.COM
08.10 - 12.10	MIPCOM, CANNES, FRANKRIG. WWW.MIPCOM.COM
10.10 - 19.11	WORLD WIDE VIDEO FESTIVAL, AMSTERDAM, HOLLAND. WWW.WWVF.NL
12.10	MIN SØSTERS BØRN AF THOMAS VILLUM JENSEN HAR PREMIERE
12.10	JOLLY ROGER AF LASSE SPANG OLSEN HAR PREMIERE
13.10 - 20.10	PORDENONE STUMFILMFESTIVAL, ITALIEN. WWW.CINETECADELFRUILLI.ORG/GCM
13.10 - 20.10	PRIX EUROPA FESTIVAL, BERLIN, TYSKLAND. WWW.PRIX-EUROPA.DE
16.10 - 21.10	LEIPZIG DOCUMENTARY FESTIVAL, TYSKLAND. WWW.DOKFESTIVAL-LEIPZIG.DE
19.10 - 31.10	WIENS INTERNATIONALE FILMFESTIVAL, ØSTRIG. WWW.VIENNALE.AT
19.10 - 01.11	SAO PAULO INTERNATIONAL FILM FESTIVAL, BRASILIEN. WWW.MOSTRA.ORG
19.10 - 28.10	GAY & LESBIAN FILM FESTIVAL, CINEMATEKET. WWW.GAYFILM.DK
22.10 - 28.10	UPPSALA INTERNATIONAL SHORT FILM FESTIVAL, SVERIGE. WWW.SHORTFILMFESTIVAL.COM
23.10	EFTERÅRETS STORE SKOLEDAG, FILMHUSET, ÅRHUS. FOR LÆRERE OG LÆRERSTUDERENDE. PROGRAM: SE WWW.UNDERVISNING.DFLDK
26.10	EN KÆRLIGHEDSHISTORIE AF OLE CHRISTIAN MADSEN HAR PREMIERE
26.10 - 03.11	VALLADOLID INTERNATIONAL FILM FESTIVAL, SPANIEN. WWW.SEMINCI.COM
28.10 - 01.11	MIFED, MILANO, ITALIEN. WWW.FMD.IT/MIFED
28.10 - 04.11	TOKYO INTERNATIONAL FILM FESTIVAL, JAPAN. WWW.TOKYO-FILMFEST.ORG

NEW NORDIC CHILDREN'S FILM FESTIVAL

Send mere slik åbner filmfestivalen. Foto: Ole Kragh-Jacobsen

HAUGESUND NORGE 25.-27. AUGUST 2001

I årene 1978-1999 hed det Nordisk Børnefilmmønstring: Hvert andet år blev der afholdt mønstringer i de forskellige nordiske lande. Alle produktioner "siden sidst" for børn og unge blev forevist et professionelt, primært nordisk, publikum.

De sidste to år, og nu igen i år, finder træffet sted i Haugesund i Norge. Den Norske Filmfestival er nu hvert år vært for New Nordic Children's Film, som arrangeres i tæt samarbejde med New Nordic Films. Haugesund er et væsentligt internationalt marked for nye nordiske film, og en mødesplads for instruktører, manuskriptforfattere, producenter, indkøbere og distributører. New Nordic Children's Film er et vindue for de fleste nye nordiske spillefilm og for et udvalg af de nye nordiske kort- og dokumentarfilm. Intentionen er altså at styrke traditionen med de nordiske børnefilmtræff ved at forankre træffet organisatorisk samme sted, afvikle træffet hvert år og præsentere et mere selektivt og kvalitativt repertoire af årets samlede nordiske børnefilmhøst. At bryde den isolation, som børnefilmen til tider har befundet sig i, ved at knytte

an til en allerede eksisterende og fungerende nordisk mødeplads, er også en motivation for træffets nye profil.

Under træffet afholdes et seminar med titlen "Nordisk blik på den nye svenske bølge". En dansk (Klaus Rothstein fra Berlingske Tidende) og en norsk (Anna Hoff) filmkritiker vil give deres syn på tre nye populære svenske ungdomsfilm: *Jalla! Jalla!* af Josef Faras, *Före stormen* af Reza Parsa og *Vingar av glas* af Reza Bagher. Filmene er populære i Sverige, men hvordan vurderes deres muligheder for at rejse over grænserne til de andre nordiske lande?

Den nordiske udvælgelsesgruppe har sat følgende danske kort- og dokumentarfilm på programmet: *Ernst i svømmeballen* af Alice de Champfleury, *Udenfor* af Hans Fabian Wullenweber, *Kys Kys og Tro, håb og Batman* af Linda Krogsøe Holmberg, samt *En fremmed fugl* af Lizzi Weischenfeldt. En national udvælgelsesgruppe har valgt følgende danske spillefilm til programmet: *Send mere slik* af Cæcilia Holbek Trier, *Jolly Roger* af Lasse Spang Olsen, *Flyvende farmor* af Michael Wikke og Steen Rasmussen, samt *Prop & Berta* af Per Fly.